

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/2079 ze dne 29. září 2016 o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Dohody o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé** 1
- Dohoda o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé 3
- ★ **Změna Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (Úmluva TIR z roku 1975)** 31

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2080 ze dne 25. listopadu 2016 o zahájení prodeje sušeného odstředěného mléka prostřednictvím nabídkového řízení** 45
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2081 ze dne 28. listopadu 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny šťavelové pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd** 48

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/2082 ze dne 28. listopadu 2016, kterým se mění společná akce 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska** 53
- ★ **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/2083 ze dne 28. listopadu 2016, kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine)** 55

★ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/2084 ze dne 10. června 2016 o státní podpoře SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) – dodatečná vyrovnávací platba za závazek veřejné služby pro společnost Arfea (oznámeno pod číslem C(2012) 3472) ⁽¹⁾	57
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2085 ze dne 28. listopadu 2016 o určitých dočasných ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H5N8 v Nizozemsku (oznámeno pod číslem C(2016) 7851)	76
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2086 ze dne 28. listopadu 2016 o určitých dočasných ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H5N8 ve Švédsku (oznámeno pod číslem C(2016) 7852)	80

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/2079

ze dne 29. září 2016

o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Dohody o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 a čl. 212 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 5 a odst. 8 druhým pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na společný návrh Evropské komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 25. června 2012 zmocnila Rada Komisi a vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku k zahájení jednání s Novým Zélandem o rámcové dohodě, která měla nahradit společné prohlášení o vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a Novým Zélandem ze dne 21. září 2007.
- (2) Jednání o Dohodě o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé (dále jen „dohoda“) byla úspěšně uzavřena dne 30. července 2014. Dohoda odráží jak těsné historické vztahy a stále silnější vazby mezi stranami, tak i jejich přání dále posilovat a rozšiřovat vzájemné vztahy ambiciózním a inovativním způsobem.
- (3) Článek 58 dohody stanoví, že Unie a Nový Zéland mohou do okamžiku, než dohoda vstoupí v platnost, prozatímně provádět některá ustanovení určená oběma stranami.
- (4) Dohoda by tedy měla být podepsána jménem Unie a některá ustanovení dohodyby měla být prováděna prozatímně do okamžiku, než budou dokončeny postupy nezbytné pro její uzavření,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Dohody o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé jménem Unie se schvaluje s výhradou jejího uzavření.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

V souladu s článkem 58 dohody a s výhradou oznámení podle uvedeného článku se do okamžiku, než dohoda vstoupí v platnost, mezi Unií a Novým Zélandem prozatímně provádějí, pokud jde o záležitosti, které spadají do oblasti unijních pravomocí, jako je například pravomoc vymezovat a provádět společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, tato ustanovení dohody ⁽¹⁾:

- článek 3 (Dialog),
- článek 4 (Spolupráce v regionálních a mezinárodních organizacích),
- článek 5 (Politický dialog)
- článek 53 (Smišený výbor), s výjimkou odst. 3 písm. g) a h),
- hlava X (Závěrečná ustanovení), s výjimkou článku 57 a čl. 58 odst. 1 a 3, v rozsahu nezbytném k zajištění prozatímního provádění ustanovení dohody uvedených v tomto článku.

Článek 3

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Unie.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po přijetí.

V Bruselu dne 29. září 2016.

Za Radu
předseda
P. ŽIGA

⁽¹⁾ Den, od kterého budou ustanovení dohody uvedené v článku 2 prozatímně prováděna, zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

**DOHODA O PARTNERSTVÍ,
vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým
Zélandem na straně druhé**

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKO,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

členské státy Evropské unie, dále jen „členské státy“,

na jedné straně a

NOVÝ ZÉLAND

na straně druhé,

dále jen „strany“,

MAJÍCE NA ZŘETELI své společné hodnoty a úzké historické, politické, hospodářské a kulturní vazby,

VÍTAJÍCE pokrok, jehož bylo dosaženo při rozvoji jejich vzájemně prospěšných vztahů od přijetí Společné deklarace o vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a Novým Zélandem dne 21. září 2007,

ZNOVU POTVRZUJÍCE svou oddanost cílům a zásadám Charty Organizace spojených národů (dále jen „Charta OSN“) a posílení úlohy Organizace spojených národů (OSN),

ZNOVU POTVRZUJÍCE svou oddanost demokratickým zásadám a lidským právům stanoveným ve Všeobecné deklaraci lidských práv a dalších příslušných mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv, jakož i zásadám právního státu a řádné správy věcí veřejných,

UZNÁVAJÍCE zvláštní závazek vlády Nového Zélandu dodržovat zásady Smlouvy z Waitangi,

ZDŮRAŽŇUJÍCE komplexní povahu svých vzájemných vztahů a význam soudržného rámce pro podporu rozvoje těchto vztahů,

VYJADŘUJÍCE svou společnou vůli povznést své vztahy na úroveň posíleného partnerství,

POTVRZUJÍCE své přání posílit a rozvíjet vzájemný politický dialog a spolupráci,

ODHODLÁNY upevnit, prohloubit a diverzifikovat spolupráci v oblastech společného zájmu na dvoustranné, regionální a celosvětové úrovni a k oboustrannému prospěchu,

UZNÁVAJÍCE potřebu posílené spolupráce v oblasti svobody, bezpečnosti a práva,

UZNÁVAJÍCE své přání podporovat udržitelný rozvoj v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti životního prostředí,

UZNÁVAJÍCE DÁLE svůj společný zájem na podpoře vzájemného porozumění a silných mezilidských vztahů, mimo jiné prostřednictvím cestovního ruchu a recipročních opatření, která mladým lidem umožní návštěvu, práci, studium a možnosti dalších krátkodobých návštěv v jiných zemích,

ZNOVU POTVRZUJÍCE své pevné odhodlání podporovat hospodářský růst, globální správu ekonomických záležitostí, finanční stabilitu a účinný multilateralismus,

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek spolupracovat při podpoře mezinárodního míru a stability,

VYCHÁZEJÍCE z dohod uzavřených mezi Unií a Novým Zélandem, zejména v oblasti řešení krizí, vědy a technologie, leteckých služeb, postupů posuzování shody a sanitárních opatření,

KONSTATUJÍCE, že pokud by se strany v rámci této dohody rozhodly uzavřít zvláštní dohody v oblasti svobody, bezpečnosti a práva, které by Unie měla uzavřít podle hlavy V části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie, ustanovení těchto budoucích dohod by nezavazovala Spojené království nebo Irsko, ledaže Unie současně se Spojeným královstvím nebo Irskem, co se týče jejich předchozích dvoustranných vztahů, oznámí Novému Zélandu, že Spojené království nebo Irsko jsou takovými dohodami vázány jako součást Unie v souladu s Protokolem č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeným ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie. Podobně i jakákoli následná vnitřní opatření Unie, jež by byla přijata v souladu s výše uvedenou hlavou V za účelem provedení této dohody, nebudou zavazovat Spojené království nebo Irsko, pokud neoznámí své přání účastnit se takových opatření či je přijmout v souladu s protokolem č. 21. Konstatujíce rovněž, že tyto budoucí dohody nebo tato následná vnitřní opatření Unie by spadaly do působnosti Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného k uvedeným Smlouvám,

SE DOHODLY TAKTO:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel dohody

Účelem této dohody je vytvořit posílené partnerství mezi stranami a prohloubit a posílit spolupráci v otázkách společného zájmu, jež jsou výrazem sdílených hodnot a společných zásad, mimo jiné prostřednictvím intenzivnějšího dialogu na vysoké úrovni.

Článek 2

Základ spolupráce

1. Strany znovu potvrzují svou oddanost demokratickým zásadám, lidským právům a základním svobodám, právnímu státu a řádné správě věcí veřejných.

Dodržování demokratických zásad, lidských práv a základních svobod, stanovených ve Všeobecné deklaraci lidských práv a jiných příslušných mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv, a zásad právního státu je základem domácích a zahraničních politik obou stran a představuje základní prvek této dohody.

2. Strany znovu potvrzují svou oddanost Chartě OSN a společným hodnotám, které jsou v ní zakotveny.

3. Strany znovu potvrzují svůj závazek podporovat udržitelný rozvoj a růst ve všech jeho rozměrech, přispívat k dosažení mezinárodně dohodnutých rozvojových cílů a spolupracovat při řešení celosvětových problémů v oblasti životního prostředí, včetně změny klimatu.

4. Strany zdůrazňují svou společnou oddanost komplexní povaze svých dvoustranných vztahů a jejich rozšiřování a prohlubování mimo jiné prostřednictvím uzavření zvláštních dohod nebo ujednání.

5. Provádění této dohody je založeno na zásadách dialogu, vzájemné úcty, rovného partnerství, konsensu a dodržování mezinárodního práva.

Článek 3

Dialog

1. Aby splnily účel této dohody, strany se dohodly na posílení pravidelného dialogu ve všech oblastech, na něž se vztahuje.

2. Dialog mezi stranami se bude veden prostřednictvím kontaktů, výměn a konzultací na libovolné úrovni, zejména v těchto formách:

- a) schůzky na úrovni vedoucích představitelů, které se budou konat pravidelně, kdykoli to strany budou považovat za nutné;
- b) konzultace a návštěvy na úrovni ministrů, které se budou konat při příležitostech a na místech podle dohody obou stran;
- c) konzultace na úrovni ministrů zahraničí, které se konají pravidelně, pokud možno každý rok;
- d) schůzky na úrovni vysokých úředníků za účelem konzultací o otázkách společného zájmu nebo informování o hlavních otázkách vnitropolitického a mezinárodního vývoje a spolupráce v těchto oblastech;

- e) odvětvové dialogy o otázkách společného zájmu a
- f) výměny delegací mezi Evropským parlamentem a parlamentem Nového Zélandu.

Článek 4

Spolupráce v regionálních a mezinárodních organizacích

Strany se zavazují spolupracovat prostřednictvím výměny názorů na politické otázky společného zájmu a případně sdílet informace o svých stanoviscích na půdě regionálních a mezinárodních fór a organizací.

HLAVA II

POLITICKÝ DIALOG A SPOLUPRÁCE V ZAHRANIČNÍ POLITICE A BEZPEČNOSTNÍCH OTÁZKÁCH

Článek 5

Politický dialog

Strany se dohodly na posílení pravidelného politického dialogu na všech úrovních, zejména s cílem projednat otázky společného zájmu, na něž se vztahuje tato hlava, a posílit svůj společný přístup k mezinárodním otázkám. Strany se dohodly, že pro účely této hlavy se „politickým dialogem“ rozumí výměny a konzultace, ať již formální či neformální, na všech úrovních vlády.

Článek 6

Oddanost demokratickým zásadám, lidským právům a právnímu státu

V zájmu prosazování společné oddanosti stran k demokratickým zásadám, lidským právům a právnímu státu se strany dohodly na tom, že budou:

- a) podporovat základní zásady týkající se demokratických hodnot, lidských práv a právního státu, mimo jiné i na mnohostranných fórech a
- b) spolupracovat a v případě potřeby koordinovat svůj postup při praktickém prosazování demokratických zásad, lidských práv a právního státu, mimo jiné i v třetích zemích.

Článek 7

Řešení krizí

Strany znovu potvrzují svůj závazek podporovat mezinárodní mír a bezpečnost, mimo jiné prostřednictvím Dohody mezi Novým Zélandem a Evropskou unií o rámci pro účast Nového Zélandu na operacích Evropské unie pro řešení krizí, která byla podepsána v Bruselu dne 18. dubna 2012.

Článek 8

Boj proti šíření zbraní hromadného ničení

1. Strany zastávají názor, že šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů do rukou státních i nestátních aktérů představuje jednu z nejzávažnějších hrozeb pro mezinárodní mír a bezpečnost. Strany znovu potvrzují svůj závazek dodržovat a na vnitrostátní úrovni v plném rozsahu plnit své stávající závazky podle mezinárodních smluv a dohod o odzbrojení a zákazu šíření a další příslušné mezinárodní závazky. Strany se dohodly na tom, že budou spolupracovat a přispívat k boji proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů. Strany se dohodly na tom, že toto ustanovení představuje základní prvek této dohody.

2. Strany se dále dohodly na tom, že budou spolupracovat a přispívat k boji proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů tím, že:
  - a) učiní kroky potřebné k případnému podepsání nebo ratifikaci všech jiných příslušných mezinárodních nástrojů nebo k přistoupení k těmto nástrojům a k jejich plnému provedení;
  - b) udržují účinný systém vnitrostátních kontrol vývozu, v jehož rámci se provádějí kontroly vývozu a tranzitu zboží souvisejícího se zbraněmi hromadného ničení, včetně kontroly koncového použití technologií dvojího použití, pokud jde o zbraně hromadného ničení, a který bude obsahovat účinné postihy za porušení kontroly vývozu.
3. Strany se dohodly se na navázání pravidelného politického dialogu o těchto otázkách.

Článek 9

Ruční palné a lehké zbraně

1. Strany uznávají, že nedovolená výroba, transfer a oběh ručních palných a lehkých zbraní včetně střeliva do nich a jejich nadměrné hromadění, nedostatečná správa, nepřiměřeně zajištěné sklady a nekontrolované šíření představují i nadále vážnou hrozbu pro mezinárodní mír a bezpečnost.
2. Strany znovu potvrzují svůj závazek dodržovat a v plném rozsahu plnit své povinnosti týkající se potírání nedovoleného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi včetně střeliva pro ně podle stávajících mezinárodních dohod a rezolucí Rady bezpečnosti OSN, jakož i své závazky v rámci jiných mezinárodních nástrojů v této oblasti, jako je Akční program OSN k prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu s ručními a lehkými zbraněmi ve všech jeho aspektech.
3. Strany se zavazují, že budou spolupracovat a zajistí koordinaci a doplňkovost svého úsilí při řešení otázky nedovoleného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi, včetně střeliva pro ně, na celosvětové, regionální, subregionální a státní úrovni, a dohodly se, že naváží pravidelný politický dialog o těchto otázkách.

Článek 10

Mezinárodní trestní soud

1. Strany opětovně potvrzují, že nejzávažnější trestné činy s dosahem pro celé mezinárodní společenství, by neměly zůstat nepotrestány a jejich stíhání by mělo být zajištěno přijetím opatření na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni mimo jiné prostřednictvím Mezinárodního trestního soudu.
2. Při podpoře posilování míru a mezinárodní spravedlnosti strany znovu potvrzují své odhodlání:
  - a) činit kroky k provádění Římského statutu Mezinárodního trestního soudu (dále jen „Římský statut“) a případně k provádění souvisejících nástrojů;
  - b) sdílet zkušenosti s regionálními partnery s přijímáním právních nástrojů nezbytných pro ratifikaci a provádění Římského statutu a
  - c) spolupracovat na plnění cíle, kterým je univerzalita a integrita Římského statutu.

Článek 11

Spolupráce v oblasti boje proti terorismu

1. Strany znovu potvrzují důležitost boje proti terorismu při důsledném dodržování právního státu, mezinárodního práva, zejména Charty OSN a příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN, předpisů v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva.

2. V tomto rámci a s přihlédnutím ke globální strategii OSN pro boj proti terorismu, která je obsažena v rezoluci Valného shromáždění OSN č. 60/288 ze dne 8. září 2006, se strany dohodly na tom, že budou spolupracovat při předcházení a potlačování terorismu, zejména:

- a) v rámci důsledného provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1267, 1373 a 1540 a dalších použitelných rezolucí OSN a mezinárodních nástrojů;
- b) prostřednictvím výměny informací o teroristických skupinách a jejich podpůrných sítích prováděné v souladu s použitelnými mezinárodními a vnitrostátními právními předpisy;
- c) prostřednictvím výměny názorů na:
  - i) prostředky a metody používané v boji proti terorismu mimo jiné v technické oblasti a v rámci odborné přípravy;
  - ii) předcházení terorismu a
  - iii) osvědčené postupy, v oblasti ochrany lidských práv v boji proti terorismu;
- d) spoluprací při prohlubování mezinárodního konsensu o boji proti terorismu a jeho normativním rámci a práci na dohodě o všeobecné úmluvě o mezinárodním terorismu jako doplňku ke stávajícím nástrojům OSN na potírání terorismu a
- e) podporou spolupráce mezi členskými státy OSN na účinném provádění globální strategie OSN pro boj proti terorismu všemi vhodnými prostředky.

3. Strany znovu potvrzují svůj závazek dodržovat mezinárodní normy vytvořené Finančním akčním výborem (FATF) pro boj proti financování terorismu.

4. Strany znovu potvrzují svůj závazek spolupracovat při poskytování pomoci v budování kapacit pro boj proti terorismu jiným státům, které potřebují zdroje a odborné znalosti pro předcházení teroristické činnosti a reakci na ni, mimo jiné v rámci Globálního fóra pro boj proti terorismu.

HLAVA III

SPOLUPRÁCE V OBLASTI GLOBÁLNÍHO ROZVOJE A HUMANITÁRNÍ POMOCI

Článek 12

Rozvoj

1. Strany znovu potvrzují svůj závazek podporovat udržitelný rozvoj v rozvojových zemích s cílem snížit chudobu a přispět k vytvoření bezpečnějšího, spravedlivějšího a prosperujícího světa.
2. Strany uznávají význam spolupráce pro zajištění většího dopadu, dosahu a vlivu činností v oblasti rozvoje, mimo jiné v tichomořské oblasti.
3. Za tímto účelem se strany dohodly na:
  - a) výměně názorů a případně koordinaci postojů v otázkách rozvoje na regionálních a mezinárodních fórech s cílem prosazovat udržitelný růst podporující začlenění v zájmu lidského rozvoje a
  - b) výměně informací o svých rozvojových programech a případně koordinaci vnitrostátní činnosti s cílem zvýšit jejich dopad na udržitelný rozvoj a vymýcení chudoby.

Článek 13

Humanitární pomoc

Strany znovu potvrzují společný závazek poskytovat humanitární pomoc a vynaloží úsilí, aby podle potřeby přišly s koordinovanými řešeními.

HLAVA IV

SPOLUPRÁCE V HOSPODÁŘSKÝCH A OBCHODNÍCH OTÁZKÁCH

Článek 14

Dialog o hospodářských, obchodních a investičních otázkách

1. Strany se zavazují k dialogu a spolupráci v hospodářské, obchodní a investiční oblasti s cílem usnadnit dvoustranný obchod a investiční toky. Strany zároveň uznávají důležitost vedení tohoto dialogu a spolupráce prostřednictvím mnohostranného obchodního systému založeného na pravidlech a potvrzují svůj závazek spolupracovat v rámci Světové obchodní organizace (WTO) s cílem dosáhnout další liberalizace obchodu.
2. Strany se dohodly, že podpoří výměnu informací a sdílení zkušeností týkajících se jejich makroekonomických politik a trendů, včetně výměny informací o koordinaci hospodářských politik v rámci regionální hospodářské spolupráce a integrace.
3. Strany povedou věcný dialog zaměřený na podporu obchodu se zbožím, včetně zemědělských produktů a dalších primárních komodit, surovin, dílenských výrobků a produktů s vysokou přidanou hodnotou. Strany uznávají, že transparentní tržní přístup je nejlepším způsobem, jak vytvořit příznivé podmínky pro investice do výroby takových produktů a obchodu s nimi a jak podpořit jejich účinné přidělování a využívání.
4. Strany povedou věcný dialog zaměřený na podporu dvoustranného obchodu službami a na výměnu informací o svém dohledovém prostředí. Strany se dohodly také na posílení spolupráce v zájmu zlepšení účetních a kontrolních systémů, systémů dohledu a regulačních systémů v bankovníctví, pojišťovnictví a ostatních částech finančního sektoru.
5. Strany podpoří rozvoj stabilního prostředí přitažlivého pro oboustranné investice cestou dialogu zaměřeného na zvyšování vzájemného porozumění a spolupráce v otázkách investic, zkoumání mechanismů k usnadnění toků investic a prosazováním stabilních, transparentních a otevřených pravidel pro investory.
6. Strany se soustavně informují o rozvoji dvoustranného a mezinárodního obchodu, investic a obchodních aspektů jiných politik, včetně svých politických přístupů k dohodám o volném obchodu (FTA) a k příslušným jednáním o FTA a problémům regulace s potenciálním dopadem na dvoustranný obchod a investice.
7. Tento dialog o spolupráce v oblasti obchodu a investic budou vedeny mimo jiné prostřednictvím:
  - a) každoročního dialogu o obchodní politice na úrovni vyšších úředníků doplněný o ministerská zasedání týkající se obchodu podle rozhodnutí stran;
  - b) každoročního dialogu o obchodu se zemědělskými produkty a
  - c) dalších odvětvových výměn podle rozhodnutí stran.
8. Strany se zavazují ke spolupráci při zajišťování podmínek pro růst vzájemného obchodu a investic a při podporování tohoto růstu, mimo jiné sjednáváním nových dohod tam, kde je to možné.

Článek 15

Sanitární a fytosanitární otázky

1. Strany se dohodly na posílení spolupráce v sanitárních a fytosanitárních otázkách v rámci Dohody WTO o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, Komise pro Codex Alimentarius, Světové organizace pro zdraví zvířat (dále jen „OIE“) a příslušných mezinárodních a regionálních organizací, působících v rámci Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin (dále jen „IPPC“). Tato spolupráce se zaměří na zvýšení vzájemného porozumění sanitárním a fytosanitárním opatřením druhé strany a usnadnění obchodu mezi stranami a může zahrnovat:
  - a) sdílení informací;

- b) uplatňování dovozních požadavků na celém území druhé strany;
- c) ověřování celého systému inspekcí a osvědčování nebo částí tohoto systému, který používají orgány druhé strany v souladu s příslušnými mezinárodními normami Codexu Alimentarius, OIE a IPPC o posuzování těchto systémů a
- d) uznávání oblastí prostých škůdců nebo nákaz a oblastí s nízkým výskytem škůdců nebo nákaz.

2. Za tímto účelem se strany zavazují důsledně využívat stávajících nástrojů, jako je Dohoda mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem o hygienických opatřeních použitelných při obchodu s živými zvířaty a živočišnými produkty podepsaná v Bruselu dne 17. prosince 1996, a spolupracovat na vhodném dvoustranném fóru v dalších sanitárních a fyto-sanitárních otázkách, na které se uvedená dohoda nevztahuje.

Článek 16

Dobré životní podmínky zvířat

Strany také znovu potvrzují, že je důležité udržovat vzájemné porozumění a spolupráci v otázkách dobrých životních podmínek zvířat, a budou nadále sdílet informace a spolupracovat v rámci fóra pro spolupráci v oblasti dobrých životních podmínek zvířat mezi Evropskou komisí a příslušnými orgány Nového Zélandu a úzce spolupracovat v těchto otázkách v rámci OIE.

Článek 17

Technické překážky obchodu

1. Strany sdílejí názor, že větší slučitelnost norem, technických předpisů a postupů posuzování shody je klíčovým prvkem pro usnadnění obchodu se zbožím.
2. Strany uznávají společný zájem na omezení technických překážek obchodu a za tímto účelem se dohodly na spolupráci v rámci Dohody WTO o technických překážkách obchodu, jakož i prostřednictvím Dohody o vzájemném uznávání posuzování shody mezi Evropským společenstvím a Novým Zélandem podepsané dne 25. června 1998 ve Wellingtonu.

Článek 18

Politika hospodářské soutěže

Strany znovu potvrzují svůj závazek podporovat hospodářskou soutěž v oblasti hospodářských činností prostřednictvím svých právních předpisů upravujících hospodářskou soutěž. Strany se dohodly na sdílení informací o politice hospodářské soutěže a souvisejících otázkách a na posílení spolupráce mezi jejich orgány pro hospodářskou soutěž.

Článek 19

Veřejné zakázky

1. Strany znovu potvrzují svůj závazek ohledně otevřených a transparentních rámců pro zadávání veřejných zakázek, které v souladu s mezinárodními závazky stran prosazují efektivní vynakládání prostředků, konkurenční trhy a nediskriminační nákupní postupy, a tím podporují obchod mezi stranami.
2. Strany se dohodly na dalším posilování svých konzultací, spolupráce, výměny zkušeností a osvědčených postupů v oblasti veřejných zakázek o otázkách společného zájmu, mimo jiné o svých regulačních rámcích.

3. Strany se dohodly na tom, že prozkoumají způsoby, jak dále podporovat přístup na trh s veřejnými zakázkami druhé strany, a budou si vyměňovat názory na opatření a postupy, které by mohly nepříznivě ovlivnit jejich vzájemný obchod v oblasti veřejných zakázek.

Článek 20

Suroviny

1. Strany na žádost jedné z nich posílí spolupráci v otázkách týkajících se surovin prostřednictvím dvoustranného dialogu nebo v rámci příslušných vícestranných fór nebo mezinárodních institucí. Tato spolupráce se zaměří zejména na odstranění překážek obchodu se surovinami, posílení globálního rámce pro obchod se surovinami založeného na pravidlech a na prosazování transparentnosti na globálních trzích se surovinami.
2. Tato spolupráce se může mimo jiné týkat těchto témat:
  - a) otázek nabídky a poptávky, otázek dvoustranného obchodu a investic, jakož i zájmových otázek vyplývajících z mezinárodního obchodu;
  - b) celních a necelních překážek pro surovinové zboží, související služby a investice;
  - c) regulačních rámců stran a
  - d) osvědčených postupů vztahujících se k udržitelnému rozvoji těžebního průmyslu, včetně politiky v oblasti nerostných surovin, územního plánování a vydávání povolení.

Článek 21

Duševní vlastnictví

1. Strany znovu potvrzují důležitost svých práv a povinností vztahujících se k právům duševního vlastnictví, včetně práv autorských a souvisejících práv, ochranných známek, zeměpisných označení, průmyslových vzorů a patentů, a jejich vymáhání v souladu s nejpřísnějšími mezinárodními normami, které strany dodržují.
2. Strany se dohodly na výměně informací o otázkách duševního vlastnictví a sdílení zkušeností z této oblasti včetně:
  - a) postupů, prosazování, šíření, zefektivnění, řízení, harmonizace, ochrany a účinného provádění práv duševního vlastnictví;
  - b) předcházení porušování práv duševního vlastnictví;
  - c) boje proti padělání a pirátství prostřednictvím vhodných forem spolupráce a
  - d) fungování orgánů odpovědných za ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví.
3. Strany se dohodly na výměně informací a podpoře dialogu o ochraně genetických zdrojů, tradičních znalostí a folklóru.

Článek 22

Cl

1. Strany posílí spolupráci v celních záležitostech, včetně usnadnění obchodu, za účelem dalšího zjednodušení a harmonizace celních režimů a podpory společných kroků v rámci příslušných mezinárodních iniciativ.
2. Aniž jsou dotčeny další formy spolupráce stanovené v této dohodě, strany zváží možnost uzavření nástrojů o celní spolupráci a vzájemné správní pomoci v celních záležitostech.

Článek 23

Spolupráce v daňových záležitostech

1. Strany v zájmu posílení a rozvoje hospodářských činností a s přihlédnutím k potřebě rozvíjet vhodný regulační rámec uznávají zásady řádné správy v oblasti daní, tj. transparentnost, výměna informací a poctivá daňová soutěž, a zavazují se k jejich dodržování.
2. Strany za tímto účelem v souladu se svými pravomocemi usilují o zlepšení mezinárodní spolupráce v oblasti daní, usnadnění výběru zákonných daňových výnosů a vypracování opatření k účinnému uplatňování zásad řádné správy uvedených v odstavci 1.

Článek 24

Transparentnost

Strany uznávají důležitost transparentnosti a náležitého postupu při používání svých právních předpisů souvisejících s obchodem a za tímto účelem znovu potvrzují své závazky stanovené v dohodách WTO, včetně článku X Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 a článku III Všeobecné dohody o obchodu službami.

Článek 25

Obchod a udržitelný rozvoj

1. Strany uznávají, že prosazování vzájemně se podporujících politik v oblasti obchodu, životního prostředí a práce je přínosem pro plnění cíle udržitelného rozvoje, a znovu potvrzují svůj závazek podporovat globální a bilaterální obchod a investice tak, aby přispívaly k dosažení tohoto cíle.
2. Strany uznávají, že každá z nich má právo stanovit vlastní úroveň ochrany životního prostředí a práce na svém území a přijmout či měnit příslušné předpisy a politiky v souladu se svými závazky vyplývajícími z mezinárodně uznávaných norem a dohod.
3. Strany uznávají, že je nenáležité podporovat obchod nebo investice snížením nebo nabízením snížení úrovně ochrany, kterou poskytují jejich pracovní právní předpisy nebo předpisy v oblasti ochrany životního prostředí. Strany uznávají, že je rovněž nenáležité používat environmentální nebo pracovní právní předpisy, politiky a postupy pro účely protekcionismu v obchodě.
4. Strany si vyměňují informace a zkušenosti ze své činnosti s cílem podpořit soudržnost a vzájemnou podpůrnost obchodních, sociálních a environmentálních cílů, mimo jiné v oblastech, jako jsou sociální odpovědnost podniků, environmentální výroby a služby, výroby a technologie šetrné ke klimatu a koncepcí záruk udržitelnosti, jakož i dalších aspektů uvedených v hlavě VIII, a posílí dialog a spolupráci v otázkách udržitelného rozvoje, které mohou vyvstat v souvislosti s obchodními vztahy.

Článek 26

Dialog s občanskou společností

Strany podporují dialog mezi vládními a nevládními organizacemi, jako jsou odbory, zaměstnavatelé, podnikatelská sdružení a obchodní a průmyslové komory, s cílem podpořit obchod a investice v oblastech společného zájmu.

Článek 27

Spolupráce mezi podniky

Strany podporují posílení vazeb mezi podniky a vazeb mezi vládou a podnikatelským sektorem prostřednictvím činností zahrnujících podnikání, mimo jiné v rámci setkání Asie – Evropa (ASEM).

Tato spolupráce se zaměří zejména na zlepšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků.

Článek 28

Cestovní ruch

Strany uznávají význam cestovního ruchu pro prohlubování vzájemného porozumění a poznání mezi národy Unie a Nového Zélandu a hospodářské výhody vyplývající z intenzivnějšího cestovního ruchu a dohodly se na tom, že budou spolupracovat s cílem zvýšit obousměrný cestovní ruch mezi Unií a Novým Zélandem.

HLAVA V

SPOLUPRÁCE V OBLASTI SVOBODY, BEZPEČNOSTI A PRÁVA

Článek 29

Právní spolupráce

1. Strany se dohodly na dalším rozvoji spolupráce v občanských a obchodních věcech, zejména pokud jde o sjednávání, ratifikaci a provádění mnohostranných úmluv o justiční spolupráci v občanskoprávních věcech, především pak úmluv Haagské konference o mezinárodním právu soukromém v oblasti mezinárodní právní spolupráce a soudních sporů a v oblasti ochrany dětí.
2. Pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech, strany si budou nadále poskytovat vzájemnou právní pomoc v souladu s příslušnými mezinárodními nástroji.

Součástí toho může být i případné přistoupení k příslušným nástrojům OSN a jejich provádění. Právní spolupráce může případně zahrnovat rovněž podporu příslušných nástrojů Rady Evropy, jakož i spolupráci mezi příslušnými novozélandskými orgány a Eurojustem.

Článek 30

Spolupráce v oblasti vymáhání práva

Strany se dohodly na spolupráci donucovacích orgánů, agentur a útvarů a na tom, že přispějí k narušení a odstranění hrozeb nadnárodní trestné činnosti a terorismu, kterým jsou vystaveny obě strany. Spolupráce mezi donucovacími orgány, agenturami a útvary může mít podobu vzájemné pomoci při vyšetřování, sdílení vyšetřovacích metod, společného vzdělávání a odborné přípravy pracovníků donucovacích orgánů a jiných druhů společných činností a pomoci, podle vzájemné dohody obou stran.

Článek 31

Boj proti organizované trestné činnosti a korupci

1. Strany opětovně potvrzují svůj závazek spolupracovat při předcházení nadnárodní organizované, hospodářské a finanční trestné činnosti, korupci a padělání a nedovoleným transakcím a jejich potírání důsledným plněním stávajících vzájemných mezinárodních závazků v této oblasti, včetně závazků k účinné spolupráci při vymáhání majetku či finančních prostředků pocházejících z korupčního jednání.

2. Strany podpoří provádění Úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu přijaté dne 15. listopadu 2000.
3. Strany podpoří také provádění Úmluvy OSN proti korupci přijaté dne 31. října 2002, přičemž zohlední zásady transparentnosti a účasti občanské společnosti.

Článek 32

Boj proti nedovoleným drogám

1. Strany v rámci svých provádění a kompetencí spolupracují, aby zajistily vyvážený a integrovaný přístup k drogové problematice.
2. Strany spolupracují s cílem rozbít nadnárodní zločinecké sítě podílející se na pašování drog, mimo jiné prostřednictvím výměny informací, odborné přípravy nebo sdílení osvědčených postupů, včetně zvláštních vyšetřovacích metod. Zvláštní úsilí bude vynaloženo proti pronikání zločineckých živlů do legální ekonomiky.

Článek 33

Boj proti kyberkriminalitě

1. Strany posílí spolupráci za účelem prevence a potírání počítačové a elektronické kriminality s využitím špičkové technologie a šíření nedovoleného obsahu včetně teroristického obsahu a materiálů týkajících se pohlavního zneužívání dětí prostřednictvím internetu, a to výměnou informací a praktických zkušeností v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními závazky v oblasti lidských práv.
2. Strany si vyměňují informace v oblasti vzdělávání a odborné přípravy vyšetřovatelů zabývajících se kyberkriminalitou, vyšetřování kyberkriminality, a forenzních věd v digitální oblasti.

Článek 34

Boj proti praní peněz a financování terorismu

1. Strany znovu potvrzují potřebu spolupracovat při předcházení zneužívání svých finančních systémů k legalizaci výnosů z jakékoli trestné činnosti, včetně nedovoleného obchodu s drogami a korupce, a v boji proti financování terorismu. Tato spolupráce se vztahuje také na vymáhání majetku nebo finančních prostředků pocházejících z trestné činnosti.
2. Strany si vymění důležité informace v rámci svých právních předpisů a provádějí vhodná opatření pro boj proti praní peněz a financování terorismu v souladu s normami, které přijaly příslušné mezinárodní orgány činné v této oblasti, jako je Finanční akční výbor (FATF).

Článek 35

Migrace a azyl

1. Strany znovu potvrzují svůj závazek spolupracovat a vyměňovat si názory v oblasti migrace, včetně nedovoleného přistěhovalectví, obchodování s lidmi, azylu, integrace, mobility a rozvoji pracovních sil, víz, zabezpečení dokladů, biometrických prvků a správy hranic.
2. Strany se dohodly na, že budou spolupracovat při předcházení nedovolenému přistěhovalectví a jeho kontrole. Za tímto účelem:
  - a) Nový Zéland zpětně převezme každého svého státního příslušníka nedovoleně pobývajícího na území členského státu, a to na žádost tohoto státu a bez dalších formalit a
  - b) každý členský stát zpětně převezme každého svého státního příslušníka nedovoleně pobývajícího na území Nového Zélandu, a to na žádost Nového Zélandu a bez dalších formalit.

V souladu se svými mezinárodními závazky, včetně závazků vyplývajících z Úmluvy o mezinárodním civilním letectví podepsané dne 7. prosince 1944, vydají členské státy a Nový Zéland svým státním příslušníkům pro tyto účely řádné doklady totožnosti.

3. Strany na žádost kterékoliv z nich prozkoumají možnost uzavření dohody mezi Novým Zélandem a Unií o zpětném přebírání osob v souladu s čl. 52 odst. 1 této dohody. V rámci této dohody se zváží vhodná opatření o státních příslušnících třetích zemí a osobách bez státní příslušnosti.

Článek 36

Konzulární ochrana

1. Nový Zéland souhlasí s tím, aby diplomatické a konzulární úřady kteréhokoli zastoupeného členského státu poskytovaly na Novém Zélandu konzulární ochranu jménem jiných členských států, které nemají na Novém Zélandu své stálé zastoupení.

2. Unie a členské státy souhlasí s tím, aby diplomatické a konzulární orgány Nového Zélandu poskytovaly konzulární ochranu jménem třetí země a aby tyto třetí země poskytovaly konzulární ochranu jménem Nového Zélandu v Unii tam, kde Nový Zéland nebo daná třetí země nemají své stálé zastoupení.

3. Smyslem odstavců 1 a 2 je upustit od veškerých požadavků na povinné oznamování nebo souhlas, které by se jinak mohly vyžadovat.

4. Strany se dohodly na usnadnění dialogu o konzulárních záležitostech mezi svými příslušnými orgány.

Článek 37

Ochrana osobních údajů

1. Strany se dohodly na tom, že budou spolupracovat s cílem posunout své vztahy vpřed poté, co Evropská komise přijala rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů Novým Zélandem, a zajistit vysokou úroveň ochrany osobních údajů v souladu s příslušnými mezinárodními nástroji a normami, včetně Pravidel Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) pro ochranu soukromí a přeshraniční toky osobních údajů.

2. Tato spolupráce může zahrnovat mimo jiné výměnu informací a odborných znalostí. Může rovněž zahrnovat spolupráci mezi regulačními protějšky v takových subjektech, jako je Pracovní skupina OECD pro bezpečnost a soukromí v digitální ekonomice nebo platforma pro ochranu soukromí v globálních sítích (Global Privacy Enforcement Network).

HLAVA VI

SPOLUPRÁCE V OBLASTI VÝZKUMU, INOVACÍ A INFORMAČNÍ SPOLEČNOSTI

Článek 38

Výzkum a inovace

1. Strany se dohodly na tom, že posílí svou spolupráci v oblasti výzkumu a inovací.

2. Strany podněcují, rozvíjejí a usnadňují činnosti uskutečňované v rámci spolupráce v oblastech výzkumu a inovací pro mírové účely na podporu Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Nového Zélandu, podepsanou dne 16. července 2008 v Bruselu, nebo jako doplněk k této dohodě.

Článek 39

Informační společnost

1. Strany uznávají, že informační a komunikační technologie jsou klíčovými prvky moderního života a že mají zásadní význam pro hospodářský a sociální vývoj, a dohodly se na výměně názorů na příslušné politiky v této oblasti.
2. Spolupráce v této oblasti se může zaměřit mimo jiné na:
  - a) výměnu názorů na různé aspekty informační společnosti, zejména na zavádění vysokorychlostního a širokopásmového připojení v oblasti elektronických komunikací a regulaci jeho šíření, včetně univerzální služby, poskytování licencí a obecných oprávnění, ochranu soukromí a osobních údajů, elektronickou veřejnou správu a otevřenou správu, na bezpečnost internetu a na nezávislost a efektivnost regulačních orgánů;
  - b) propojení a interoperabilitu výzkumných sítí a na výpočetní a vědecké datové infrastruktury a služby, mimo jiné i v regionálním rámci;
  - c) normalizaci, certifikaci a šíření nových informačních a komunikačních technologií;
  - d) aspekty bezpečnosti, důvěry a soukromí v souvislosti s informačními a komunikačními technologiemi a službami, včetně podpory internetové bezpečnosti, boje proti zneužívání informační technologie a všech forem elektronických médií a na sdílení informací a
  - e) výměnu názorů na opatření zaměřená na řešení otázky poplatků za roamingové služby v mobilních sítích.

HLAVA VII

SPOLUPRÁCE V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ, KULTURY A MEZILIDSKÝCH VZTAHŮ

Článek 40

Vzdělávání a odborná příprava

1. Strany uznávají zásadní přínos vzdělávání a odborné přípravy pro vytváření kvalitních pracovních míst a udržitelný růst v znalostních ekonomikách, zejména prostřednictvím osobního rozvoje občanů, kteří jsou nejen připraveni na informovanou a účinnou účast na demokratickém životě, ale také jsou schopni řešit problémy a chopit se příležitostí, které přináší celosvětově propojený svět 21. století. Strany tudíž uznávají, že mají společný zájem na spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.
2. V souladu se společnými zájmy a cíli svých politik v oblasti vzdělávání se strany zavazují, že budou společně podporovat vhodné činnosti uskutečňované ve spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Tato spolupráce se bude týkat všech oblastí vzdělávání a může zahrnovat:
  - a) spolupráci na vzdělávací mobilitě osob prostřednictvím podpory a usnadnění výměn studentů, výzkumných pracovníků, akademických a administrativních pracovníků vysokoškolských institucí a učitelů;
  - b) společné projekty založené na spolupráci mezi institucemi v oblasti vzdělávání a odborné přípravy v Unii a na Novém Zélandu s cílem podporovat vypracovávání studijních plánů, společné studijní programy a akademické hodnosti a mobilitu pedagogů a studentů;
  - c) institucionální spolupráci, propojení a partnerství s cílem posílit vzdělávací prvek trojúhelníku znalostí a podporovat výměnu zkušeností a znalostí a
  - d) podporu reformy politiky prostřednictvím studií, konferencí, seminářů, pracovních skupin, srovnávacích analýz a výměny informací a osvědčených postupů, a to zejména s ohledem na boloňský a kodaňský proces a zavedené nástroje a zásady, jež zvyšují transparentnost a inovace ve vzdělávání.

Článek 41

Spolupráce v oblasti kultury, audiovizuálních a sdělovacích prostředků

1. Strany se dohodly na tom, že budou podporovat užší spolupráci v kulturních a kreativních odvětvích s cílem podpořit, mimo jiné, vzájemné porozumění a poznání svých kultur.
2. Strany usilují o přijetí příslušných opatření na podporu kulturních výměn a o provádění společných iniciativ v různých oblastech kultury s využitím dostupných nástrojů a rámců spolupráce.
3. Strany usilují o podporu mobility kulturních pracovníků, uměleckých děl a jiných kulturních statků mezi Novým Zélandem a Uníí a jejími členskými státy.
4. Strany se dohodly na tom, že prostřednictvím politického dialogu prozkoumají způsoby, jak zpřístupnit kulturní statky, které se nacházejí mimo země jejich původu, společenstvím, kde tyto statky vznikly.
5. Strany podporují mezikulturní dialog mezi organizacemi občanské společnosti a mezi jednotlivci z obou stran.
6. Strany se dohodly na spolupráci zejména prostřednictvím politického dialogu na příslušných mezinárodních fórech, konkrétně v rámci Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) za účelem sledování společných cílů a podpory kulturní rozmanitosti mimo jiné prováděním Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů.
7. Strany podněcují, podporují a usnadňují výměnu, spolupráci a dialog mezi institucemi a profesionálními pracovníky v oblasti audiovizuálních a sdělovacích prostředků.

Článek 42

Mezilidské vztahy

Strany uznávají význam mezilidských vztahů a jejich přínos k lepšímu porozumění mezi Uníí a Novým Zélandem, a proto se dohodly na tom, že tyto vztahy vhodným způsobem podpoří, posílí a prohloubí. Tyto kontakty mohou zahrnovat výměny úředníků a krátkodobé stáže pro postgraduální studenty.

HLAVA VIII

SPOLUPRÁCE V OBLASTI UDRŽITELNÉHO ROZVOJE, ENERGETIKY A DOPRAVY

Článek 43

Životní prostředí a přírodní zdroje

1. Strany se dohodly na spolupráci v otázkách životního prostředí včetně udržitelného řízení přírodních zdrojů. Cílem této spolupráce je podpora ochrany životního prostředí a začleňování environmentálních otázek do příslušných oblastí spolupráce, včetně spolupráce v mezinárodním a regionálním měřítku.
2. Strany se dohodly na tom, že spolupráce může být uskutečňována prostřednictvím dialogu, workshopů, seminářů, konferencí, programů a projektů spolupráce, sdílení informací například o osvědčených postupech a výměny odborníků na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni. Témata a cíle spolupráce budou společně vymezeny na žádost kterékoli ze stran.

Článek 44

Zlepšení ochrany zdraví a regulace zdravotnictví

1. Strany se dohodly na tom, že zlepší spolupráci v oblasti zdraví, mimo jiné v souvislosti s globalizací a demografickými změnami. Strany vynaloží úsilí na podporu spolupráce a výměnu informací a zkušeností týkajících se:

- a) ochrany zdraví;
  - b) dozoru nad přenosnými nemocemi (jako je chřipka a akutní ohniska chorob) a dalších činností v rámci Mezinárodních zdravotnických předpisů (2005) včetně akcí zaměřených na připravenost pro boj proti hlavním přeshraničním hrozbám, zejména plánování připravenosti a posouzení rizik;
  - c) spolupráce v oblasti norem a posuzování shody s cílem řídit regulaci a zvládat rizika pocházející z výrobků (včetně farmaceutických výrobků a zdravotnických prostředků);
  - d) problémů v souvislosti s prováděním Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku a
  - e) problémů v souvislosti s prováděním Celosvětového kodexu zásad WHO pro mezinárodní nábor zdravotnického personálu.
2. Strany znovu potvrzují své závazky týkající se dodržování, podpory a případně účinného provádění mezinárodně uznávaných zdravotních postupů a norem.

3. Formy spolupráce mohou zahrnovat mimo jiné zvláštní programy a projekty, na základě vzájemné dohody, jakož i dialog, spolupráci a iniciativy týkající se témat společného zájmu na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni.

Článek 45

Změna klimatu

1. Strany uznávají změnu klimatu jako celosvětový a naléhavý problém, který vyžaduje kolektivní opatření v souladu s celkovým cílem udržet nárůst průměrné globální teploty pod 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací. V rámci svých příslušných pravomocí a aniž by byla dotčena jednání na jiných fórech se strany dohodly, že budou spolupracovat v oblastech společného zájmu, včetně, ale nikoli pouze:

- a) na přechodu k hospodářství s nízkými emisemi skleníkových plynů cestou vhodných vnitrostátních zmírňujících strategií a opatření, včetně strategií zeleného růstu;
- b) na koncepci, provádění a uplatňování tržních mechanismů a zejména systémů pro obchodování s emisemi skleníkových plynů;
- c) na veřejných a soukromých nástrojích financování opatření v oblasti klimatu;
- d) na výzkumu, vývoji a zavádění technologií s nízkými emisemi skleníkových plynů a
- e) na sledování emisí skleníkových plynů a analýze jejich účinků, včetně případného vypracování a provádění strategií pro přizpůsobení.

2. Obě strany se dohodly na tom, že budou více spolupracovat v oblasti mezinárodního vývoje v této oblasti, a zejména na pokroku směřujícím k přijetí nové mezinárodní dohody pro období po roce 2020 podle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu a také na doplňkových iniciativách založených na spolupráci, které by pomohly překonat nedostatečnou úroveň závazků v oblasti snižování emisí před rokem 2020.

Článek 46

Řízení rizika katastrof a civilní ochrana

Strany uznávají potřebu řídit jak domácí, tak globální rizika přírodních nebo člověkem způsobených katastrof. Strany potvrzují své společné odhodlání zlepšit opatření pro prevenci, zmírnování, připravenost, reakce a obnovu s cílem zvýšit odolnost společnosti a infrastruktury a podle potřeby spolupracovat na dvoustranné a mnohostranné politické úrovni při dosahování lepších výsledků v oblasti zvládnání globálních rizik katastrof.

Článek 47

Energetika

Strany uznávají důležitost odvětví energetiky a úlohu dobře fungujícího trhu s energií. Strany uznávají význam energetiky pro udržitelný rozvoj, hospodářský růst a její přínos pro dosažení mezinárodně dohodnutých rozvojových cílů, jakož i význam spolupráce při řešení celosvětových problémů v oblasti životního prostředí, zejména změny klimatu. Strany usilují v rámci svých pravomocí o posílení spolupráce v této oblasti s cílem:

- a) rozvíjet politiky zaměřené na zvyšování energetické bezpečnosti;
- b) podporovat celosvětový obchod s energiemi a investice do odvětví energetiky;
- c) zlepšovat konkurenceschopnost;
- d) zlepšovat fungování světových trhů s energií;
- e) vyměňovat si informace a politické zkušenosti prostřednictvím stávajících mnohostranných energetických fór;
- f) prosazovat používání obnovitelných zdrojů energie, jakož i rozvoj a přijímání čistých, rozmanitých a udržitelných energetických technologií, včetně obnovitelných a nízkoemisních energetických technologií;
- g) dosáhnout racionálního využívání energie s přispěním na straně nabídky i poptávky podporou energetické účinnosti při výrobě, přepravě, distribuci a konečném užití energie;
- h) plnit své mezinárodní závazky týkající se racionalizace a ve střednědobém horizontu postupně utlumovat neúčelné dotace na fosilní paliva, které podněcují k nehospodárné spotřebě, a
- i) sdílet osvědčené postupy v oblasti průzkumu a výroby energie.

Článek 48

Doprava

1. Strany spolupracují ve všech důležitých oblastech dopravní politiky, včetně integrované dopravní politiky, a to za účelem zlepšení pohybu zboží a osob, podpory bezpečnosti a ochrany námořní a letecké dopravy, a ochrany životního prostředí a zvýšení účinnosti svých dopravních systémů.

2. Spolupráce a dialog mezi stranami v této oblasti by se měly zaměřit na:

- a) výměnu informací o jejich politikách a postupech;
- b) posílení vztahů v oblasti letectví mezi Uníí a Novým Zélandem s cílem:
  - i) zlepšit přístup na trh a investiční příležitosti a rozšířit ustanovení o liberalizaci vlastnictví a kontrole leteckých dopravních společností v dohodách o leteckých službách v souladu s vnitrostátními politikami,

- ii) rozšířit a prohloubit spolupráci, pokud jde o regulaci ochrany a bezpečnosti v letecké dopravě a o ekonomickou regulaci odvětví letecké dopravy, a
  - iii) podpořit sblížení právních předpisů a odstranění překážek pro podnikání, jakož i spolupráci v řízení letového provozu;
- c) cíle neomezeného přístupu na mezinárodní námořní trhy a na obchod založený na spravedlivé hospodářské soutěži na komerčním základě a
- d) vzájemné uznávání řidičských průkazů pro pozemní motorová vozidla.

Článek 49

Zemědělství, rozvoj venkova a lesnictví

1. Strany se dohodly na spolupráci a dialogu v oblasti zemědělství, rozvoje venkova a lesnictví.
2. Spolupráci lze zvážit mimo jiné v oblasti zemědělské politiky a politiky rozvoje venkova, strukturalizace pozemkových sektorů a zeměpisných označení.
3. Strany se dohodly na spolupráci na vnitrostátní i mezinárodní úrovni, pokud jde o udržitelné obhospodařování lesů a související politiky a právní předpisy, včetně opatření pro boj proti nezákonné těžbě dřeva a s ní souvisejícímu obchodu obchodu, jakož i na prosazování řádné správy lesů.

Článek 50

Rybolov a námořní záležitosti

1. Strany posílí dialog a spolupráci v otázkách společného zájmu v oblasti rybolovu a námořních záležitostí. Strany usilují o podporu dlouhodobého zachování a udržitelného řízení živých mořských zdrojů, předcházení a potírání nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (dále jen „rybolov NNN“) a uplatňování ekosystémového přístupu k řízení.
2. Strany mohou spolupracovat a vyměňovat si informace, pokud jde o zachování živých mořských zdrojů v rámci regionálních organizací pro řízení rybolovu i v rámci mnohostranných fór (OSN, Organizace OSN pro výživu a zemědělství). Strany spolupracují konkrétně za účelem:
  - a) zajištění dlouhodobého zachování a udržitelného využívání vysoce stěhovavých rybích populací v celé oblasti jejich rozšíření v západním a středním Tichém oceánu, včetně plného uznání zvláštních požadavků malých ostrovních rozvojových států a území v souladu s příslušnými úmluvami OSN a dalšími mezinárodními nástroji, prostřednictvím účinného řízení ze strany Komise pro rybolov v západním a středním Tichém oceánu založeném na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích, a zajištění transparentnosti rozhodování;
  - b) zajištění zachování a racionálního využívání živých mořských zdrojů, jež jsou v pravomoci Komise pro zachování živých mořských zdrojů v Antarktidě, včetně úsilí o boj proti nezákonné, nehlášené a neregulované rybolovné činnosti v oblasti, na kterou se vztahuje Úmluva o zachování živých mořských zdrojů v Antarktidě;
  - c) zajištění přijetí a provádění účinných opatření na zachování a řízení populací, jež jsou v pravomoci regionálních organizací pro řízení rybolovu v jižním Tichomoří a
  - d) usnadnění přistoupení k regionálním organizacím pro řízení rybolovu, kde jedna strana je členem a druhá přistupující stranou.
3. Strany spolupracují na podpoře integrovaného přístupu k námořním záležitostem na mezinárodní úrovni.
4. Strany povedou pravidelný dialog jednou za dva roky na úrovni vyšších úředníků s cílem posílit dialog a spolupráci, jakož i výměnu informací a zkušeností týkajících se politiky rybolovu a námořních záležitostí.

Článek 51

Zaměstnanost a sociální věci

1. Strany se dohodly na tom, že zlepší spolupráci v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí, a to i pokud jde o sociální rozměr globalizace a demografické změny. Strany vynaloží úsilí o podporu spolupráce a výměnu informací a zkušeností týkajících se zaměstnanosti a pracovněprávních záležitostí. Oblasti spolupráce mohou zahrnovat politiky zaměstnanosti, pracovní právo, rovnost žen a mužů, nediskriminaci v zaměstnání, sociální začlenění, sociální zabezpečení a sociální ochranu, vztahy mezi sociálními partnery, sociální dialog, celoživotní rozvoj dovedností, zaměstnanost mladých lidí, ochranu zdraví a bezpečnosti na pracovišti, sociální odpovědnost podniků a důstojnou práci.
2. Strany znovu potvrzují, že je nutné podpořit proces globalizace, který je prospěšný pro všechny, a prosazovat řádné a produktivní zaměstnání a důstojnou práci jako hlavní prvek udržitelného rozvoje a snižování chudoby. V této souvislosti mají strany na paměti Deklaraci Mezinárodní organizace práce (ILO) o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci.
3. Strany znovu potvrzují svůj závazek dodržovat, prosazovat a účinně provádět mezinárodně uznávané pracovní zásady a práva, které jsou stanoveny zejména v Deklaraci ILO o základních principech a právech v práci.
4. Formy spolupráce mohou zahrnovat mimo jiné zvláštní programy a projekty na základě vzájemné dohody, jakož i dialog, spolupráci a iniciativy týkající se témat společného zájmu na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni.

HLAVA IX

INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC

Článek 52

Jiné dohody nebo ujednání

1. Strany mohou tuto dohodu doplnit uzavřením zvláštních dohod či ujednání v jakékoli oblasti spolupráce spadající do její působnosti. Tyto zvláštní dohody a ujednání uzavřené po podpisu této dohody jsou nedílnou součástí celkových dvoustranných vztahů upravených touto dohodou a tvoří součást společného institucionálního rámce. Stávající dohody nebo ujednání mezi stranami netvoří součást společného institucionálního rámce.
2. Žádné ustanovení této dohody neovlivňuje ani nepředjímá výklad nebo použití jiných dohod mezi stranami, včetně těch, které jsou uvedeny v odstavci 1. Ustanovení této dohody zejména nenahrazují ani žádným způsobem neovlivňují ustanovení o řešení sporů nebo ustanovení o ukončení platnosti v jiných dohodách uzavřených mezi stranami.

Článek 53

Společný výbor

1. Strany zřizují společný výbor složený ze zástupců obou stran.
2. V rámci společného výboru jsou vedeny konzultace s cílem usnadnit provádění této dohody a podporovat její obecné cíle, jakož i zachovat celkovou soudržnost ve vztazích mezi EU a Novým Zélandem.
3. Společný výbor má za úkol:
  - a) podporovat účinné provádění této dohody;
  - b) sledovat rozvoj komplexních vztahů mezi stranami;

- c) případně vyžadovat informace od výborů či jiných subjektů zřízených podle ostatních zvláštních dohod mezi stranami, které spadají do společného institucionálního rámce v souladu s čl. 52 odst. 1, a posuzovat zprávy předložené těmito výbory či subjekty;
- d) pořádat výměny názorů a předkládat návrhy v jakýchkoli záležitostech společného zájmu, včetně budoucích opatření a zdrojů, které jsou k dispozici pro jejich provedení;
- e) stanovovat priority ve vztahu k účelu této dohody;
- f) hledat vhodné způsoby předcházení obtížím, které mohou vyvstat v oblastech, na něž se vztahuje tato dohoda;
- g) usilovat o vyřešení případných sporů, jež vyvstanou při uplatňování nebo výkladu této dohody;
- h) posuzovat informace předložené některou ze stran v souladu s článkem 54 a
- i) doporučovat a přijímat případná rozhodnutí za účelem provedení konkrétních aspektů této dohody.

4. Společný výbor pracuje na základě jednomyslnosti. Přijme svůj jednací řád. Společný výbor může zřizovat podvýbory a pracovní skupiny, které se zabývají specifickými otázkami.

5. Společný výbor se obvykle schází jednou ročně střídavě v Unii a na Novém Zélandu, pokud se obě strany nedohodnou jinak. Na žádost kterékoli strany lze svolat mimořádná zasedání. Společnému výboru spolupředsedají obě strany. Společný výbor se obvykle schází na úrovni vyšších úředníků.

Článek 54

Provádění dohody a řešení sporů

1. Strany přijmou veškerá obecná nebo zvláštní opatření potřebná pro plnění svých závazků vyplývajících z této dohody.
2. Aniž je dotčen postup popsáný v odstavcích 3 až 8 tohoto článku, každý spor týkající se výkladu nebo uplatňování této dohody se řeší výhradně prostřednictvím konzultací mezi stranami v rámci společného výboru. Strany předloží společnému výboru veškeré informace, které jsou nezbytné pro důkladné posouzení dané záležitosti, s cílem spor vyřešit.
3. Strany znovu potvrzují silnou a sdílenou oddanost lidským právům a nešíření zbraní hromadného ničení a dohodly se, že bude-li se jedna strana domnívat, že se druhá strana dopustila zvláště závažného a významného porušení některé z povinností uvedených v čl. 2 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 jakožto základních prvků, a toto porušení ohrožuje mír a mezinárodní bezpečnost, a proto vyžaduje okamžitou reakci, neprodleně uvědomí druhou stranu o této skutečnosti a o příslušném opatření či příslušných opatřeních, které či která hodlá přijmout podle této dohody. Oznamující strana uvědomí společný výbor o naléhavé potřebě uspořádat konzultace v této věci.
4. Kromě toho může zvláště závažné a významné porušení základních prvků sloužit jako důvod pro vhodná opatření spadající do společného institucionálního rámce, jak je uvedeno v čl. 52 odst. 1.
5. Společný výbor představuje fórum pro dialog a strany učiní vše pro to, aby našly smírné řešení v nepravděpodobném případě, že nastane situace popsaná v odstavci 3. Pokud společný výbor není schopen dosáhnout oboustranně přijatelného řešení do 15 dnů od zahájení konzultací a nejpozději do 30 dnů od data oznámení podle odstavce 3, postoupí se záležitost ke konzultacím na ministerské úrovni, které se budou konat ve lhůtě dalších nejvýše 15 dnů.
6. Není-li nalezeno vzájemně přijatelné řešení do 15 dnů od zahájení konzultací na ministerské úrovni a nejpozději 45 dnů ode dne oznámení, oznamující strana se může rozhodnout, že přijme vhodná opatření oznámená v souladu s odstavcem 3. V Unii by rozhodnutí o pozastavení provádění této dohody muselo být přijato jednomyslně. Za Nový Zéland by rozhodnutí o pozastavení provádění této dohody přijala vláda Nového Zélandu v souladu s jeho právními předpisy.

7. Pro účely tohoto článku se termínem „vhodná opatření“ rozumí částečné pozastavení provádění této dohody, pozastavení provádění této dohody v plném rozsahu nebo ukončení platnosti této dohody nebo případně jiné zvláštní dohody, která tvoří součást společného institucionálního rámce, jak je uvedeno v čl. 52 odst. 1, v souladu s příslušnými ustanoveními takové dohody. Vhodná opatření přijatá některou stranou za účelem částečného pozastavení provádění této dohody se vztahují pouze na ustanovení hlav I až VIII. Při volbě vhodných opatření musí být dána přednost takovým opatřením, která co nejméně naruší vztahy mezi stranami. Tato opatření, na která se vztahuje čl. 52 odst. 2, musí být úměrná porušení povinností podle této dohody a musí být v souladu s mezinárodním právem.

8. Strany neustále posuzují vývoj situace, která vyvolala přijetí opatření podle tohoto článku. Strana, která přijala vhodná opatření, je zruší, jakmile to je opodstatněné, a v každém případě hned poté, co pominou okolnosti, které vedly k jejich použití.

HLAVA X

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 55

Definice

Pro účely této dohody se „stranami“ rozumí Unie nebo její členské státy, případně Unie a její členské státy, v souladu s jejich příslušnými pravomocemi na jedné straně a Nový Zéland na straně druhé.

Článek 56

Zveřejňování informací

1. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy nebo akty Unie týkající se přístupu veřejnosti k úředním dokumentům.
2. Tuto dohodu nelze vykládat tak, že od kterékoli ze stran vyžaduje poskytnutí jakékoli informace, jejíž zveřejnění by podle této strany bylo v rozporu s jejími základními bezpečnostními zájmy.

Článek 57

Změna

Tuto dohodu lze měnit písemnou dohodou stran. Tyto změny vstoupí v platnost v den nebo v dnech, na němž nebo na nichž se obě strany dohodnou.

Článek 58

Vstup v platnost, doba trvání a oznamování

1. Tato dohoda vstupuje v platnost třicátý den po dni, kdy si strany navzájem oznámí dokončení právních postupů nezbytných pro tento účel.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou Nový Zéland a Unie do okamžiku, než vstoupí tato dohoda v platnost, prozatímně provádět vzájemně vymezená ustanovení této dohody. Toto prozatímní provádění začíná třicátý den ode dne, kdy si Nový Zéland a Unie vzájemně oznámily dokončení svých příslušných vnitřních postupů nezbytných k tomuto prozatímnímu provádění..

3. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Kterákoliv ze stran může druhé straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu vypovědět. Výpověď nabývá účinku šest měsíců ode dne oznámení.

4. Oznámení učiněná v souladu s tímto článkem se podávají Generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie a Ministerstvu zahraničních věcí a obchodu Nového Zélandu.

Článek 59

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Nového Zélandu s výjimkou území Tokelau.

Článek 60

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. Pokud vyjdou najevo ve zněních této dohody rozdíly, postoupí strany danou záležitost společnému výboru.

Съставено в Брюксел на пети октомври през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el cinco de octubre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne pátého října dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den femte oktober to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am fünften Oktober zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta oktoobrikuu viiendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις πέντε Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the fifth day of October in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le cinq octobre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu petog listopada godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì cinque ottobre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada piektajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai šešiolikų metų spalio penktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenhatodik év október havának ötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hames jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, vijf oktober tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia piątego października roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em cinco de outubro de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la cinci octombrie două mii șaisprezece.

V Bruseli piateho oktobra dvetisícšestnást.

V Bruslju, dne petega oktobra leta dva tisoč šestnajst.

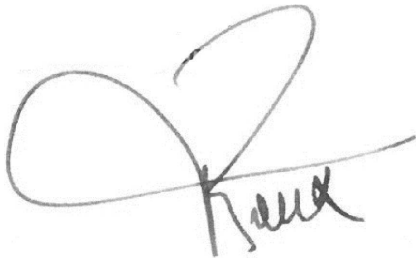
Tehty Brysselissä viidentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den femte oktober år tjugohundrasexton.

Voor het Koninkrijk België

Pour le Royaume de Belgique

Für das Königreich Belgien

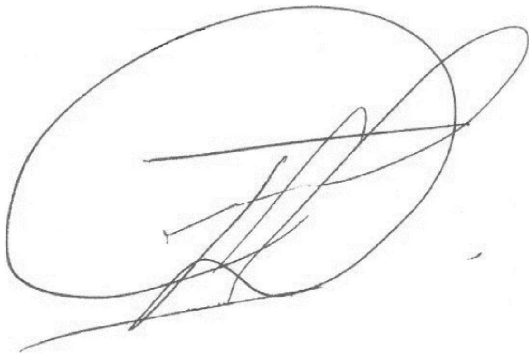

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Müller', written in a cursive style.

Eesti Vabariigi nimel

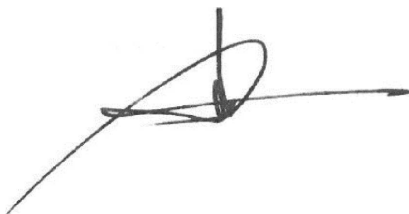
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'K. Kallas', written in a cursive style.

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Kirby', written in a cursive style.

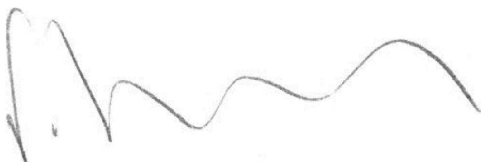
Για την Ελληνική Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Daskalakis', written in a cursive style.

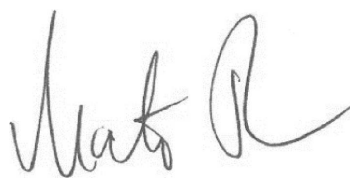
Por el Reino de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. García', written in a cursive style.

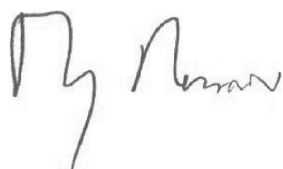
Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Lamy', written in a cursive style.

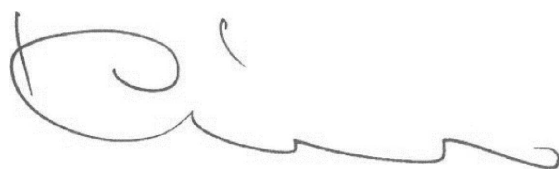
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

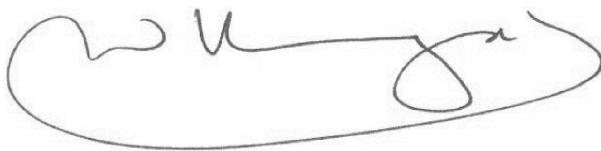
Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

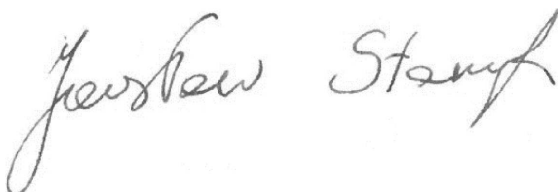

Für die Republik Österreich

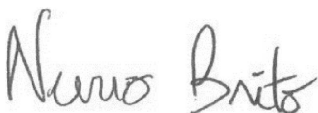

Peter Wanner
e.v.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

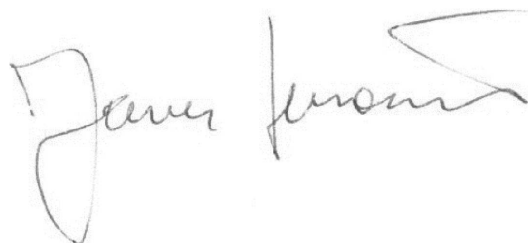
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

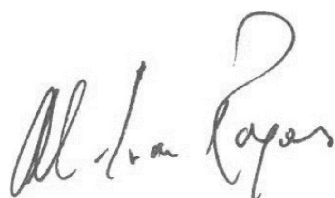
För Republiken Finland

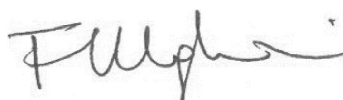
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Evropsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For New Zealand

Změna Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (Úmluva TIR z roku 1975)

Podle oznámení depozitáře C.N.742.2016.TREATIES – XI.A.16 vstupují v platnost ode dne 1. ledna 2017 pro všechny smluvní strany tyto změny Úmluvy TIR:

Příloha 6, nová vysvětlivka 0.42-a:

K článku 42-a doplnit novou vysvětlivku, která zní takto:

„0.42-a Výraz „neprodleně“ v článku 42-a znamená, že národní opatření, která mohou mít vliv na používání Úmluvy TIR a/nebo fungování systému TIR, musí být co nejdříve písemně sdělována Výkonné radě TIR a pokud možno před jejich vstupem v platnost, aby mohla Výkonná rada TIR účinně vykonávat své funkce dohledu a uplatňovat svou odpovědnost při ověřování souladu opatření s Úmluvou TIR v souladu s článkem 42-a a svou působností podle přílohy 8 Úmluvy TIR.“

Příloha 2, čl. 4 odst. 2 písm. i):

Stávající text nahradit:

„i) Roletové plachty, podlaha, dveře a veškeré další konstrukční prvky nákladového prostoru musí být spojeny pomocí zařízení, která není možno odstranit a nahradit zvenku bez zanechání viditelných stop, nebo musí být spojeny takovým způsobem, který vytvoří sestavu, kterou není možno změnit bez zanechání viditelných stop.“

Příloha 2, čl. 4 odst. 2 písm. iii):

Stávající text nahradit:

„iii) Vedení roletové plachty, napínací zařízení roletové plachty a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, že dveře, které jsou uzavřené a opatřené celní závěrou, a ostatní pohyblivé části není možno zvenku otevřít nebo zavřít bez zanechání viditelných stop. Vedení roletové plachty, napínací zařízení roletové plachty a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, aby nebylo možno vniknout do nákladového prostoru po zajištění uzavíracích zařízení bez zanechání viditelných stop. Příklad takového konstrukčního systému je popsán v náčrtu č. 9 připojeném k tomuto řádu.“

Příloha 2, nový článek 5:

Za změněný článek 4 vložit:

„Článek 5

Vozidla s plachtovou roletovou střechou

1. Je-li to použitelné, platí články 1, 2, 3 a 4 tohoto řádu pro vozidla s plachtovou roletovou střechou. Tato vozidla musí navíc odpovídat i ustanovením tohoto článku.

2. Plachtová roletová střecha splňuje požadavky písmen i) až iii) níže.

i) Plachtová roletová střecha musí být spojena pomocí zařízení, která není možno odstranit a nahradit zvenku bez zanechání viditelných stop, nebo musí být spojena takovým způsobem, který vytvoří sestavu, kterou není možno změnit bez zanechání viditelných stop.

ii) Plachta roletové střechy musí překrývat pevnou část střechy na přední straně nákladového prostoru, aby střešní plachta nemohla být přetažena přes horní hranu horní výtuhy střechy. Po celé délce nákladového prostoru musí být po obou stranách v lemu střešní plachty protaženo předeplaté ocelové lano tak, aby nemohlo být odstraněno a znovu protaženo bez zanechání viditelných stop. Střešní plachta musí být upevněna k posuvnému vozíku tak, aby nemohla být odstraněna a znovu upevněna bez zanechání viditelných stop.

- iii) Vedení roletové střechy, napínací zařízení roletové střechy a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, že dveře, které jsou uzavřené a opatřené celní závěrou, střecha a ostatní pohyblivé části není možno zvenku otevřít nebo zavřít bez zanechání viditelných stop. Vedení roletové střechy, napínací zařízení roletové střechy a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, aby nebylo možno vniknout do nákladového prostoru po zajištění uzavíracích zařízení bez zanechání viditelných stop.

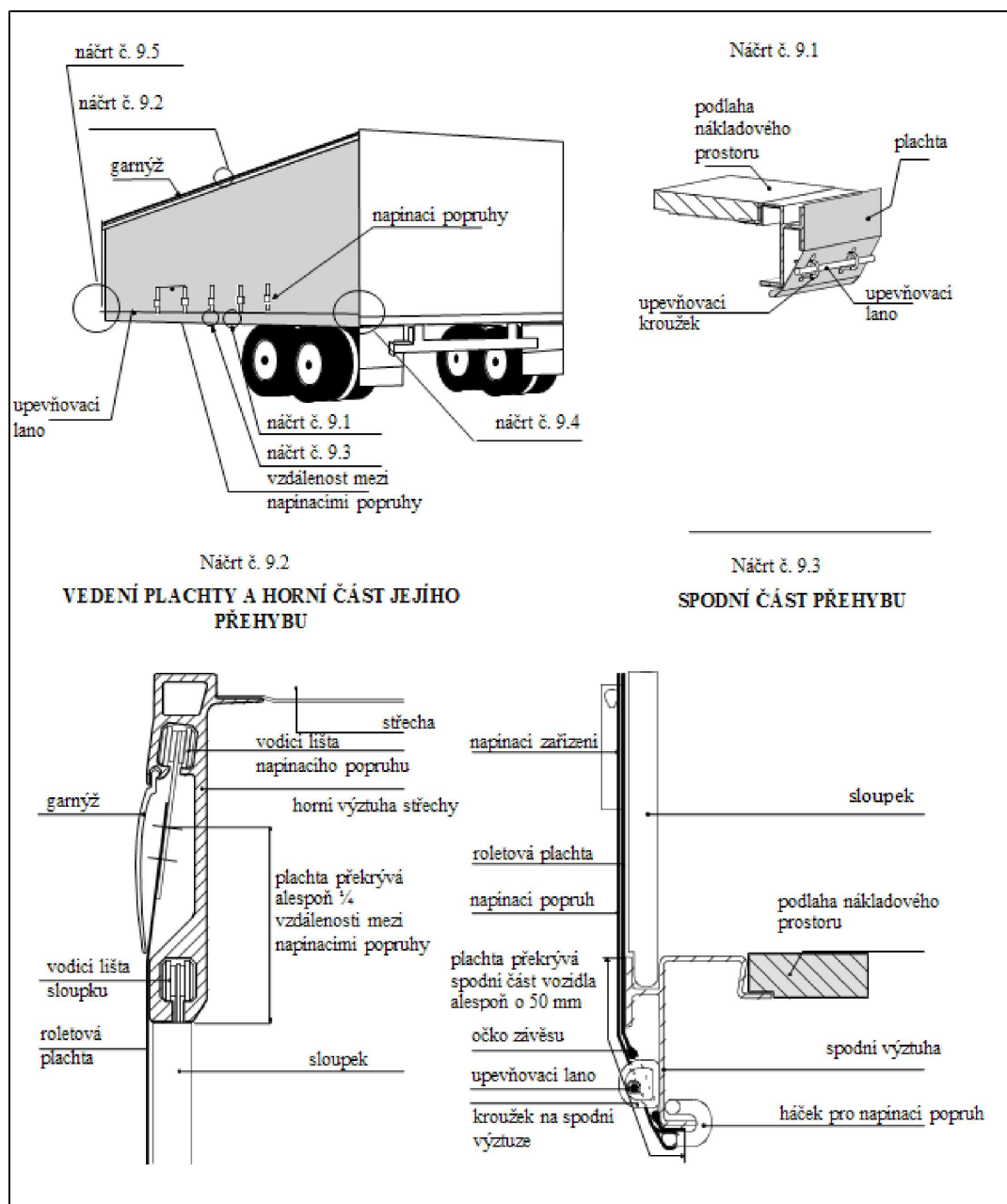
Příklad možného konstrukčního systému je popsán v náčrtu č. 10 připojeném k tomuto řádu.“

Příloha 2, náčrt č. 9:

Stávající náčrt č. 9 nahradit:

„Náčrt č. 9

PŘÍKLAD KONSTRUKCE VOZIDLA S ROLETOVÝMI PLACHTAMI

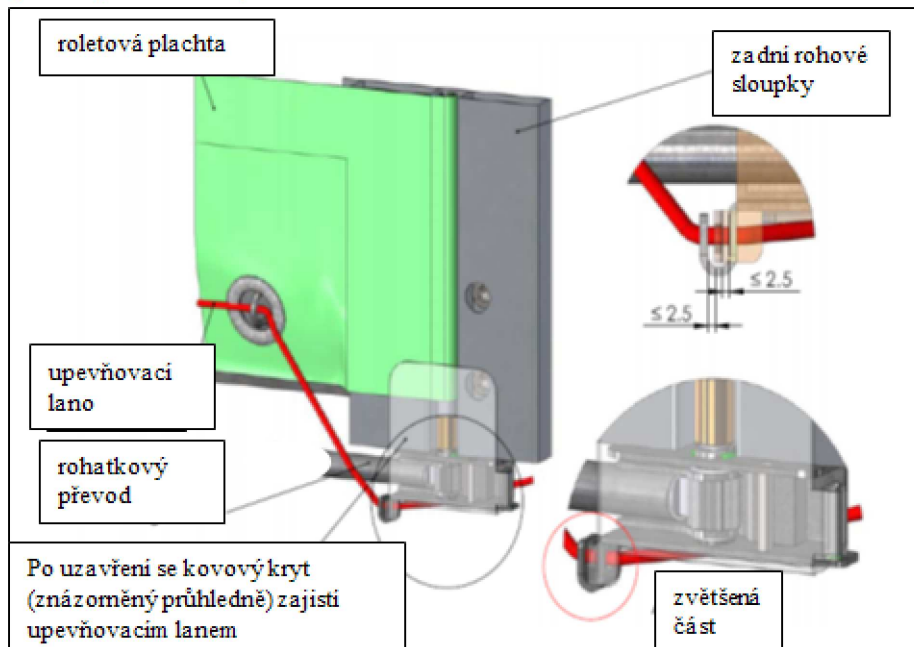

Náčrt č. 9, pokračování:

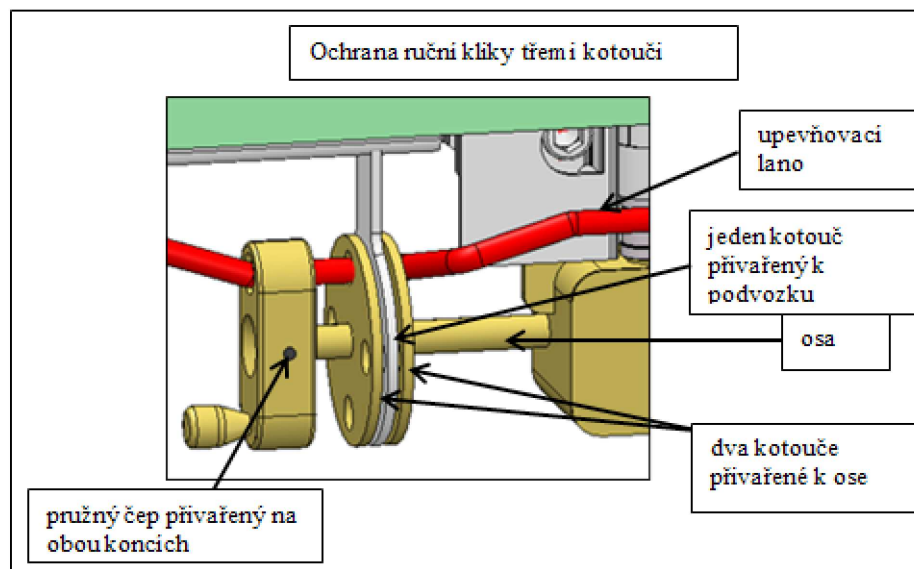
Náčrt č. 9.4

Pro upevnění roletových plachet ve vodorovném směru se používá rohový převod (obvykle v zadní části vozidla). Tento náčrt zobrazuje dva příklady, a) a b), možného zajištění rohátky nebo převodovky.

a) Zajištění rohátky

b) Zajištění převodovky

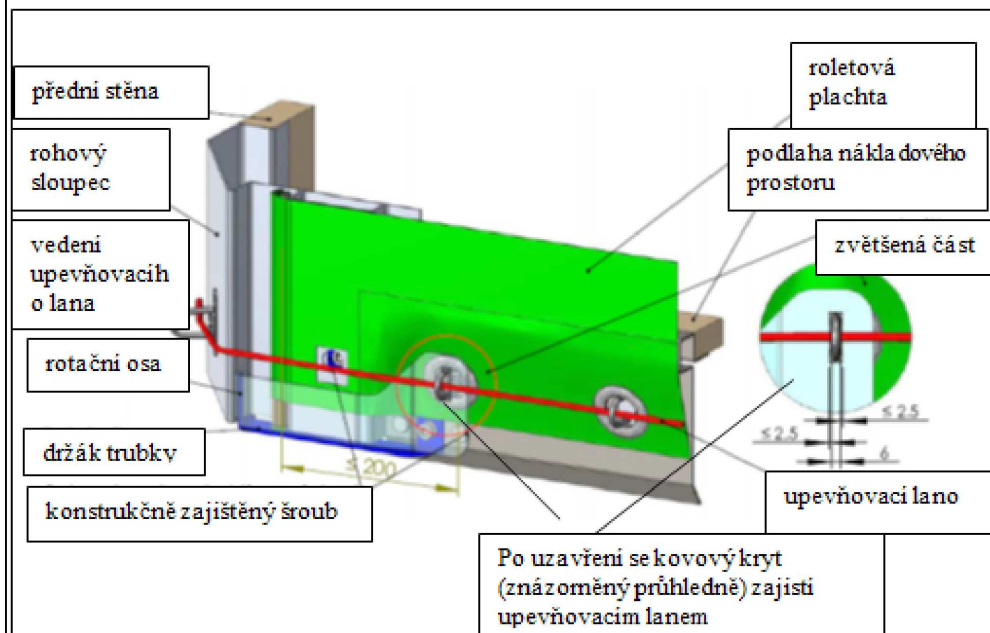

Náčrt č. 9, pokračování:

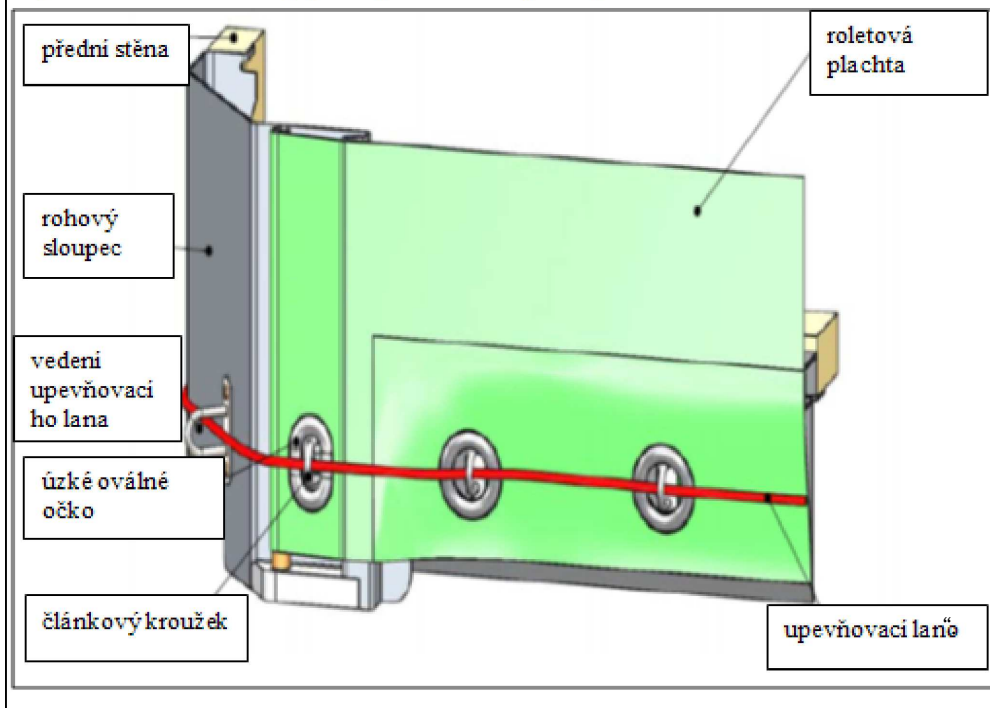
Náčrt č. 9.5

Pro upevnění roletové plachty na druhé straně (obvykle přední část vozidla) se mohou používat tyto systémy a) nebo b).

a) Kovový kryt

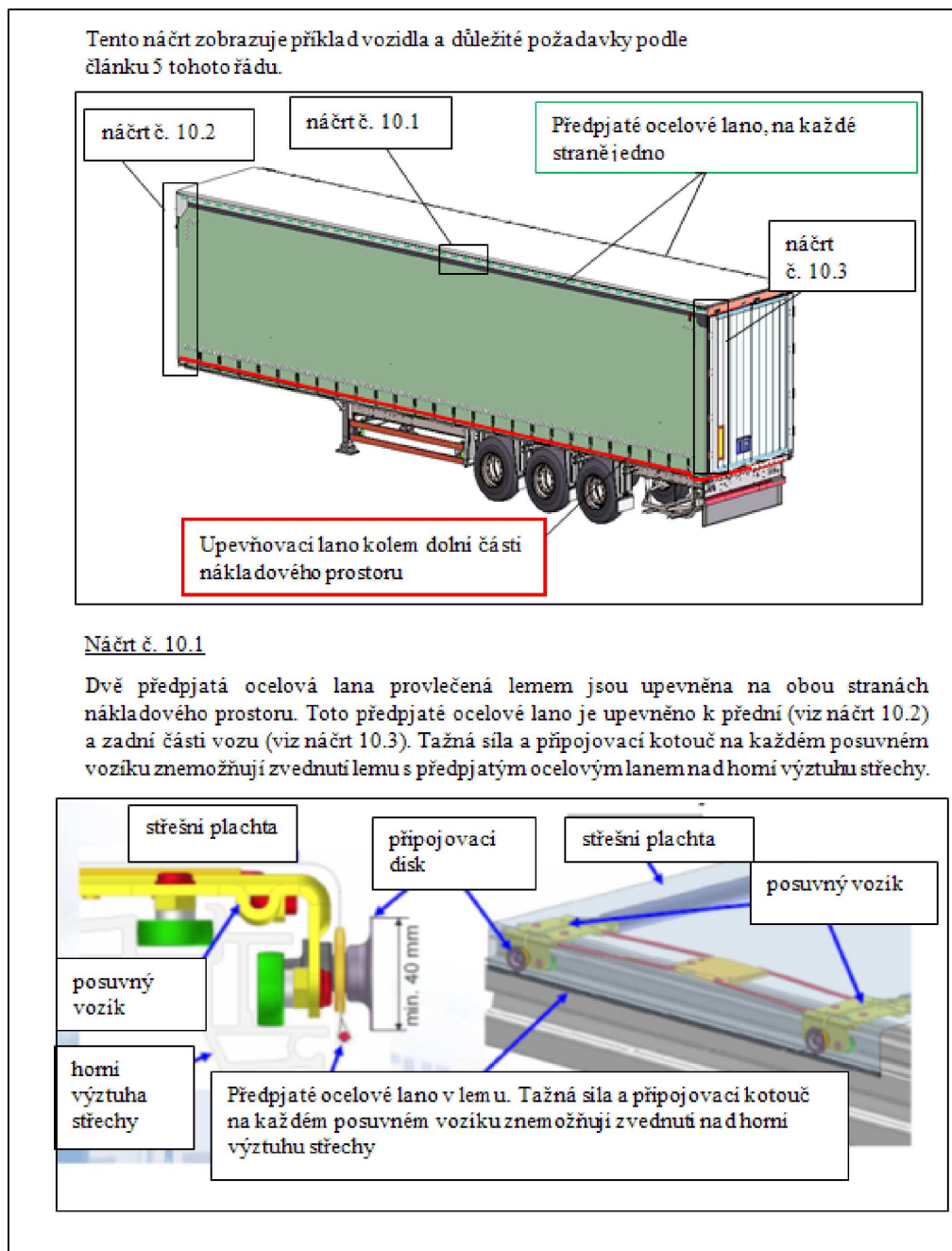
b) Úzké oválné očko, systém proti zvedání pro napínací trubku

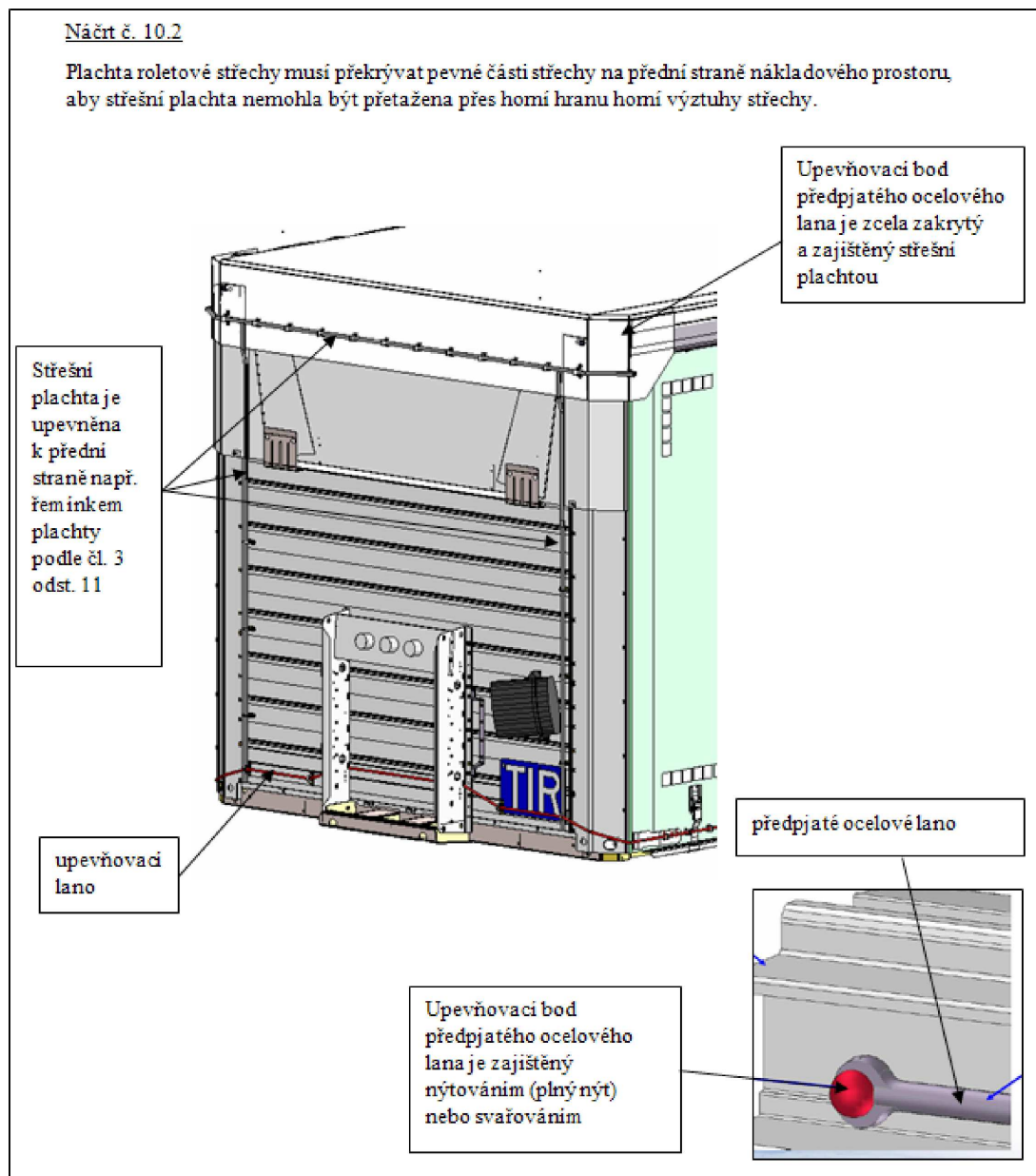
Příloha 2, nový náčrt č. 10:

Za nový náčrt č. 9 vložit:

„Náčrt č. 10

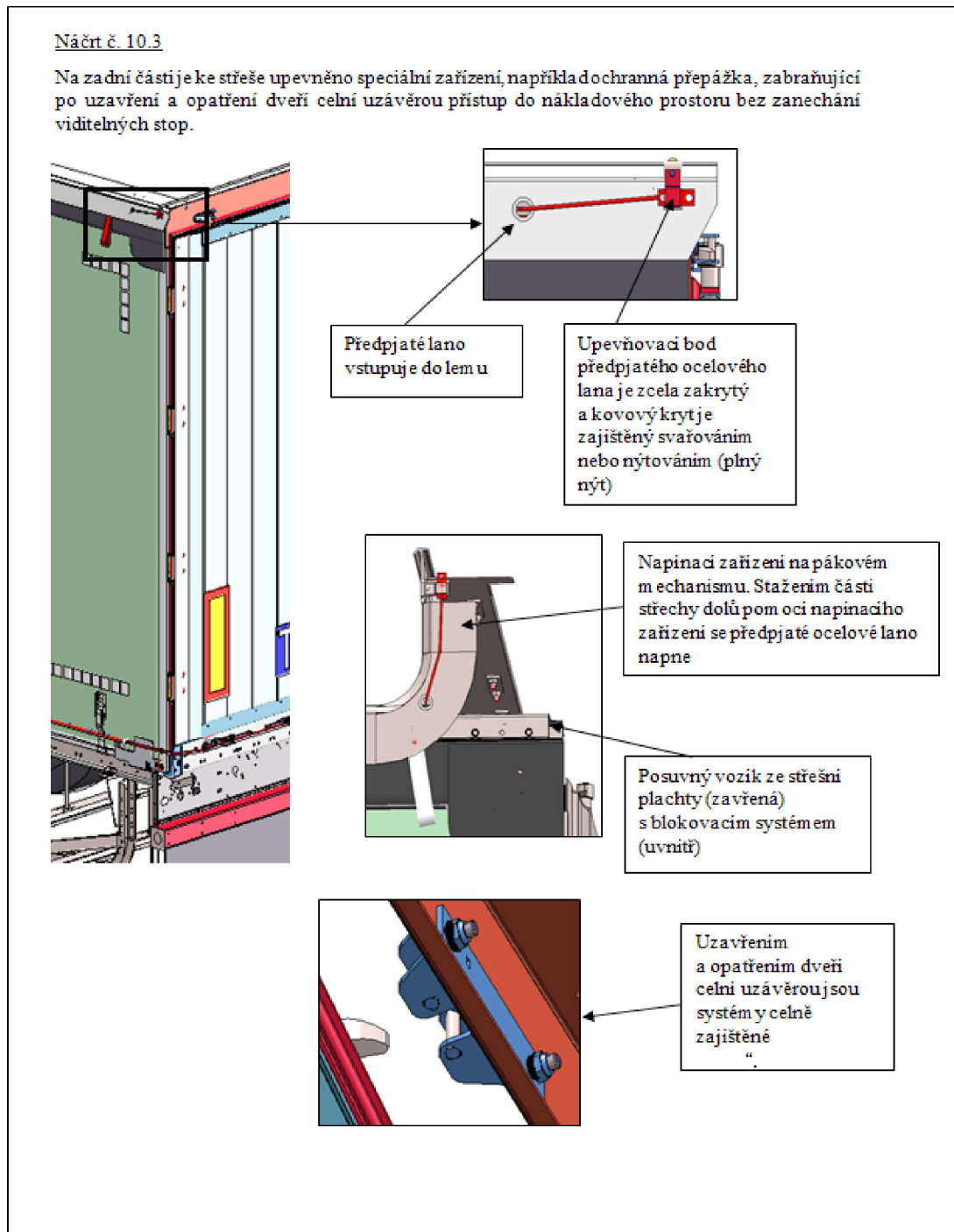
PŘÍKLAD KONSTRUKCE VOZIDLA S PLACHTOVOU ROLETOVOU STŘECHOU

Náčrt č. 10, pokračování:

Náčrt č. 10, pokračování:

Příloha 7, část I, čl. 5 odst. 2 písm. i):

Stávající text nahradit:

- „i) Roletové plachty, podlaha, dveře a veškeré další konstrukční prvky kontejneru musí být spojeny pomocí zařízení, která není možno odstranit a nahradit zvenku bez zanechání viditelných stop, nebo takovým způsobem, který vytvoří sestavu, kterou není možno změnit bez zanechání viditelných stop.“

Příloha 7, část I, čl. 5 odst. 2 písm. iii):

Stávající text nahradit:

- „iii) Vedení roletové plachty, napínací zařízení roletové plachty a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, že dveře, které jsou uzavřené a opatřené celní závěrou, a ostatní pohyblivé části není možno zvenku otevřít nebo zavřít bez zanechání viditelných stop. Vedení roletové plachty, napínací zařízení roletové plachty a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, aby nebylo možno vniknout do nákladového prostoru po zajištění uzavíracích zařízení bez zanechání viditelných stop. Příklad takového konstrukčního systému je popsán v náčrtu č. 9 připojeném k tomuto řádu.“

Příloha 7, část I, nový článek 6:

Za změněný článek 5 vložit:

„Článek 6

Kontejnery s plachtovou roletovou střechou

1. Je-li to použitelné, platí články 1, 2, 3, 4 a 5 tohoto řádu platí pro kontejnery s plachtovou roletovou střechou. Tyto kontejnery musí navíc odpovídat i ustanovením tohoto článku.
2. Plachtová roletová střecha splňuje požadavky písmen i) až iii) níže.
  - i) Plachtová roletová střecha musí být spojena pomocí zařízení, která není možno odstranit a nahradit zvenku bez zanechání viditelných stop, nebo takovým způsobem, který vytvoří sestavu, kterou není možno změnit bez zanechání viditelných stop.
  - ii) Plachta roletové střechy musí překrývat pevnou část střechy na přední straně kontejneru, aby střešní plachta nemohla být přetažena přes horní hranu horní výztuhy střechy. Po celé délce kontejneru musí být po obou stranách v lemu střešní plachty protaženo předepjaté ocelové lano tak, aby nemohlo být odstraněno a znovu protaženo bez zanechání viditelných stop. Střešní plachta musí být upevněna k posuvnému vozíku tak, aby nemohla být odstraněna a znovu upevněna bez zanechání viditelných stop.
  - iii) Vedení roletové střechy, napínací zařízení roletové střechy a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, že dveře, které jsou uzavřené a opatřené celní závěrou, střecha a ostatní pohyblivé části není možno zvenku otevřít nebo zavřít bez zanechání viditelných stop. Vedení roletové střechy, napínací zařízení roletové střechy a ostatní pohyblivé části musí být spojeny tak, aby nebylo možno vniknout do kontejneru po zajištění uzavíracích zařízení bez zanechání viditelných stop.

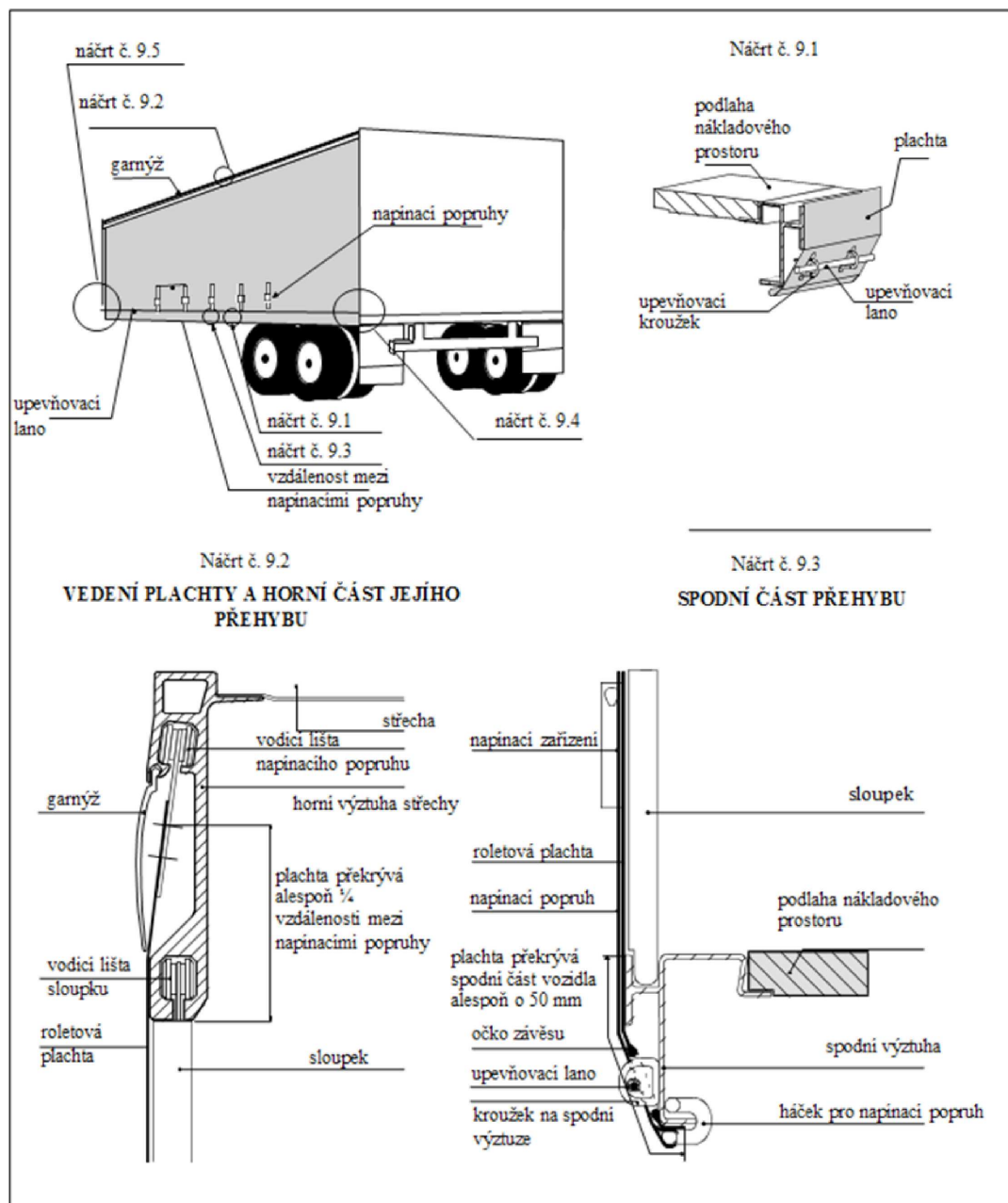
Příklad možného konstrukčního systému je popsán v náčrtu č. 10 připojeném k tomuto řádu.“

Příloha 7, část I, náčrt č. 9:

Stávající náčrt č. 9 nahradit:

„Náčrt č. 9

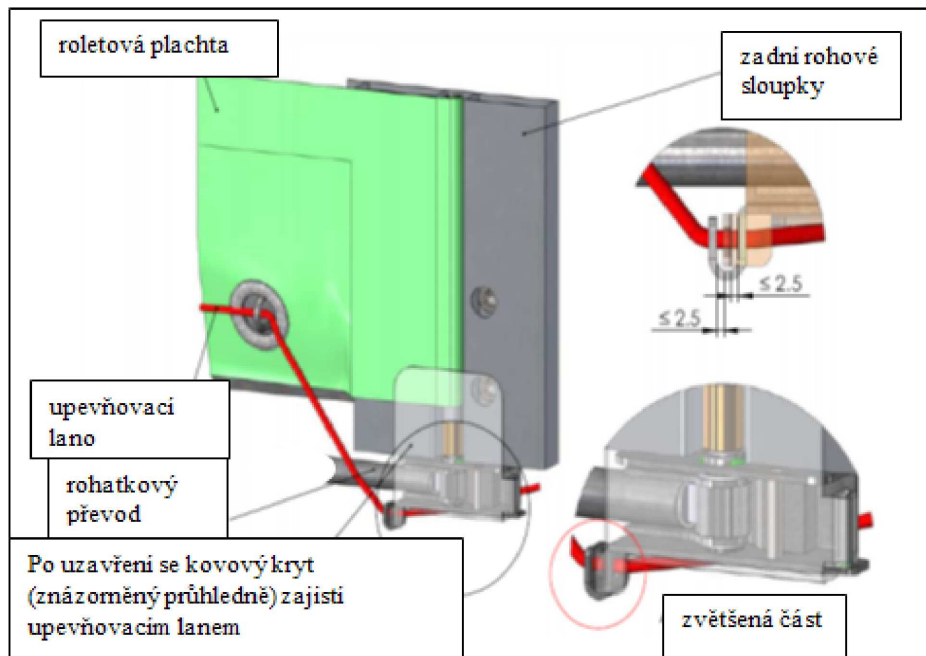
PŘÍKLAD KONSTRUKCE KONTEJNERU S ROLETOVÝMI PLACHTAMI

Náčrt č. 9, pokračování:

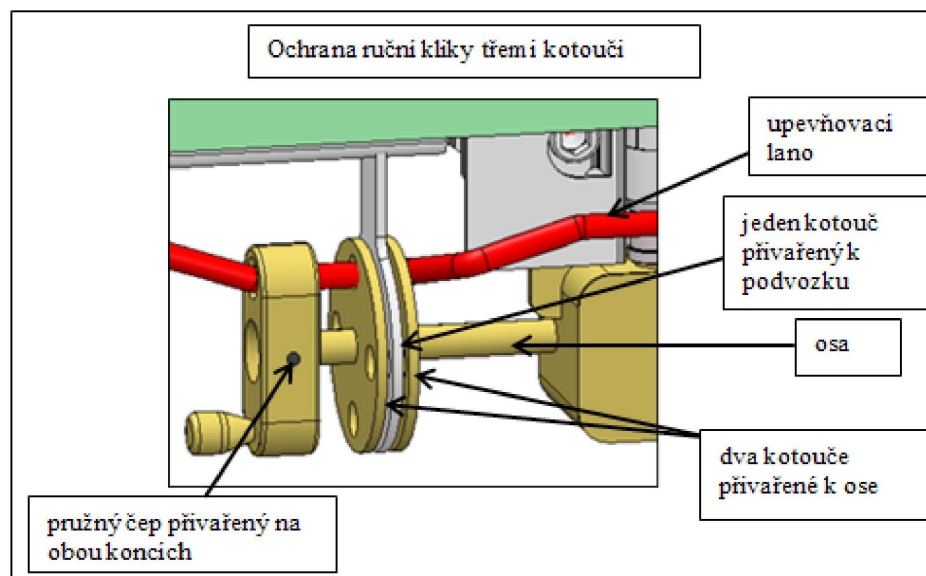
Náčrt č. 9.4

Pro upevnění roletových plachet ve vodorovném směru se používá rohový převod (obvykle v zadní části kontejneru). Tento náčrt zobrazuje dva příklady, a) a b), možného zajištění rohátky nebo převodovky.

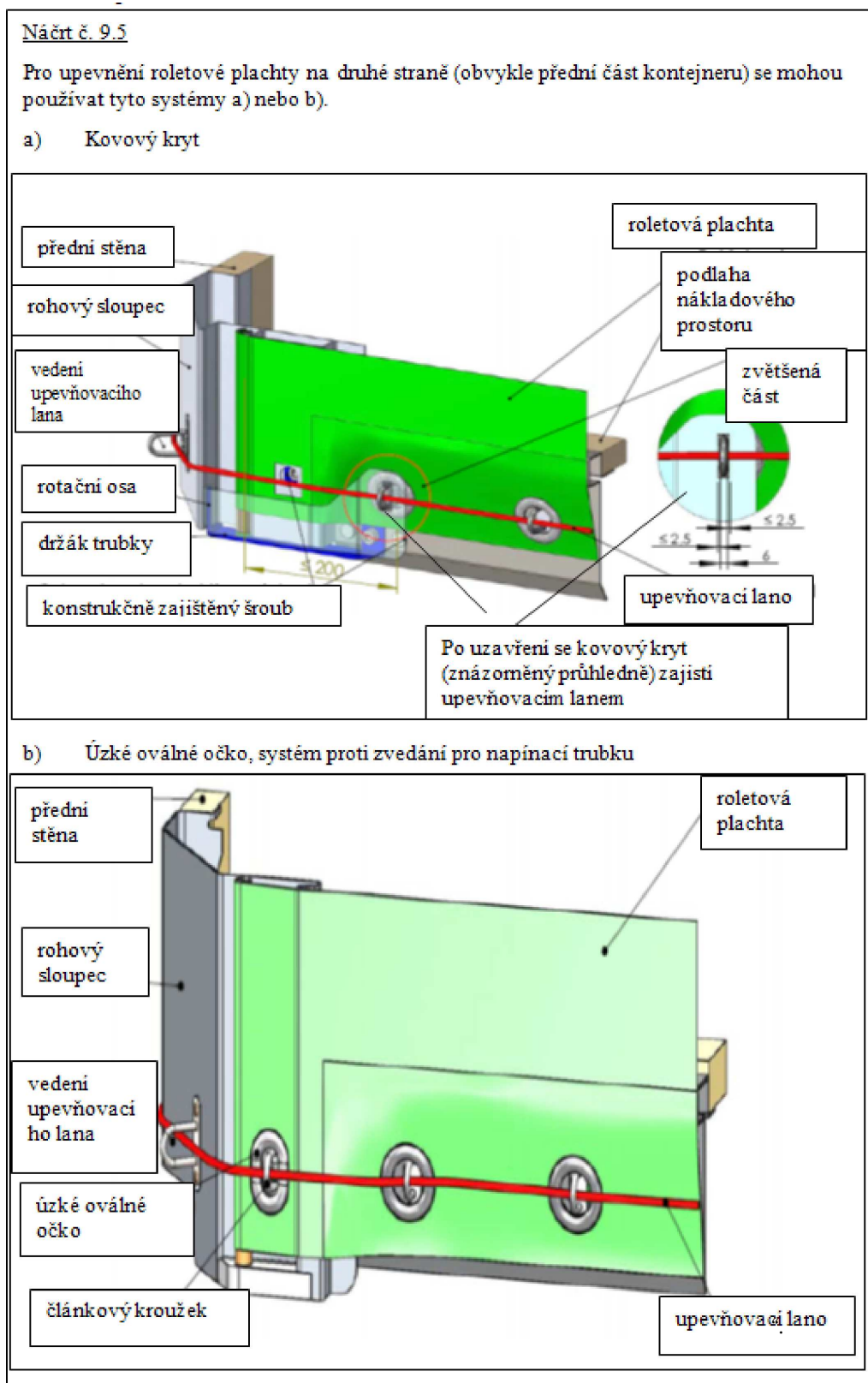
a) Zajištění rohátky

b) Zajištění převodovky

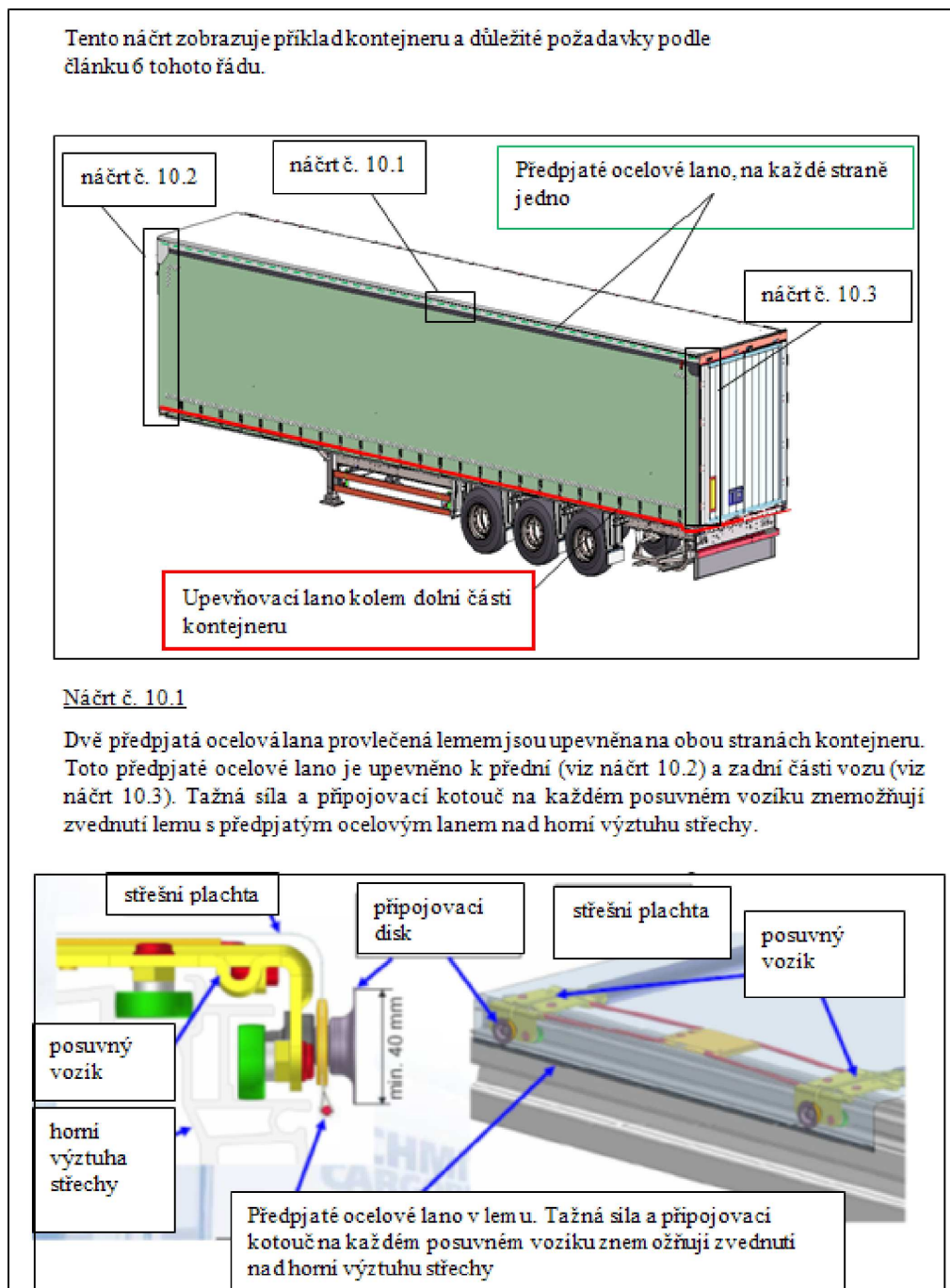
Náčrt č. 9, pokračování::

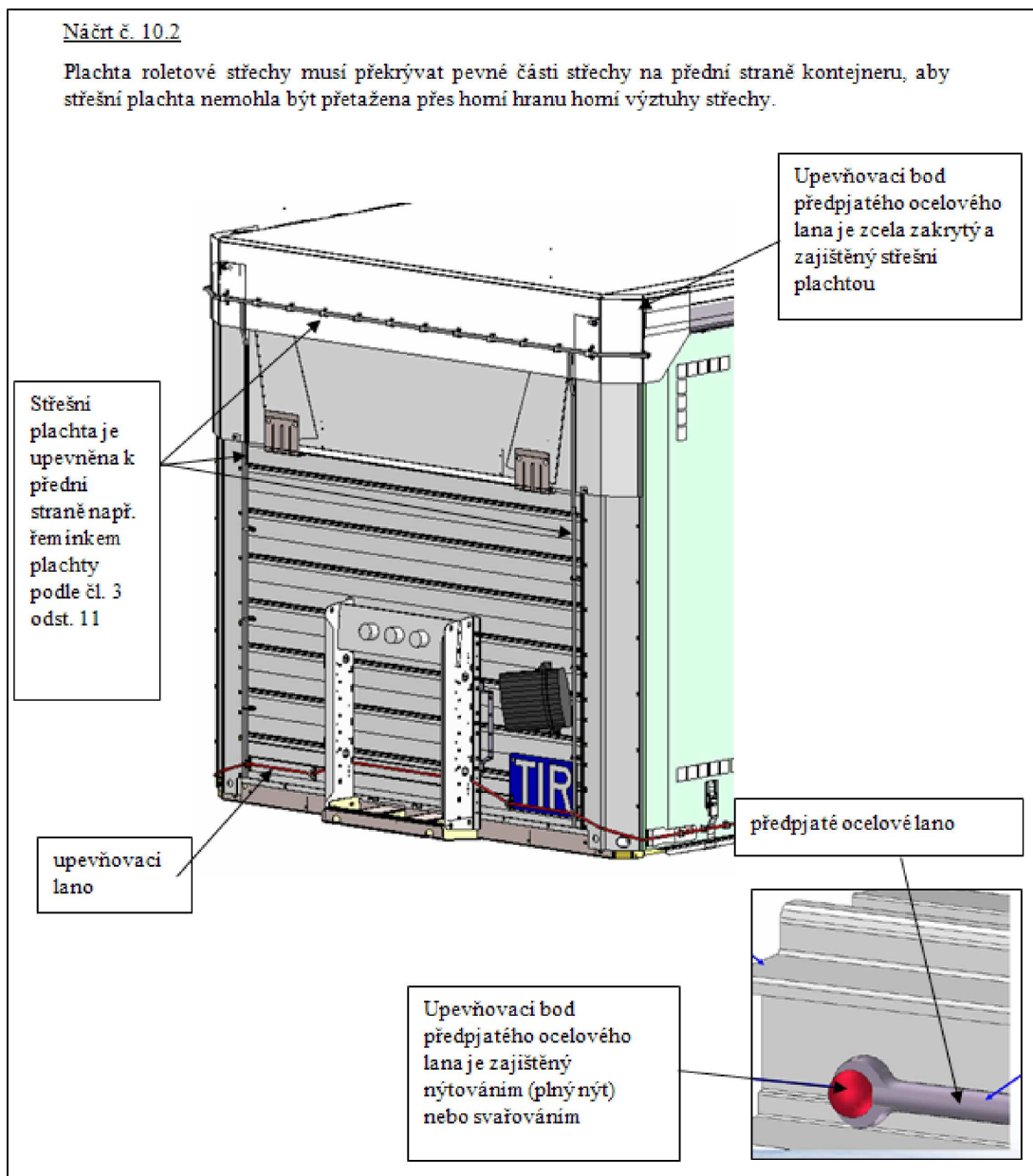
Příloha 7, část I, nový náčrt č. 10:

Za nový náčrt č. 9 vložit:

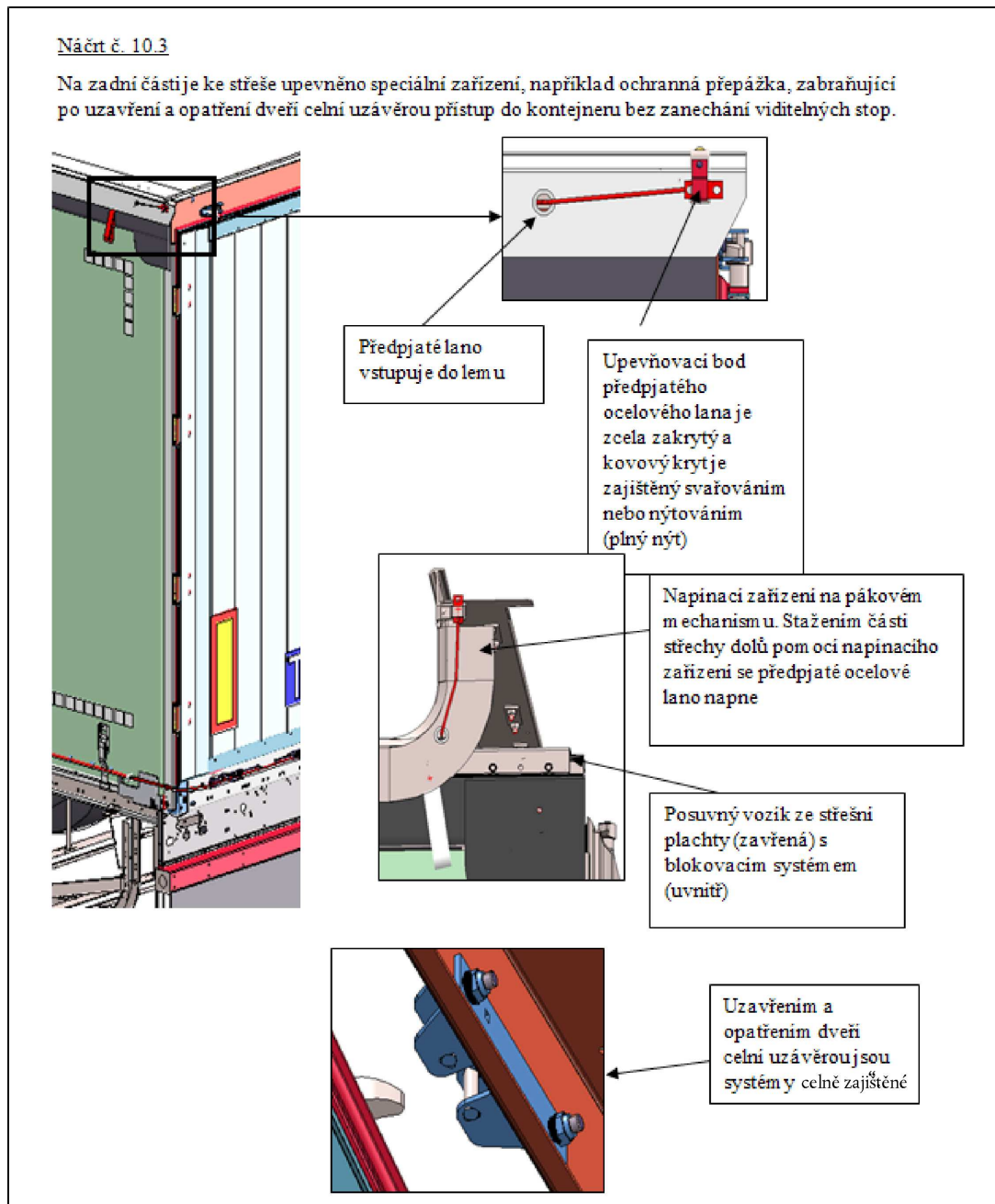
„Náčrt č. 10

PŘÍKLAD KONSTRUKCE KONTEJNERU S PLACHTOVOU ROLETOVOU STŘECHOU

Náčrt č. 10, pokračování:

Náčrt č. 10, pokračování:

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2080

ze dne 25. listopadu 2016

o zahájení prodeje sušeného odstředěného mléka prostřednictvím nabídkového řízení

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1240 ze dne 18. května 2016, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o veřejnou intervenci a podporu soukromého skladování ⁽²⁾, a zejména na článek 28 a čl. 31 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vzhledem k současné situaci na trhu se sušeným odstředěným mlékem, pokud jde o oživení cen a vysoký objem intervenčních zásob, je vhodné zahájit prodej sušeného odstředěného mléka z veřejné intervence prostřednictvím nabídkového řízení v souladu s prováděcím nařízením (EU) 2016/1240.
- (2) Za účelem adekvátního řízení prodeje z intervenčních zásob je třeba stanovit datum, do něhož muselo být sušené odstředěné mléko, které je nabízeno k prodeji, přijato do veřejné intervence.
- (3) Podle čl. 28 odst. 4 písm. b), c) a d) prováděcího nařízení (EU) 2016/1240 je nezbytné stanovit lhůty pro podání nabídek, minimální množství, na něž mohou být nabídky podávány, a výši jistoty, která má být při předložení nabídky složena.
- (4) Pro účely čl. 31 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/1240 je třeba stanovit lhůty, během nichž musí členské státy oznámit Komisi všechny přípustné nabídky do nabídkového řízení.
- (5) V zájmu účinné správy by členské státy měly svá oznámení podávat Komisi v souladu s nařízením Komise (ES) č. 792/2009 ⁽³⁾.
- (6) Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené jeho předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Za podmínek stanovených v hlavě II kapitole III prováděcího nařízení (EU) 2016/1240 se zahajuje prodej sušeného odstředěného mléka, které bylo uskladněno před 1. listopadem 2015, prostřednictvím nabídkového řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 792/2009 ze dne 31. srpna 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro předávání informací a dokumentů členskými státy Komisi v rámci provádění společné organizace trhů, režimu přímých plateb, propagace zemědělských produktů a režimů platných pro nejbližší regiony a menší ostrovy v Egejském moři (Úř. věst. L 228, 1.9.2009, s. 3).

Článek 2

Podávání nabídek do nabídkového řízení

1. Lhůta pro podání nabídek pro první dílčí nabídkové řízení končí dne 13. prosince 2016 v 11:00 hodin (bruselského času).
2. Lhůty pro podání nabídek pro druhé a následující dílčí nabídková řízení začínají prvním pracovním dnem, který následuje po uplynutí předešlé lhůty. Končí v 11:00 hodin (bruselského času) první a třetí úterý v měsíci. V srpnu to však je 11:00 hodin (bruselského času) čtvrté úterý v měsíci a v prosinci 11:00 hodin (bruselského času) druhé úterý v měsíci. Pokud je úterý dnem státního svátku, lhůta končí v 11:00 hodin (bruselského času) předchozího pracovního dne.
3. Nabídky se podávají platebním agenturám, které jsou schválené členskými státy ⁽¹⁾.

Článek 3

Množství na jednotlivou nabídku a měrná jednotka

Minimální množství sušeného odstředěného mléka, na které může být podána jedna nabídka, činí 20 tun.

Navržená cena je cena za 100 kg produktu.

Článek 4

Jistota

Při podání nabídky do nabídkového řízení na prodej sušeného odstředěného mléka se u platební agentury, které je nabídka předložena, skládá jistota ve výši 50 EUR na tunu.

Článek 5

Oznámení Komisi

Oznámení podle čl. 31 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/1240 musí být učiněno v souladu s nařízením (ES) č. 792/2009 do 16:00 hodin (bruselského času) dne uvedeného v článku 2 tohoto nařízení.

Článek 6

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Adresy platebních agentur jsou uvedeny na internetových stránkách Evropské komise http://ec.europa.eu/agriculture/milk/policy-instruments/index_en.htm.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. listopadu 2016.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise*

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2081**ze dne 28. listopadu 2016****o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny šťavelové pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

- (1) Dne 18. dubna 2012 uložila Rada prováděcím nařízením Rady (EU) č. 325/2012 ⁽²⁾ (dále jen „napadené nařízení“) konečné antidumpingové clo v rozmezí od 14,6 % do 52,2 % na dovoz kyseliny šťavelové pocházející z Indie a Čínské lidové republiky, a to v návaznosti na antidumpingové šetření podle článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽³⁾.
- (2) Rozsudkem ze dne 20. května 2015 ⁽⁴⁾ Tribunál napadené nařízení zrušil v rozsahu, v němž se týká společnosti Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd, spolupracujícího čínského vyvážejícího výrobce. Tribunál rozhodl, že odůvodnění Rady ohledně dvou záležitostí souvisejících se stanovením úrovně pro odstranění újmy nebylo v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (3) Na základě rozsudku Tribunálu zveřejnila Komise oznámení, v němž informovala, že se rozhodla obnovit antidumpingové šetření týkající se kyseliny šťavelové za účelem provedení rozsudku s ohledem na společnost Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.

B. PROVEDENÍ**1. Celní sazba pro výpočet úrovně pro odstranění újmy (rozpětí újmy)**

- (4) Jak je uvedeno v 66. a 83. bodě odůvodnění napadeného nařízení, společnost Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd namítala, že Komise při výpočtu rozpětí újmy nezohlednila plně úpravu o 6,5 %, která odpovídají obvyklému clu.
- (5) V původním šetření shledala Komise tuto námitku jako oprávněnou a výpočty rozpětí újmy revidovala: konečná vážená průměrná dovozní cena byla vypočítána tak, že se k vážené průměrné vývozní ceně CIF na hranice Unie účtované společností Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd za oba druhy kyseliny šťavelové (rafinovanou a nerafinovanou) připočítalo nejprve clo ve výši 6,5 % a poté pevně stanovená částka ve výši 10 EUR/t za náklady po dovozu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 325/2012 ze dne 12. dubna 2012 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny šťavelové pocházející z Indie a Čínské lidové republiky; Úř. věst. L 106, 18.4.2012, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51). Ode dne 20. července 2016: nařízení (EU) 2016/1036.

⁽⁴⁾ Věc Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd v. Rada Evropské unie, T-310/12.

- (6) Výsledkem bylo snížení rozpětí újmy u společnosti Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd na 18,7 %. Jak však již bylo uvedeno v 83. a 87. bodě odůvodnění napadeného nařízení, i snížené rozpětí újmy bylo vyšší než dumpingové rozpětí stanovené pro společnost Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd (14,6 %), které představuje základ uloženého antidumpingového cla.

2. Ziskové rozpětí pro výpočet úrovně pro odstranění újmy (rozpětí újmy)

- (7) Jak je uvedeno ve 142. a 143. bodě odůvodnění nařízení (EU) č. 1043/2011 ⁽⁵⁾ o uložení prozatímních opatření v daném případě a jak bylo potvrzeno v napadeném nařízení, při výpočtu úrovně pro odstranění újmy byl použit zisk ve výši 8 % obratu, což se považovalo za zisk, jehož by mohlo výrobní odvětví Unie podle důvodného očekávání dosáhnout v běžných podmínkách hospodářské soutěže, pokud by neexistoval dumping působící újmu. Úvahy týkající se použití tohoto údaje jsou projednány níže.
- (8) V šetření vedoucím k napadenému nařízení bylo zjištěno, že během posuzovaného období bylo odvětví Unie buď ztrátové, nebo dosahovalo velmi omezeného zisku. Tato úroveň ziskovosti nepostačovala k udržení výroby ve střednědobém horizontu. Během posuzovaného období v původním šetření se mimoto uskutečňoval dovoz ve značném objemu za ceny, jež byly v průměru nižší než ceny zjištěné jako dumpingové v období původního šetření. Tento levný dovoz měl negativní dopad na hospodářskou výkonnost výrobního odvětví Unie. Zisk, který výrobní odvětví Unie skutečně realizovalo v posuzovaném období, proto nelze pokládat za zisk, jehož by mohlo výrobní odvětví Unie podle důvodného očekávání dosáhnout v běžných podmínkách hospodářské soutěže.
- (9) Během původního šetření Komise mimoto nezískala žádné údaje o zisku výrobního odvětví Unie v době před posuzovaným obdobím. Nebyly proto k dispozici žádné údaje o zisku výrobního odvětví Unie v době bezprostředně předcházející posuzovanému období, jež by bylo možno použít jako přiměřené ziskové rozpětí pro výpočet rozpětí újmy. Po poskytnutí informací společností Yuanping uvedla, že za účelem řádného posouzení ke stanovení cílového zisku měly útvary Komise použít informace nespádající do posuzovaného období.
- (10) Toto tvrzení nebylo přijato. Soudy EU uznaly širokou posuzovací pravomoc Komise, pokud jde o období, které je třeba vzít v úvahu za účelem zjištění újmy ⁽⁶⁾. Na začátku původního šetření stanovila Komise období pro sběr údajů za účelem posouzení újmy, tj. posuzované období (od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2010), a údaje nespádající do tohoto období neshromažďovala. Jak je objasněno níže ve 23. bodě odůvodnění, v rámci obnovy šetření se musí Komise spoléhat pouze na informace, které byly k dispozici během původního šetření.
- (11) Komise proto analyzovala cílový zisk navrhovaný žadatelem v šetření, které vedlo k napadenému nařízení. V podnětu se pro výpočet rozpětí újmy navrhovalo cílové ziskové rozpětí ve výši 10 %. Komise v této souvislosti uvedla, že ziskové rozpětí, které použila Rada v roce 1991 v předchozím šetření týkajícím se dovozu kyseliny šťavelové z Indie a Čínské lidové republiky, činilo 10 % ⁽⁷⁾. Uvedený údaj žadatel odůvodnil tím, že této úrovně ziskovosti by bylo možno dosáhnout při výrobě s plným využitím kapacity. Ziskové rozpětí navrhované žadatelem však nesouvisí se skutečnými údaji o zisku, jehož by bylo dosaženo v běžných podmínkách hospodářské soutěže bez dumpingového dovozu, nýbrž s teoretickou situací při plném využití kapacity. Jelikož žadatel neprokázal, že plného využití kapacity, na němž se navrhovaný cílový zisk zakládal, bylo či mohlo být dosaženo v běžných podmínkách hospodářské soutěže bez dumpingového dovozu, nebylo možno tento udávaný cílový zisk použít.
- (12) Za této situace přezkoumala Komise ziskové rozpětí zjištěné v jiných šetřeních týkajících se chemického průmyslu, což jsou stejně kapitálově náročná odvětví jako výroba kyseliny šťavelové a mají podobný výrobní postup.

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1043/2011 ze dne 19. října 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu kyseliny šťavelové pocházející z Indie a Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 275, 20.10.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliaekon AE a další v. Rada (věc C-121/86, Recueil 1989, s. 3919).

⁽⁷⁾ Nařízení komise (EHS) č. 1472/91 ze dne 29. května 1991 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu kyseliny šťavelové pocházející z Indie nebo Čínské lidové republiky a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny šťavelové pocházející z Československa (Úř. věst. L 138, 1.6.1991, s. 62, 45. bod odůvodnění); potvrzeno konečným nařízením: nařízení Rady (EHS) č. 3434/91 ze dne 25. listopadu 1991 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kyseliny šťavelové pocházející z Indie nebo Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 326, 28.11.1991, s. 6, 26. bod odůvodnění).

- (13) Co se týká ziskových rozpětí použitých v předchozích šetřeních v chemickém průmyslu ⁽⁸⁾ (včetně ziskového rozpětí použitého v předchozím šetření týkajícím se kyseliny šťavelové), bylo zjištěno, že za přiměřený zisk, jehož by výrobní odvětví Unie mohlo dosáhnout v běžných podmínkách hospodářské soutěže, pokud by neexistoval dumping působící újmu, se považovalo ziskové rozpětí ve výši přibližně 8 %.
- (14) Komise mimoto přezkoumala ziskové rozpětí použité v šetřeních týkajících se jiných odvětví, která jsou podobně jako chemický průmysl kapitálově náročná. Komise v této souvislosti zjistila, že ziskové rozpětí použité v těchto šetřeních ⁽⁹⁾ je v souladu s průměrným ziskovým rozpětím zjištěným pro chemický průmysl, včetně výroby kyseliny šťavelové.
- (15) Na základě výše uvedených úvah a vzhledem k chybějícím skutečným údajům o úrovni ziskovosti, jíž by mohlo výrobní odvětví Unie v posuzovaném období dosáhnout v běžných podmínkách hospodářské soutěže bez dumpingu působícího újmu, považovala Komise za vhodné stanovit takovéto přiměřené ziskové rozpětí na základě průměrného ziskového rozpětí zjištěného v antidumpingových šetřeních týkajících se jiných odvětví chemického průmyslu a jiných výrobních odvětví s podobnými charakteristikami, jako je například kapitálová náročnost. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie mohlo v běžných podmínkách hospodářské soutěže, tzn. bez dumpingového dovozu, podle důvodného očekávání dosáhnout ziskového rozpětí ve výši 8 %, a toto ziskové rozpětí by proto mělo být použito při výpočtu úrovně pro odstranění újmy.

C. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (16) Komise poskytla informace o výše uvedených skutečnostech a úvahách dne 29. června 2016. Společnost Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd a výrobní odvětví Unie dostaly možnost vyjádřit své stanovisko.
- (17) Stanoviska byla obdržena ve stanovených lhůtách a byla náležitě zohledněna. Dne 11. srpna 2016 se navíc mezi útvary Komise a společností Yuanping uskutečnilo slyšení.
- (18) Na základě stanovisek obdržených od zúčastněných stran byly v původním infomačním dokumentu ze dne 29. června 2016 provedeny určité změny. Komise proto zúčastněným stranám poskytla informace o výše uvedených skutečnostech a úvahách znovu dne 24. srpna 2016.
- (19) Po poskytnutí informací společnost Oxaquim uvedla, že není jasné, zda námitka společnosti Yuanping uvedená ve 4. bodě odůvodnění byla oprávněná zcela, nebo pouze částečně. Komise v tomto ohledu potvrdila, že námitka byla zcela oprávněná. Jak je podrobněji objasněno v 5. a 6. bodě odůvodnění, revidovaný výpočet, který Komise provedla v původním šetření, plně zohledňoval stanovisko společnosti Yuanping předložené v době původního šetření.
- (20) Společnost Yuanping uvedla, že při plnění rozsudku Tribunálu provedla Komise následnou analýzu, aby odůvodnila zjištění původního šetření. Podle společnosti Yuanping to dokládá skutečnost, že Komise vycházela z prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1138/2011 ⁽¹⁰⁾, které bylo zveřejněno po posouzení cílového zisku ve stávajícím řízení. Společnost Yuanping namítala, že k odůvodnění původních zjištění nelze takovouto následnou analýzu použít. Tato námitka nebyla správná a z níže uvedených důvodů byla zamítnuta.

⁽⁸⁾ Viz mimo jiné nařízení Rady (ES) č. 130/2006 ze dne 23. ledna 2006 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 23, 27.1.2006, s. 1); nařízení Rady (ES) č. 1193/2008 ze dne 1. prosince 2008 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 1); prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1138/2011 ze dne 8. listopadu 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (Úř. věst. L 293, 11.11.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 451/2011 ze dne 6. května 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz bezdřevého natíraného papíru pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 128, 14.5.2011, s. 1); nařízení Rady (ES) č. 2093/2002 ze dne 26. listopadu 2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu tvarovaných nití z polyesterů (PTY) pocházejících z Indie a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 323, 28.11.2002, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 8.

- (21) Za prvé, co se týká případů, z nichž se vycházelo při posuzování cílového zisku (přičemž v nařízení byly uvedeny pouze některé z nich), námitka společnosti Yuanping není věcně správná. Cílový zisk byl ve všech těchto případech, včetně nařízení, na něž poukázala společnost Yuanping, stanoven prozatímně nebo s konečnou platností před určením cílového zisku v původním šetření.
- (22) Za druhé, za účelem provedení rozsudku Tribunálu podle článku 266 SFEU musí Komise v souladu s článkem 296 SFEU poskytnout odůvodnění s ohledem na ta zjištění v původním šetření, u nichž Tribunál shledal odůvodnění za nedostatečné. Komise musí přitom vycházet z informací, které byly k dispozici v době původního šetření.
- (23) Komise proto zdůvodnila tato zjištění, například použití cílového zisku ve výši 8 %, pouze s použitím informací, z nichž vycházela již v původním šetření.
- (24) Veškeré informace, které Komise uvedla v tomto nařízení, již byly mimoto obsaženy ve spisu v rámci původního šetření a/nebo byly v té době veřejně dostupné. Tyto informace byly společnosti Yuanping v rámci tohoto šetření poskytnuty znovu, což prokazuje, že Komise nepoužila v opraveném odůvodnění žádné nové důkazy.
- (25) Společnost Yuanping dále uvedla, že k nápravě chyb, které Tribunál zjistil, nepostačuje správný postup.
- (26) Tento argument byl zamítnut. Tribunál neshledal, že zjištění Komise nebyla fakticky nebo věcně správná. Tribunál místo toho konstatoval, že napadené nařízení postrádalo v některých případech dostatečné odůvodnění. Poskytnutí opraveného odůvodnění v tomto nařízení v souladu s článkem 296 SFEU představuje vhodný způsob zajištění souladu s rozsudkem Tribunálu.
- (27) Společnost Yuanping rovněž tvrdila, že částka, kterou Komise použila s ohledem na náklady po dovozu, tj. 10 EUR/t, je příliš nízká. K doložení tohoto tvrzení předložila společnost Yuanping Komisi důkazy ve formě řady faktur z roku 2016, v nichž byly náklady po dovozu údajně vyšší.
- (28) Toto tvrzení bylo zamítnuto. Údaje o nákladech po dovozu, které Komise použila v původním šetření, byly výsledkem ověřených informací od spolupracujících dovozců, kteří nejsou ve spojení. Společnost Yuanping v tomto ohledu neodůvodnila, proč by měla Komise tento údaj přepočítat s použitím neověřených údajů pocházejících z doby mimo období původního šetření.
- (29) Toto nařízení je v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ukládá se konečné antidumpingové clo ve výši 14,6 % na dovoz kyseliny šťavelové ve formě dihydrátu (č. CUS 0028635-1 a č. CAS 6153-56-6) nebo v bezvodé formě (č. CUS 0021238-4 a č. CAS 144-62-7), též jako vodného roztoku, v současnosti kódu KN ex 2917 11 00 (kód TARIC 2917 11 00 91), pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd (doplňkový kód TARIC B232).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. listopadu 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2016/2082

ze dne 28. listopadu 2016,

kterým se mění společná akce 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 10. listopadu 2008 přijala Rada společnou akci 2008/851/SZBP ⁽¹⁾ o zřízení vojenské operace EU Atalanta (dále jen operace „Atalanta“).
- (2) Dne 21. listopadu 2014 byla rozhodnutím Rady 2014/827/SZBP ⁽²⁾ společná akce 2008/851/SZBP změněna a operace Atalanta byla prodloužena do 12. prosince 2016.
- (3) Ze strategického přezkumu operace Atalanta v roce 2016 vyplynul závěr, že by její mandát měl být prodloužen do prosince roku 2018.
- (4) Společná akce 2008/851/SZBP by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (5) V souladu s článkem 5 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní vypracovávání a provádění těch rozhodnutí a činností Unie, které mají vliv na obranu. Dánsko se nepodílí na provádění tohoto rozhodnutí, a nepřispívá tedy na financování této operace,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Společná akce 2008/851/SZBP se mění takto:

1) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Finanční referenční částka určená na krytí společných nákladů vojenské operace EU na období od 13. prosince 2016 do 31. prosince 2018 se stanoví na 11 064 000 EUR. Procentní sazba referenční částky podle čl. 25 odst. 1 rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/528 ^(*) se stanoví na 0 %.

^(*) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/528 ze dne 27. března 2015 o vytvoření mechanismu pro správu financování společných nákladů operací Evropské unie v souvislosti s vojenstvím nebo obranou (Athena) a o zrušení rozhodnutí 2011/871/SZBP (Úř. věst. L 84, 28.3.2015, s. 39).“

⁽¹⁾ Společná akce Rady 2008/851/SZBP ze dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2014/827/SZBP ze dne 21. listopadu 2014, kterým se mění společná akce 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Úř. věst. L 335, 22.11.2014, s. 19).

2) V článku 16 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Vojenská operace EU se ukončuje ke dni 31. prosince 2018.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 28. listopadu 2016.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2016/2083**ze dne 28. listopadu 2016,****kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru
civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 28, čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 22. července 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/486/SZBP ⁽¹⁾ o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine).
- (2) Rozhodnutí 2014/486/SZBP ve znění rozhodnutí (SZBP) 2015/2249 ⁽²⁾ stanovilo pro misi EUAM Ukraine finanční referenční částku do 30. listopadu 2016 a mandát do 30. listopadu 2017.
- (3) Dne 12. května 2016 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2016/712 ⁽³⁾, kterým upravila finanční referenční částku na období do 30. listopadu 2016.
- (4) Měla by být stanovena finanční referenční částka na období od 1. prosince 2016 do 30. listopadu 2017 a rozhodnutí 2014/486/SZBP by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2014/486/SZBP se mění takto:

- 1) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů souvisejících s misí EUAM Ukraine do dne 30. listopadu 2014 činí 2 680 000 EUR. Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů souvisejících s misí EUAM Ukraine na období od 1. prosince 2014 do 30. listopadu 2015 činí 13 100 000 EUR. Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů souvisejících s misí EUAM Ukraine na období od 1. prosince 2015 do 30. listopadu 2016 činí 17 670 000 EUR. Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů souvisejících s misí EUAM Ukraine na období od 1. prosince 2016 do 30. listopadu 2017 činí 20 800 000 EUR. Finanční referenční částku na následující období stanoví Rada.“

- 2) V článku 17 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Vedoucí mise je oprávněn poskytovat Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) utajované informace EU a dokumenty vytvořené pro účely mise EUAM Ukraine až do stupně utajení určeného Radou v souladu s rozhodnutím 2013/488/EU. Pro tyto účely budou připravena ujednání mezi vedoucím mise a agenturou Frontex.“

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/486/SZBP ze dne 22. července 2014 o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine) (Úř. věst. L 217, 23.7.2014, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/2249 ze dne 3. prosince 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine) (Úř. věst. L 318, 4.12.2015, s. 38).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/712 ze dne 12. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2014/486/SZBP o poradní misi Evropské unie pro reformu sektoru civilní bezpečnosti na Ukrajině (EUAM Ukraine) (Úř. věst. L 125, 13.5.2016, s. 11).

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 28. listopadu 2016.

*Za Radu
předseda
P. ŽIGA*

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2084

ze dne 10. června 2016

o státní podpoře SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) – dodatečná vyrovnávací platba za závazek veřejné služby pro společnost Arfea

(oznámeno pod číslem C(2012) 3472)

(Pouze italské znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby podle výše uvedených ustanovení ⁽¹⁾ předložily své připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Elektronickým oznámením ze dne 9. ledna 2014 oznámily italské orgány, podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, dodatečnou vyrovnávací platbu poskytnutou společnosti Arfea – Aziende Riunite Filovie ed Autolinee (dále jen „Arfea“) – na poskytování služeb osobní autobusové dopravy na základě koncesí vydaných regionem Piemont (dále jen „region“) v období let 1997–1998 (dále jen „posuzované období“) v rámci výkonu rozsudku regionálního správního soudu pro Piemont.
- (2) Toto oznámení bylo zaevidováno pod číslem jednacím SA.38132. V návaznosti na žádost o informace zaslanou Komisí dne 7. února 2014 za účelem objasnění, zda dodatečná vyrovnávací platba byla uhrazena, dne 11. března 2014 region potvrdil, že dodatečnou vyrovnávací platbu společností Arfea uhradil dne 7. února 2014, tj. poté, co italská vláda oznámila opatření Komisí. Opatření je tedy považováno za neoznámené opatření.
- (3) V návaznosti na žádost o informace zaslanou Komisí dne 24. července 2014 italské orgány předaly další informace dne 7. dubna 2014, dne 21. května 2014 a rovněž dne 20. srpna 2014.
- (4) Dopisem ze dne 23. února 2015 Komise Itálii sdělila, že se v souvislosti s podporou rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“). Dopisem ze dne 16. dubna 2015 italské orgány předložily své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení.
- (5) V rozhodnutí o zahájení řízení zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾ Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k tomuto opatření předložily připomínky.
- (6) Jedinou dotčenou stranou, která v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení připomínky předložila, byla společnost Arfea jako příjemce podpory. Připomínky byly doručeny dne 30. července 2015 a dne 18. srpna 2015 byly předány Itálii, aby na ně mohla reagovat. Vyjádření Itálie bylo doručeno dopisem ze dne 24. září 2015.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 3.7.2015, s. 12.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

2. PODROBNÝ POPIS PODPORY

2.1 Společnost a poskytované služby

- (7) Arfea je soukromou společností, která poskytuje služby místní veřejné dopravy na základě koncesí, jakož i služby soukromé komerční dopravy. Konkrétně podle italských orgánů společnost Arfea po celé posuzované období (1997 a 1998) provozovala síť autobusových spojů jako držitel koncese v provinciích Alessandria a Asti (dále jen „provincie“). Společnost poskytovala také další soukromé služby, jako jsou služby cestovního ruchu a pronájem autobusů.
- (8) Podle informací předaných italskými orgány za výše uvedenou službu vztahující se k období let 1997–1998 region již společnosti Arfea vyplatil veřejné příspěvky v souladu s usnesením Regionální rady (D.G.R.) č. 658-2041 ze dne 16. února 1984 (dále jen „usnesení z roku 1984“), kterým se provádí zákon č. 151/1981⁽³⁾ a regionální zákon č. 16/1982⁽⁴⁾. Uvedené zákony stanovily pravidla týkající se poskytování veřejných příspěvků na investice a provozní schodky institucí nebo podniků poskytujících služby osobní dopravy. Podle článku 1 regionálního zákona č. 16/82 se jedná o služby „obvykle určené pro kolektivní přepravu osob nebo věcí poskytované nepřetržitě nebo pravidelně s tarify, jízdními řády, frekvencemi a trasami, které jsou stanoveny předem, a pro všechny skupiny zákazníků“. V roce 1997 společnost Arfea také požádala a od regionu získala další veřejné příspěvky podle článku 12 zákona č. 472/1999 na rok 1997. Vzhledem k tomu, že tyto veřejné příspěvky byly společnosti Arfea poskytnuty více než deset let předtím, než Komise italskému státu zaslala svou první žádost o informace, nebudou tyto příspěvky v rámci probíhajícího řízení předmětem posuzování.
- (9) V roce 2007 v návaznosti na rozsudek italského nejvyššího správního soudu (Consiglio di Stato), kterým bylo se zpětnou platností poskytnuto vyrovnání za veřejnou službu poskytovateli přepravních služeb přímo na základě nařízení Rady (EHS) č. 1191/69⁽⁵⁾, navíc k vyrovnání, které již tento poskytovatel obdržel na základě vnitrostátního zákona⁽⁶⁾, společnost Arfea požádala region o dodatečnou vyrovnávací platbu za veřejnou službu na základě uvedeného nařízení, a to za hospodářské nevýhody, jež měla utrpět v důsledku údajného uložení závazků veřejné služby (dále jen „závazky veřejné služby“) v letech 1997 a 1998. Podle společnosti Arfea obdržená částka vyrovnání, vypočtená na základě vnitrostátních právních předpisů, nestačila na úplné vyrovnání provozních schodků ze závazků veřejné služby. Tato žádost byla regionem zamítnuta oznámeními ze dne 14. května 2007 a ze dne 25. ledna 2008. Podáním odvolání č. 913/2007 a č. 438/2008 společnost Arfea a další poskytovatelé služeb napadli výše uvedená oznámení, kterými byly jejich žádosti o dodatečnou vyrovnávací platbu zamítnuty.

2.2 Rozsudky regionálního správního soudu pro Piemont

- (10) Rozsudky ze dne 18. února 2010 (č. 976 a č. 977/2010) regionální správní soud pro Piemont vyhověl odvolání společnosti Arfea, když dospěl k závěru, že uvedená společnost má právo obdržet dodatečnou vyrovnávací platbu za splněnou veřejnou službu v souladu s nařízením (EHS) č. 1191/69.
- (11) V uvedených rozsudcích regionální správní soud pro Piemont prohlásil, že podniku, který provozuje veřejnou službu, nelze odepřít vyrovnání nákladů skutečně vynaložených při poskytování této služby. Nepřiměřená úroveň příspěvku poskytnutého Itálií by představovala neodůvodněné znevýhodnění pro společnost, která je držitelem koncese. Regionální správní soud pro Piemont měl dále za to, že společnost Arfea má právo za veřejnou službu obdržet vyrovnání i bez předchozí žádosti o zrušení závazků veřejné služby. Podle regionálního správního soudu pro Piemont měl přesnou výši dodatečné vyrovnávací platby dlužné společnosti Arfea určit region na základě spolehlivých údajů dovoditelných z účetnictví společnosti, dokládajících rozdíl mezi náklady přiřaditelnými té

⁽³⁾ Zákon č. 151 ze dne 10. dubna 1981. Rámcový zákon pro organizaci, restrukturalizaci a posílení místní veřejné dopravy. Zřízení národního fondu pro vyrovnání provozních schodků a pro investice v odvětví (Úřední věstník Italské republiky č. 113, 24.4.1981), dostupný na adrese: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:legge:1981-04-10;151>.

⁽⁴⁾ Regionální zákon č. 16 ze dne 23. července 1982. Finanční zásahy regionu v odvětví veřejné osobní dopravy (oběžník Bollettino ufficiale č. 30, 28.7.1982), dostupný na adrese: <http://arianna.consiglioregionale.piemonte.it/base/leggi/11982016.html>.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, 28.6.1969, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozsudek č. 5043 ze dne 28. srpna 2006.

části činnosti společnosti Arfea, které se týká závazek veřejné služby, a odpovídajícími příjmy. Region však výši vyrovnání, které mělo být společnosti Arfea vyplaceno podle rozhodnutí regionálního správního soudu, nevyočítal.

- (12) Usneseními o opatření důkazů č. 198 a č. 199 ze dne 14. února 2013 regionální správní soud pro Piemont jmenoval znalce (dále jen „znalec“), jehož úkolem bylo ověřit, zda částky požadované společností Arfea (1 446 526 EUR za rok 1997 a 421 884 EUR za rok 1998) byly vypočítány v souladu s nařízením (EHS) č. 1191/69 a body 87 až 95 rozsudku ve věci *Altmark* ⁽⁷⁾. Z rozsudků regionálního správního soudu (řízení o výkonu rozhodnutí) č. 1070 a č. 1071/2013 ze dne 10. října 2013 vyplývá, že znalec ověřil, že hospodářská nevýhoda v podobě nedostatečného vyrovnání, kterou utrpěla společnost Arfea, činila 1 196 780 EUR za rok 1997 a 102 814 EUR za rok 1998. Regionální správní soud vyčíslil výši dodatečné vyrovnávací platby, kterou byl tedy region povinen společnosti Arfea uhradit, a úhradu uvedených částek nařídil do 7. února 2014. Italské orgány potvrdily, že uvedené částky byly společnosti Arfea regionem vyplaceny dne 7. února 2014.
- (13) Úhrada těchto dodatečných vyrovnávacích plateb společnosti Arfea ze strany regionu na základě rozsudků č. 1070 a č. 1071/2013 představuje neoznamené opatření, které je předmětem tohoto rozhodnutí.

2.3 Výše dodatečné vyrovnávací platby

- (14) Jak je uvedeno v předchozí části, regionální správní soud jmenoval znalce, aby určil výši dodatečné vyrovnávací platby dlužné společnosti Arfea ze strany regionu. Dne 17. června 2013 znalec předložil dva posudky, jeden pro rok 1997 a jeden pro rok 1998. Znalec provedl účetní opravy výše vyrovnání vypočítané poradci společnosti Arfea, ale potvrdil, že metodika použitá pro výpočet dodatečné vyrovnávací platby je v souladu s články 10 a následujícími nařízením (EHS) č. 1191/69 a body 87 až 95 rozsudku ve věci *Altmark*. Znalec použil tuto metodiku:
- (a) vypočetl se rozdíl mezi čistými náklady a příjmy vyplývajícími z plnění závazků veřejné služby;
- b) z částky vypočtené v bodě a) se odečetly veřejné příspěvky již poskytnuté společnosti Arfea (dále jen „zjištěný schodek“);
- c) zjištěný schodek se pak porovnal s čistým finančním dopadem, který „odpovídá součtu pozitivních nebo negativních dopadů, které má plnění závazku veřejné služby na náklady a příjmy provozovatele veřejných služeb“ podle přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ⁽⁸⁾. Za tímto účelem znalec vypočítal čistý finanční dopad podle metodiky obsažené v uvedené příloze ⁽⁹⁾.
- (15) Ve svých posudcích znalec vysvětluje, že údaje použité pro účely ověřování byly regionem potvrzeny. Na rozdíl od tvrzení italských orgánů se znalec domnívá, že z účetnictví společnosti Arfea lze určit náklady vzniklé v souvislosti s plněním závazků veřejné služby údajně uložených regionem Piemont. Podle znalce lze některé náklady přiřadit přímo, zatímco některé společné náklady lze rozdělit pouze nepřímým přiřazením takovýchto nákladů veřejným a soukromým činnostem společnosti Arfea. Nepřímé přiřazení společných nákladů bylo provedeno na základě parametrů uvedených v tzv. „základním modelu“, který vypracovala společnost

⁽⁷⁾ Věc C-280/00, *Altmark Trans / Regierungspräsidium Magdeburg*, EU:C:2003:415.

⁽⁸⁾ Viz příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

⁽⁹⁾ Podle bodu 2 přílohy: „Dopady se posoudí porovnáním situace, kdy je závazek veřejné služby splněn, se situací, která by nastala, kdyby závazek nebyl splněn. Pro účely výpočtu čistého finančního dopadu se příslušný orgán řídí tímto vzorcem:

- Náklady vzniklé v souvislosti se závazkem veřejné služby nebo souborem závazků veřejné služby uloženým příslušným orgánem nebo orgány, obsažený ve smlouvě o veřejných službách nebo v obecném pravidle,
  - minus jakékoli kladné finanční dopady vzniklé v rámci sítě provozované v souvislosti s daným závazkem (závazky) veřejné služby,
  - minus zisky z tarifu nebo jakýkoli jiný příjem vzniklý při plnění daného závazku (závazků) veřejné služby,
  - plus přiměřený zisk,
- rovná se čistý finanční dopad.“

Arfea údajně v souladu s pokyny poskytnutými regionem (tzv. „pokyny 97“). Tyto parametry uváděly procento činnosti týkající se veřejné služby městské a meziměstské dopravy poskytované v regionu a procento jiných činností soukromé povahy (např. pronájem autobusů). Znalec tato procenta použil na společné náklady, které nebylo údajně možné účetně rozdělit.

- (16) Pokud jde o soulad s rozsudkem ve věci *Altmark*, znalec se nevyjadřuje k otázce toho, zda byla společnost Arfea skutečně pověřena jasně vymezenými závazky veřejné služby, neboť to nespadá do jeho pověření. Znalec potvrzuje, že parametry pro výpočet veřejných příspěvků byly stanoveny usnesením z roku 1984 a že dodatečná vyrovnávací platba ověřovaná v jeho posudcích nepřekročila částku potřebnou k pokrytí všech nebo části nákladů vzniklých v souvislosti s plněním závazků veřejné služby, s přihlédnutím k příslušným příjmům a přiměřenému zisku z plnění těchto závazků.
- (17) Znalec souhlasí s výpočty provedenými poradci společnosti Arfea, pokud jde o přiměřený zisk, definovaný jako průměrná návratnost kapitálu, a to na základě těchto hypotéz:
- investovaný kapitál byl vypočten jako čistá aktiva společnosti Arfea vyplývající z účetnictví (7,98 miliardy ITL v roce 1997) minus regionální příspěvky na investice. Tato částka byla následně snížena, aby odrážela část aktiv použitých pro poskytování pouze veřejných služeb, za použití příslušného procenta činnosti společnosti Arfea. Výsledná částka za rok 1997 činila 1,6 miliardy ITL;
  - na základě vzorce zvoleného poradcem pro výpočet požadovaného výnosu z investovaného kapitálu činila míra výnosu 12,39 % za rok 1997 a 10,81 % za rok 1998.
- (18) V neposlední řadě znalec tvrdí, že jednotkové náklady společnosti Arfea v letech 1997 a 1998 odpovídají jednotkovým nákladům průměrného správně řízeného podniku, který poskytuje obdobné služby na trhu.
- (19) Z tohoto důvodu by tedy dodatečné vyrovnávací platby za rok 1997 a za rok 1998 (1 196 780 EUR za rok 1997 a 102 814 EUR za rok 1998) odpovídaly rozdílu mezi zjištěným schodkem a čistým finančním dopadem minus veřejné příspěvky již poskytnuté regionem.

2.4 Koncesní smlouvy

- (20) Italské orgány poskytly kopie 28 koncesí (specifikace koncese) vydaných společností Arfea provinciemi na poskytování služeb na 27 regionálních trasách a na jedné meziregionální trase s různou dobou platnosti. Některé z koncesí byly jasně platné během posuzovaného období, zatímco u jiných neexistuje důkaz o jejich obnově, ale pouze o následných změnách.

Koncese	Platnost
1. Alessandria – Voghera (meziregionální služba)	1996
2. Acqui – Mombaruzzo	15.9.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v září 1996
3. Acqui – Spinetta – průmyslové závody (<i>spoje pro pracující</i>)	1996 – důkaz existence změn, z nichž poslední v říjnu 1998
4. Oviglio – Asti fs	18.10.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v září 1996
5. Alessandria – Mirabello – Casale	1986 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1994
6. Alessandria – Ovada	1.6.1997–31.12.1997 (podepsaná v roce 1999 – koncese zmiňuje platby ze strany společnosti Arfea pro rok 1997 i pro rok 1998)
7. Altavilla – Casale	1983 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1994

Koncese	Platnost
8. Arquata – Spinetta – Alessandria – průmyslové závody Michelin a Montedison (<i>spoj pro pracující</i>)	1997 (podepsaná v roce 1998)
9. Cassano Spinola – Novi – průmyslový závod (ILVA)	15.9.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v září 1997
10. Avolasca – Tortona	1.3.1983–31.12.1983 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1995
11. Moretti – Acqui Terme	15.9.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1996
12. Novi Ligure – Tortona	1998 (je zmíněna předchozí koncese z roku 1994)
13. Sarizzola – Tortona	15.9.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1995
14. Fontanile – Alessandria	15.9.1993–31.12.1993 – podepsaná v roce 1996
15. Isola S. Antonio – Tortona	8.11.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1996
16. Mombaruzzo – Quattordio	1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v listopadu 1996
17. Altavilla – Alessandria	18.10.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v červnu 1996
18. Arquata – Tortona	29.9.1997–31.12.1998 – podepsaná v roce 1999
19. Garbagna – Tortona	1997 – podepsaná v říjnu 1998
20. Bassignana – Alessandria	18.10.1993–31.12.1993 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1997
21. Caldirola – Alessandria	1.4.1996–31.12.1996 – podepsaná v listopadu 1996
22. Masio – Alessandria	18.10.1993–31.12.1993 – poslední změny dohodnuty v říjnu 1997 od dubna 1997
23. Quattordio – Alessandria	žádost z roku 1993 – důkaz o obnově z let 1994, 1995, 1996 a 1997
24. S. Agata Fossili – Tortona	1.4.1992–31.12.1992 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1995
25. Torre Garofoli – Tortona	1973 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1993
26. Castelnuovo S. – Spinetta M.	1981 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1997
27. Acqui – Alessandria	1994 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1999
28. Alessandria – Acqui Terme	1994 – důkaz existence změn, z nichž poslední v roce 1996

- (21) Všechny dohody předpokládaly roční koncese, jejichž obnova podléhala předložení žádosti alespoň měsíc před koncem platnosti a uhrazení poplatku za koncesi. Všechny koncese předpokládají, že služby jsou poskytovány zcela na riziko podniku. Několik koncesí odkazuje na regionální tabulky, které stanoví tarify. Pět koncesí uvádí, že poskytování služby nezakládá právo na dotace nebo vyrovnání jakéhokoli druhu. Zbývajících 23 koncesí uvádí, že přístup k veřejným příspěvkům podléhá dodržování ustanovení koncesí a že související výpočty musí být prováděny na základě usnesení z roku 1984 ⁽¹⁰⁾.

2.5 Důvody pro zahájení řízení

- (22) Jak je vysvětleno v rozhodnutí o zahájení řízení, Komise měla řadu pochybností, pokud jde o slučitelnost opatření s vnitřním trhem.
- (23) Komise především pochybovala, že čtyři kritéria stanovená Soudním dvorem Evropské unie („Soudní dvůr“) v rozsudku ve věci *Altmark* jsou splněna.
- (24) Zadruhé měla Komise pochybnosti o tom, zda je dotčené opatření vyňato z oznamovací povinnosti podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1191/69. Komise zejména vyjádřila pochybnosti, pokud jde o skutečnost, že zaprvé region jednostranně uložil společnosti Arfea závazek veřejné služby a zadruhé že posuzované vyrovnání je v souladu se všemi ustanoveními nařízení (EHS) č. 1191/69. Pokud by ani jedna z obou podmínek nebyla splněna, bylo by nutné posoudit slučitelnost oznámeného opatření podle nařízení (ES) č. 1370/2007.
- (25) Zatřetí měla Komise pochybnosti, pokud jde o slučitelnost posuzovaného opatření podle nařízení (ES) č. 1370/2007. Komise pochybovala, že společnost Arfea byla pověřena plněním závazků veřejné služby podle nařízení (ES) č. 1370/2007 smlouvou o veřejných službách nebo uplatněním obecných pravidel. I kdyby koncesní smlouvy mohly být považovány za smlouvy o veřejných službách, Komise pochybovala, že by splňovaly ustanovení článku 4 nařízení (ES) č. 1370/2007, který stanoví povinný obsah smluv o veřejných službách. Komise měla rovněž pochybnosti o tom, zda vyrovnávací platba poskytnutá společnosti Arfea byla vypočtena v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1370/2007 tak, aby se zabránilo nadměrnému poskytnutí kompenzací.
- (26) Začtvrté měla Komise pochybnosti, pokud jde o přesnou povahu dotčeného opatření. Komise zejména pochybovala, že by posuzované opatření mohlo být namísto poskytnutí vyrovnání za veřejnou službu považováno za náhradu škod způsobených protiprávním jednáním, která nepředstavuje zvýhodnění podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

3. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

- (27) Italské orgány mají za to, že oznámené opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, zejména protože nesplňuje všechna kritéria stanovená Soudním dvorem v rozsudku ve věci *Altmark*. Italské orgány se kromě toho domnívají, že vyrovnání poskytnuté regionem nebylo v souladu ani s nařízením (EHS) č. 1191/69, ani s nařízením (ES) č. 1370/2007. V této souvislosti Itálie v zásadě předložila tyto argumenty.
- (28) Italské orgány zdůraznily, že v dotčeném období nedošlo ani k jednostrannému, ani ke smluvnímu uložení závazků veřejné služby na provozování autobusové dopravy. Zaprvé Itálie tvrdí, že společnost Arfea provozovala svou činnost na základě koncesí, které musely být každoročně obnovovány na základě předchozí žádosti podniku provozujícího službu. Tyto koncese (celkem 28 koncesí vyjmenovaných v 19. bodě odůvodnění) předpokládaly povinnost přijmout systém tarifů schválený regionem pro předem stanovenou trasu výměnou za výhradní právo

⁽¹⁰⁾ Usnesení z roku 1984 stanovilo úroveň „standardních nákladů“ pro služby autobusové a tramvajové dopravy pro město Turín a pro další obce v Piemontu a rozlišovalo mezi spoji v nížinném a horském terénu. Článek 1 uvádí, že standardní náklady byly stanoveny na základě obezřetných a přísných kritérií řízení rovněž s přihlédnutím ke kvalitě nabízené služby a zeměpisným podmínkám. Podle článku 4 částka, která je výsledkem použití standardních nákladů na kilometry ujeté poskytovatelem služby, představuje maximální přípustnou úroveň veřejných příspěvků pro příslušný rok, ledaže by náklady skutečně vynaložené poskytovatelem služby byly nižší než standardní náklady. V takovém případě musí být veřejné příspěvky poskytnuty na základě nákladů skutečně vynaložených poskytovatelem služby.

poskytovat dotčené služby, avšak neuváděly konkrétní závazky veřejné služby podle článku 2 nařízení (EHS) č. 1191/69. Obdobně podle italských orgánů koncese neuváděly předem stanovené parametry pro vyrovnání ve vztahu ke konkrétním závazkům veřejné služby. Poskytnutí vyrovnání *ex post* prostřednictvím rozsudku italského soudu by bylo s tímto požadavkem neslučitelné.

- (29) Zadruhé všechny specifikace koncese uvádějí, že „riziko poskytování služby nese v plné míře provozující podnik“ a že příslušné náklady jsou zcela k tíži objednatele. Přestože koncese poskytnuté italskými orgány stanovily, že riziko za poskytování služby nese v plné míře podnik, společnost Arfea opakovaně požádala o jejich prodloužení.
- (30) Zatřetí ze specifikací koncese dále vyplývá, že trasy obsluhované autobusy daného podniku byly na žádost tohoto podniku několikrát změněny, a lze tedy vyloučit, že případné závazky veřejné služby byly uloženy, byť implicitně, regionální nebo provinční správou, která poskytla koncesi.
- (31) Italské orgány také vysvětlily, že výměnou za výhradní právo poskytovat přepravní služby způsoby a se změnami zavedenými na žádost podniku tento podnik obdržel jako protiplnění za poskytovanou službu provozní příspěvky stanovené italskými právními předpisy na základě standardních nákladů určených v souladu s usnesením z roku 1984. Standardní náklady na službu byly vypočteny za použití v té době platných předpisů (zákon č. 151/81 a regionální zákon č. 16/82), které stanovily příspěvek na služby místní dopravy poskytované na základě standardních přípustných nákladů, jehož účelem mělo být úplné vyrovnání provozního deficitu podniku. Podle italských právních předpisů bylo cílem provozních příspěvků dosažení hospodářské vyváženosti provozovatele služby, zatímco případné další schodky měly být přičteny neúčinnému řízení podniku. Z tohoto důvodu se výslovně předpokládalo, že takovéto další schodky zůstávají k tíži podniku, neboť nebyla přijata všechna opatření nezbytná ke snížení nákladů a zvýšení příjmů.
- (32) Italské orgány dále tvrdí, že výpočet dodatečné vyrovnávací platby provedený *ex post* znalcem pověřeným soudem představuje jasné porušení ustanovení týkajících se společných postupů vyrovnání podle článků 10 a následujících nařízení (EHS) č. 1191/69. Podle italských orgánů se znalec, na kterého se soud obrátil, omezil na analýzu nákladů a příjmů předložených poradcem podniku, které byly určeny *ex post* a bez vhodného oddělení účtů. Kromě upozornění na nesrovnalosti některých položek dospěl poté k závěru, že dosažený výsledek je v zásadě správný.
- (33) Italské orgány se také domnívají, že vyrovnání nedodržuje ani ustanovení nařízení (ES) č. 1370/2007. Zejména výpočet výše vyrovnání nedodržuje metodiku uvedenou v příloze I nařízení (ES) č. 1370/2007 pro výpočet čistého finančního dopadu plnění závazků veřejné služby.
- (34) V neposlední řadě italské orgány tvrdí, že rozsudky regionálního správního soudu nařídily uhrazení finančního vyrovnání společnosti Arfea za plnění závazků veřejné služby v letech 1997 a 1998, ale nestanovily žádnou náhradu škody vzniklé v důsledku neuhrazení takovýchto příspěvků. Italské orgány vysvětlily, že kromě vyrovnání již přiznaného regionálním správním soudem předložila společnost Arfea dne 6. června 2014 žádost o náhradu škod. Podle italských orgánů to prokazuje, že vyrovnání přiznané společnosti Arfea regionálním správním soudem, které je předmětem tohoto rozhodnutí, nemělo platnost náhrady škody.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH TŘETÍCH STRAN

- (35) Jedinou dotčenou stranou, která v reakci na rozhodnutí o zahájení řízení připomínky předložila, byla společnost Arfea jako příjemce podpory. Ve svém dopise společnost Arfea nesouhlasí s předběžnými postoji přijatými Komisí v uvedeném rozhodnutí.
- (36) Společnost Arfea především tvrdí, že Komise by měla posoudit slučitelnost a oprávněnost posuzovaného opatření pouze podle nařízení (EHS) č. 1191/69, a nikoli podle nařízení (ES) č. 1370/2007. Podle společnosti Arfea nařízení (ES) č. 1370/2007 nelze použít pro situace, které vznikly před jeho vstupem v platnost, tj. dne 3. prosince 2009, jak potvrdil Tribunál v rozsudku ze dne 20. března 2013 ve věci T-92/11, *Andersen*. Společnost Arfea nicméně tvrdí, že vyrovnání, která jí byla přiznána, jsou v každém případě v souladu s nařízením (ES) č. 1370/2007.

- (37) Zadruhé společnost Arfea uvádí, že byla pověřena plněním závazků veřejné služby podle čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 1191/69. Podle společnosti Arfea služby místní veřejné dopravy jsou veřejnými službami. V Itálii se údajně těmito službami pověřuje prostřednictvím správních koncesí a závazky veřejné služby spojené s poskytováním služeb jsou specifikovány v koncesních smlouvách a rovněž v dohodách a specifikacích připojených k uvedeným smlouvám. V případě společnosti Arfea se závazky veřejné služby údajně týkaly jízdních řádů, tras spojů, zastávek a tarifů. Pokud jde o skutečnost, že koncese uvádí, že riziko poskytování služby nese provozující podnik, společnost Arfea tvrdí, že se to týká rizik spojených s bezpečností cestujících a třetích stran, nikoli obecného rizika podniku.
- (38) Zatřetí společnost Arfea tvrdí, že nepředložení žádosti o zrušení závazků veřejné služby podle článku 4 nařízení (EHS) č. 1191/69 ji nezbavuje práva na vyrovnání podle uvedeného nařízení. Podle společnosti Arfea postup popsáný v článku 4 nařízení (EHS) č. 1191/69 se nevztahuje na závazky veřejné služby uložené podniku po vstupu uvedeného nařízení v platnost. Tento výklad článku 4 nařízení (EHS) č. 1191/69 je podle společnosti Arfea potvrzen rozsudkem Soudního dvora ze dne 3. března 2014 ve věci C-518/12, CTP.
- (39) Začtvrté, pokud jde o výpočet výše vyrovnání přiznaného společnosti Arfea regionálním správním soudem pro Piemont, společnost Arfea tvrdí, že posudek znalce jmenovaného soudem nemůže Komise zpochybňovat, neboť se jedná o znalecké dokazování, které výlučně přísluší vnitrostátnímu soudu. V každém případě podle společnosti Arfea parametry pro výpočet vyrovnání byly vymezeny předem v usnesení Regionální rady ze dne 16. února 1984 a vyrovnání nebylo nadměrné. Posuzovaná vyrovnání jsou proto v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EHS) č. 1191/69.
- (40) Zapáté podle společnosti Arfea argumenty shrnuté v 37., 38. a 39. bodě odůvodnění se použijí také pro posouzení slučitelnosti posuzovaného vyrovnání s ustanoveními nařízení (ES) č. 1370/2007. Nicméně pokud jde o soulad vyrovnání s formálními požadavky předepsanými uvedeným nařízením, které Komise cituje v 64. a následujících bodech odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, společnost Arfea tvrdí, že se na posuzovaný případ nevztahují. Podle společnosti Arfea je právně i logicky nemožné prokázat soulad s takovými požadavky, neboť posuzovaná situace nastala mnoho let před vstupem nařízení (ES) č. 1370/2007 v platnost.
- (41) V neposlední řadě společnost Arfea tvrdí, že vyrovnání, která jí byla přiznána regionálním správním soudem pro Piemont, splňují čtyři kritéria uvedená v rozsudku ve věci *Altmark*. Především společnost Arfea údajně byla pověřena plněním jasně vymezených závazků veřejné služby v souladu s prvním kritériem rozsudku ve věci *Altmark*. Zadruhé parametry pro výpočet vyrovnání byly předem stanoveny transparentním a objektivním způsobem v usnesení Regionální rady ze dne 16. února 1984 v souladu s druhým kritériem rozsudku ve věci *Altmark*. Zatřetí posudek znalce stanovil, že vyrovnání nepřekračuje náklady vzniklé při plnění závazků veřejné služby s přihlédnutím k přiměřenému zisku v souladu s třetím kritériem rozsudku ve věci *Altmark*. V neposlední řadě společnost Arfea vystupuje jako průměrný správně řízený podnik ve smyslu čtvrtého kritéria rozsudku ve věci *Altmark*, jak dokládá skutečnost, že jeho průměrné náklady na kilometr jsou nižší než standardní regionální náklady.

5. VYJÁDŘENÍ K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (42) V reakci na připomínky formulované společností Arfea italské orgány bez dalšího potvrzují postoj vyjádřený ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení.

6. POSOUZENÍ PODPORY

6.1 Existence podpory

- (43) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem“.

- (44) Ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy tedy podpůrné opatření představuje podporu, jestliže jsou současně splněny tyto podmínky:
- výhoda musí být poskytnuta státem nebo ze státních prostředků,
  - opatření musí poskytovat selektivní výhodu tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby,
  - opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a také
  - má vliv na obchod mezi členskými státy.

6.1.1 Přičitatelnost a státní zdroje

- (45) Komise konstatuje, že rozsudky regionálního správního soudu ukládají regionu povinnost uhradit společnosti Arfea dodatečnou vyrovnávací platbu za poskytování služeb pravidelné autobusové dopravy v letech 1997 a 1998 na trasách spadajících do působnosti regionu. Znalec ověřil, že společnosti Arfea vznikla v důsledku závazků veřejné služby, které jí byly údajně uloženy, hospodářská nevýhoda v podobě nedostatečného vyrovnání ve výši 1 196 780 EUR za rok 1997 a ve výši 102 814 EUR za rok 1998. S cílem vyhovět uvedeným rozsudkům region dne 7. února 2014 tuto částku společnosti Arfea skutečně uhradil.
- (46) Skutečnost, že vnitrostátní soud uložil regionu povinnost vyplatit podniku vyrovnání, nezbavuje region, který rozsudku vyhověl, přičitatelnosti, jelikož vnitrostátní soudy daného státu jakožto státní orgány jsou vázány povinností loajální spolupráce ⁽¹⁾.
- (47) Opatření je tedy přičitatelné státu a prostředky použité na úhradu tohoto vyrovnání jsou státními prostředky.

6.1.2 Selektivní hospodářská výhoda

- (48) Komise v první řadě konstatuje, že společnost Arfea provozuje hospodářskou činnost, konkrétně osobní dopravu, a to za úplatu. Proto je třeba společnost Arfea považovat za „podnik“ podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (49) Poskytnutí opatření by nadto mělo být považováno za selektivní, jelikož jeho příjemcem by pravděpodobně byla pouze společnost Arfea.
- (50) Pokud jde o poskytnutí hospodářské výhody, z rozsudku ve věci *Altmark* vyplývá, že vyrovnání poskytnuté státem nebo ze státních prostředků jako protihodnota plnění poskytovaných podniky-příjemci za účelem plnění závazků veřejné služby nepřináší těmto podnikům výhodu, a proto nepředstavuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, pokud současně splňuje tato čtyři kritéria:
- zaprvé podnik-příjemce byl skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti byly jasně definovány,
  - zadruhé parametry pro výpočet vyrovnání musí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem,
  - zatřetí vyrovnání nesmí přesahovat částku nezbytnou k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním jak příjmů, které se k nim vztahují, tak zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností,
  - začtvrté, není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností, se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.

⁽¹⁾ Věc C-527/12, *Komise v. Spolková republika Německo*, EU:C:2014:2193, bod 56 a citovaná judikatura. Viz také věc C-119/05, *Lucchini*, EU:C:2007:434, bod 59.

(51) Rozsudek ve věci *Altmark* stanoví, že k tomu, aby bylo možné vyloučit existenci hospodářské výhody, pokud podniky obdrží vyrovnání za závazky veřejné služby, jež jim byly uloženy, musí být splněna všechna čtyři kritéria současně.

a) První kritérium rozsudku ve věci *Altmark*

(52) Pokud jde o první kritérium rozsudku ve věci *Altmark*, Komise zejména uvádí, že členské státy musí prokázat, že určitý podnik byl pověřen plněním závazků veřejné služby a že uložení takovýchto závazků je odůvodněno obecným zájmem⁽¹²⁾. Italské orgány však nevysvětlily, jaké závazky veřejné služby odůvodněné obecným zájmem byly společností Arfea uloženy. Naopak tvrdily, že společnost Arfea nebyla pověřena plněním žádného závazku veřejné služby.

(53) Zadruhé Komise uvádí, že pojem závazku veřejné služby se vztahuje na podmínky uložené provozovateli, které by provozovatel na základě svých vlastních obchodních zájmů nepřevzal nebo nepřevzal ve stejném rozsahu bez náhrady. Takovéto podmínky musí být navíc příslušným orgánem jasně stanoveny v pověřovacím aktu. V této souvislosti společnost Arfea nebyla schopna přesně určit závazky veřejné služby, které jí byly uloženy, ani prokázat, že takovéto závazky veřejné služby byly jasně stanoveny v pověřovacím aktu. Z důvodů uvedených v 77. až 82. bodě odůvodnění má navíc Komise za to, že existují oprávněné důvody se domnívat, že společnosti Arfea nebyly uloženy jasně stanovené závazky veřejné služby.

b) Druhé kritérium rozsudku ve věci *Altmark*

(54) Pokud jde o druhé kritérium rozsudku ve věci *Altmark*, Komise uvádí, že parametry pro výpočet vyrovnání poskytnutého společnosti Arfea na základě rozsudků regionálního správního soudu nebyly předem stanoveny. Tyto parametry vyplývají pouze z výpočtu provedeného *ex post* znalcem na základě různých hypotéz, které nebyly uspokojivě zdůvodněné, a bez oddělení účtů.

(55) Na rozdíl od tvrzení společnosti Arfea se nelze domnívat, že parametry pro výpočet dotčených vyrovnání byly stanoveny v usnesení Regionální rady ze dne 16. února 1984. Vyrovnání přiznaná společnosti Arfea regionálním správním soudem jsou dodatečnými vyrovnávacími platbami, jejichž konkrétním cílem bylo pokrýt finanční břemeno závazků veřejné služby údajně uložených společnosti Arfea, které plně nepokryla vyrovnání poskytnutá podniku podle usnesení Regionální rady ze dne 16. února 1984.

(56) Tento přístup je v rozporu s druhým kritériem rozsudku ve věci *Altmark* a jakékoli vyrovnání poskytnuté na takovémto základě představuje státní podporu. V rozsudku ve věci *Altmark* Soudní dvůr totiž vysvětlil, že „vyrovnání poskytnuté členským státem za ztráty vzniklé podniku, aniž by byly předem stanoveny parametry takového vyrovnání, po jehož poskytnutí se ukáže, že provozování určitých služeb v rámci plnění povinností veřejné služby nebylo hospodářsky životaschopné, představuje finanční zásah spadající pod pojem „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy“⁽¹³⁾.

(57) Komise proto dospěla k závěru, že oznámené opatření nesplňuje druhé kritérium rozsudku ve věci *Altmark*.

c) Třetí kritérium rozsudku ve věci *Altmark*

(58) Pokud jde o třetí kritérium rozsudku *Altmark*, Komise se především domnívá, že pokud podnik provozuje jak činnosti, na které se vztahují závazky veřejné služby, tak činnosti, na které se závazky veřejné služby nevztahují, nelze bez odpovídajícího oddělení účtů mezi různými činnostmi poskytovatele s přesností určit náklady vzniklé při plnění těchto závazků.

⁽¹²⁾ Věc T-17/02, *Fred Olsen* (Sb. rozh. 2005, s. II-2031, bod 216); věc T-289/03, *BUPA a další v. Komise* (Sb. rozh. 2008, s. II-81, body 166–169 a 172).

⁽¹³⁾ Věc C-280/00, *Altmark Trans / Regierungspräsidium Magdeburg*, EU:C:2003:415, bod 91.

- (59) V posuzovaném případě italské orgány tvrdily, že společnost Arfea nezavedla odpovídající systém oddělených účtů mezi činnostmi, na které se údajně vztahují závazky veřejné služby uložené regionem Piemont, a jejími dalšími činnostmi. Rovněž Komise vyjádřila pochybnosti, pokud jde o skutečnost, že společnost Arfea zavedla takovýto systém oddělených účtů, a společnost v tomto ohledu neměla připomínky. Kromě toho z výpisů z účtů společnosti Arfea použitých znalcem pověřeným soudem, aby určil výši vyrovnání, nevyplývá žádné oddělení účtů mezi různými činnostmi společnosti Arfea. Rozdělení nákladů bylo provedeno *ex post* znalcem jmenovaným soudem za použití základního modelu zpracovaného poradci společnosti Arfea, který stanovil procenta nákladů, která mají být přiřazena různým činnostem podniku.
- (60) Zadruhé se Komise domnívá, že úroveň zisku zohledněné znalcem pro výpočet výše vyrovnání jsou vyšší než to, co lze považovat za přiměřený zisk ve smyslu třetího kritéria rozsudku ve věci *Altmark*.
- (61) Znalec se domníval, že míra výnosu z investovaného kapitálu odpovídající 12,89 % za rok 1997 a 10,81 % za rok 1998 představuje přiměřenou úroveň zisku; tyto míry vycházejí z výnosu italských státních pokladničních poukázek (6,8 % v roce 1997) plus průměrná riziková přírážka (4,8 % v roce 1997) upravená směrem nahoru, aby se zohlednila finanční situace společnosti Arfea (1,28 pro rok 1997).
- (62) V této souvislosti Komise uvádí, že riziková přírážka určená znalcem je mimořádně vysoká vzhledem k tomu, že vystavení společnosti Arfea riziku je spíše omezené. Ve skutečnosti společnost Arfea provozovala koncese na základě výhradního práva, které ji chránilo před konkurencí dalších provozovatelů, a vyrovnání určené znalcem pokrývalo údajně celkové náklady vzniklé při plnění závazků veřejné služby.
- (63) Komise dále uvádí, že přestože znalec konstatoval, že odvětví dopravy představuje nižší průměrné riziko, než je riziko tržní, upravil rizikovou přírážku směrem nahoru za účelem zohlednění finančního vystavení společnosti Arfea, které bylo vyšší než průměr v odvětví. Znalec tak nezohlednil riziko průměrného dopravního podniku, ale riziko samotné společnosti Arfea, které bylo vyšší než průměr v odvětví.
- (64) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že třetí kritérium rozsudku ve věci *Altmark* není splněno.

d) Závěr

- (65) Jelikož vzhledem ke kumulativní povaze kritérií rozsudku ve věci *Altmark* posuzované opatření nesplňuje první tři kritéria, neexistují důvody k tomu, aby Komise zkoumala, zda je čtvrté kritérium uvedeného rozsudku splněno.
- (66) Na základě výše uvedených úvah se Komise domnívá, že dodatečná vyrovnávací platba uhrazená společností Arfea za služby poskytované během posuzovaného období nesplňuje čtyři kumulativní kritéria rozsudku ve věci *Altmark*, a proto poskytla podniku selektivní hospodářskou výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

6.1.2 Narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi členskými státy

- (67) Komise zejména podotýká, že posuzovaná vyrovnání byla poskytnuta společnosti Arfea na základě dvou rozsudků regionálního správního soudu pro Piemont ze dne 10. října 2013 a byla vyplacena regionem Piemont dne 7. února 2014, tj. dlouho poté, co byl trh osobní autobusové dopravy otevřen hospodářské soutěži v Unii.
- (68) V této souvislosti Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Altmark* uvedl, že již od roku 1995 začalo několik států otevírat jednotlivé dopravní trhy podnikům usazeným v jiných členských státech, takže v daném okamžiku již řada podniků nabízela služby místní či regionální dopravy v jiných členských státech, než byla jejich domovská země.

- (69) Z tohoto důvodu by jakékoli vyrovnání poskytnuté společnosti Arfea mělo být považováno za opatření způsobilé narušit hospodářskou soutěž v oblasti poskytování služeb osobní autobusové dopravy a ovlivňovat obchod mezi členskými státy, a to v tom ohledu, že by mohlo nepříznivě ovlivnit možnost dopravních podniků usazených v jiných členských státech poskytovat své služby v Itálii, a za opatření, které posiluje postavení společnosti Arfea na trhu tím, že ji osvobozuje od nákladů, které by jinak musela vynaložit v rámci své běžné hospodářské činnosti.
- (70) Komise dále konstatuje, že společnost Arfea působí i na dalších trzích, jako je trh služeb soukromé dopravy, a že tudíž soutěží s dalšími podniky v rámci Unie, které působí na těchto trzích. Jakékoli vyrovnání poskytnuté společnosti Arfea by tedy mohlo narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy také na těchto trzích.
- (71) Komise proto dospěla k závěru, že opatření narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

6.1.4 Závěr

- (72) S ohledem na uvedená odůvodnění má Komise za to, že opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

6.2 Vynětí z oznamovací povinnosti podle nařízení (EHS) č. 1191/69

- (73) Z odůvodnění regionálního správního soudu, podle kterého společnost Arfea měla právo na dodatečnou vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby podle nařízení (EHS) č. 1191/69, vyplývá, že společnost Arfea měla získat právo na dodatečnou vyrovnávací platbu v okamžiku, kdy poskytovala uvedené služby, a tyto vyrovnávací platby měly být vyňaty z oznamovací povinnosti podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1191/69. V opačném případě, pokud by vyrovnání představovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, neoznámením by se toto vyrovnání stalo protiprávním podle článku 108 Smlouvy. Na základě čl. 17 odst. 2 výše uvedeného nařízení jsou totiž vyrovnání vyplacená podle uvedeného nařízení vyňata z postupu informování předem podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, a tudíž se na ně nevztahuje oznamovací povinnost.
- (74) Jak v této souvislosti vyplývá z rozsudku ve věci *Combus*, pojem „vyrovnání za veřejnou službu“ podle definice zmíněného ustanovení musí být vykládán velmi restriktivně⁽¹⁴⁾. Vynětí z oznamovací povinnosti podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1191/69 se vztahuje výlučně na vyrovnání za závazky veřejné služby jednostranně uložené podnikem podle článku 2 uvedeného nařízení a vypočtené metodou popsanou v člácích 10 až 13 téhož nařízení (společné postupy vyrovnání). Nevztahuje se však na smlouvy o veřejných službách podle definice uvedené v článku 14 zmíněného nařízení. Vyrovnání přiznané na základě smlouvy o veřejných službách podle definice uvedené v článku 14 nařízení (EHS) č. 1191/69, které představuje státní podporu, musí být oznámeno Komisi předtím, než bude poskytnuto. V souladu s článkem 108 Smlouvy bude mít neoznámení za následek, že dané vyrovnání bude považováno za protiprávně poskytnutou podporu.
- (75) Za účelem stanovení, zda v daném případě čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1191/69 skutečně italské orgány zprošťuje povinnosti předchozího oznámení, je tedy nezbytné určit, zaprvé, zda region skutečně jednostranně uložil společnosti Arfea závazek veřejné služby, a zadruhé, zda je přiznané vyrovnání za tento závazek v souladu s nařízením (EHS) č. 1191/69. Komise postupně posoudí obě otázky.

i) Jednostranně uložený závazek veřejné služby

- (76) Společnost Arfea tvrdí, že jí region Piemont uložil závazky veřejné služby vymezené v koncesních smlouvách o poskytování služeb autobusové dopravy, jakož i v dohodách a specifikacích připojených k uvedeným smlouvám. Tyto závazky veřejné služby se měly týkat jízdních řádů, tras spojů, zastávek a tarifů.

⁽¹⁴⁾ Věc T-157/01, *Danske Busvognmænd*, EU:T:2004:76, body 77 až 79.

- (77) Komise zaprvé konstatuje, že všechny koncesní smlouvy předpokládaly roční dobu platnosti a bylo možné je obnovit na žádost poskytovatele dopravních služeb pod podmínkou uhrazení poplatku za koncesi. Z toho vyplývá, že tyto koncese představovaly základ smluvního vztahu mezi společností Arfea a regionem Piemont, do kterého společnost Arfea vstoupila dobrovolně.
- (78) Nelze se tedy domnívat, že na základě těchto dohod byly společnosti Arfea jednostranně uloženy závazky veřejné služby ve smyslu nařízení (EHS) č. 1191/69. Jak připomněl Tribunál v rozsudku ze dne 3. března 2016 ve věci T-15/14, *Simet*, dobrovolný vstup do vztahu smluvního typu se liší od jednostranného uložení závazku veřejné služby a nezakládá povinnost vyrovnání podle nařízení (EHS) č. 1191/69 ⁽¹⁵⁾.
- (79) Zadruhé Komise konstatuje, že společnost Arfea jasně neurčila dohody a specifikace připojené ke koncesním smlouvám, kterými jí měly být uloženy závazky veřejné služby. Komise se nicméně domnívá, že společnost Arfea se odvolává na specifikace týkající se tras a jízdních řádů připojené ke koncesním smlouvám a rovněž na tabulky, které stanoví regionální tarify, na které odkazovaly některé koncesní smlouvy.
- (80) Pokud jde o uvedené specifikace, Komise konstatuje, že nemohou být považovány za jednostranné uložení závazku veřejné služby společnosti Arfea. Stejně jako koncesní smlouvy byly totiž společností Arfea podepsány dobrovolně. Kromě toho obsah specifikací, například trasy, byl pro různé koncese změněn na žádost společnosti Arfea. Nemohou být tedy považovány za jednostranné uložení závazků veřejné služby ve smyslu článku 2 nařízení (EHS) č. 1191/69.
- (81) Pokud jde o tabulky, které stanoví regionální tarify, včetně maximálních tarifů pro všechny cestující, Komise uvádí, že v rozsudku ze dne 3. března 2016 ve věci T-15/14, *Simet*, Tribunál upřesnil, že předpisy obecné povahy týkající se tarifů neukládají závazek veřejné služby ve smyslu článku 2 nařízení (EHS) č. 1191/69. Podle Tribunálu se totiž pojem tarifní závazek ve smyslu uvedeného ustanovení omezuje na maximální tarify uložené pro konkrétní kategorii cestujících nebo zboží a nezahrnuje obecná opatření cenové politiky ⁽¹⁶⁾.
- (82) V neposlední řadě Komise podotýká, že v každém případě skutečnost, že společnost Arfea požádala o obnovu koncesí, a dokonce uhradila za tímto účelem poplatky, jistě nemůže být slučitelná s uložením závazku veřejné služby podle čl. 2 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1191/69. Ve smyslu uvedeného ustanovení se totiž závazky veřejné služby rozumí „závazky, které by daný dopravní podnik na základě svých vlastních obchodních zájmů nepřevzal vůbec nebo nepřevzal ve stejném rozsahu nebo za stejných podmínek“. Jak uvedl Tribunál v rozsudku ze dne 3. března 2016 ve věci T-15/14, *Simet*, lze těžko věřit, že podnik požádá o obnovu koncesí s přihlédnutím k závazkům s tím spojených, pokud je příslušný provoz v rozporu s jeho obchodními zájmy.

ii) Soulad vyrovnání se společnými postupy vyrovnání

- (83) I kdyby byla prokázána existence závazků veřejné služby jednostranně uložených společností Arfea, což není, vyrovnání za takové služby by přesto muselo být v souladu se společnými postupy vyrovnání podle nařízení (EHS) č. 1191/69 (oddíl IV), aby mohlo být vyňato z postupu informování předem podle čl. 17 odst. 2 uvedeného nařízení. Komise se nedomnívá, že je tato podmínka splněna.
- (84) V této souvislosti Komise především připomíná, že z článků 10 a 11 nařízení (EHS) č. 1191/69 vyplývá, že vyrovnání nemůže převyšovat finanční břemeno podniku v důsledku uložení závazků veřejné služby. Navíc

⁽¹⁵⁾ Věc T-15/14, *Simet Spa v. Komise*, bod 163.

⁽¹⁶⁾ Věc T-15/14, *Simet Spa v. Komise*, bod 159.

čl. 1 odst. 5 nařízení (EHS) č. 1191/69 ve znění použitelném od 1. července 1992 stanoví, že: „Pokud dopravní podnik provozuje současně služby plynoucí ze závazků veřejné služby a jiné činnosti, musí být veřejné služby provozovány oddělenými divizemi, splňujícími alespoň tyto podmínky:

- a) provozní účty pro každou z těchto činností jsou oddělené a podíl prostředků příslušejících každé z nich se určuje v souladu s platnými účetními pravidly;

[...]“.

- (85) Zadruhé Komise připomíná, že článek 13 nařízení (EHS) č. 1191/69 ukládá, aby správní orgány částku vyrovnání stanovily předem.
- (86) V posuzovaném případě má Komise za to, že vyrovnání poskytnuté společnosti Arfea tyto podmínky nesplňuje.
- (87) Komise především konstatuje, že jak je uvedeno v 59. bodě odůvodnění, nebylo prokázáno, že společnost Arfea zavedla odpovídající systém oddělených účtů mezi činnostmi, na které se údajně vztahují závazky veřejné služby, a jejími dalšími činnostmi, jak stanoví čl. 1 odst. 5 písm. a) nařízení (EHS) č. 1191/69. Naopak výpisy z účtů společnosti Arfea týkající se let 1997 a 1998, které použil znalec pověřený soudem pro určení výše vyrovnání, ukazují, že náklady nebyly podle činností rozlišovány.
- (88) Zadruhé Komise uvádí, že v rozporu s článkem 13 nařízení (EHS) č. 1191/69 vyrovnání poskytnuté společnosti Arfea nebylo stanoveno předem, ale bylo určeno na základě posouzení *ex post* nařízeného regionálním správním soudem.
- (89) S ohledem na tyto připomínky dospěla Komise k závěru, že dodatečné vyrovnávací platby poskytnuté společnosti Arfea regionálním správním soudem pro Piemont nebyly vyňaty z postupu informování předem podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1191/69.

6.3 Slučitelnost podpory

- (90) Jelikož nebylo prokázáno, že posuzované opatření bylo vyňato z postupu informování předem podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1191/69, je třeba posoudit slučitelnost takovýchto plateb s vnitřním trhem, neboť se má za to, že představují státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, jak je uvedeno v oddíle 6.1.
- (91) V této souvislosti článek 93 Smlouvy obsahuje pravidla upravující slučitelnost státních podpor v rámci koordinace dopravy a závazků veřejné služby v odvětví dopravy a ve vztahu k čl. 107 odst. 3 a k čl. 106 odst. 2 představuje *lex specialis*, protože obsahuje zvláštní ustanovení v oblasti slučitelnosti státních podpor. Soudní dvůr rozhodl, že toto ustanovení „připouští slučitelnost podpor na dopravu s vnitřním trhem pouze v přesně vymezených případech, které nejsou na újmu obecným zájmům [Unie]“⁽¹⁷⁾.
- (92) Dne 3. prosince 2009 vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 1370/2007, kterým se zrušují nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a nařízení Rady (EHS) č. 1107/70⁽¹⁸⁾. Nařízení (ES) č. 1370/2007 se vztahuje na kompenzace závazků veřejné služby v odvětví přepravy cestujících po železnici a silnici.
- (93) Komise má za to, že posouzení slučitelnosti neoznačeného opatření je třeba provést podle nařízení (ES) č. 1370/2007, neboť to je právní úprava platná v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí. Komise také podotýká, že dodatečná vyrovnávací platba poskytnutá společnosti Arfea regionálním správním soudem byla vyplacena dne 7. února 2014⁽¹⁹⁾.
- (94) Podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1370/2007 „kompenzace za provozování veřejných služeb v přepravě cestujících nebo za plnění tarifních závazků stanovených v obecných pravidlech vyplacené v souladu s tímto nařízením jsou slučitelné s [vnitřním] trhem. Tyto kompenzace jsou osvobozeny od povinnosti předchozího oznámení podle čl. [108 odst. 3] Smlouvy“.

⁽¹⁷⁾ Věc 156/77, *Komise v. Belgie*, EU:C:1978:180, bod 10.

⁽¹⁸⁾ Nařízení (EHS) č. 1107/70 ze dne 4. června 1970 o poskytování podpor dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 130, 15.6.1970, s. 1)

⁽¹⁹⁾ Věc C-303/13 P, *Komise v. Andersen*, bod 55.

- (95) Z důvodů uvedených níže má Komise za to, že neoznámené vyrovnání není v souladu s nařízením (ES) č. 1370/2007, a proto nemůže být prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení.
- (96) Komise zejména uvádí, že koncesní smlouvy nesplňují ustanovení článku 4 výše uvedeného nařízení, který vymezuje povinný obsah smluv o veřejných službách a obecných pravidel:
- ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. b) stanoví, že ukazatele, na základě kterých se vypočítá platba případné kompenzace, musí být stanoveny předem, a to objektivním a transparentním způsobem, který zabraňuje nadměrnému poskytnutí kompenzací. Jak je však vysvětleno v 54. až 57. bodě odůvodnění, které se týkají druhého kritéria rozsudku ve věci *Altmark*, dodatečné vyrovnávací platby poskytnuté společnosti Arfea nebyly vypočteny na základě ukazatelů stanovených předem objektivním a transparentním způsobem,
  - ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. c) a čl. 4 odst. 2 stanoví, že smlouvy o veřejných službách vymezí způsoby rozdělování nákladů a příjmů spojených s poskytováním služeb. Koncesní smlouvy však neobsahovaly způsoby rozdělování nákladů a příjmů a, jak je vysvětleno v 59. bodě odůvodnění, společnost Arfea nezavedla odpovídající systém oddělených účtů mezi svými jednotlivými činnostmi.
- (97) Zadruhé Komise uvádí, že dotčené opatření nesplňuje ustanovení nařízení (ES) č. 1370/2007 týkající se výpočtu výše kompenzace.
- (98) Ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1370/2007 stanoví, že v případě přímo uzavřených smluv o veřejných službách musí být kompenzace v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1370/2007 a s ustanoveními přílohy, aby bylo zajištěno, že nepřekročí výši, která je nezbytná k plnění závazku veřejné služby.
- (99) Příloha nařízení (ES) č. 1370/2007 v bodě 2 stanoví, že kompenzace nesmí překročit částku rovnající se finančnímu dopadu, který odpovídá součtu těchto činitelů: náklady vzniklé v souvislosti se závazkem veřejné služby, minus zisky z jízdného, minus jakékoli kladné finanční dopady vzniklé v rámci sítě provozované v souvislosti s daným závazkem veřejné služby, plus přiměřený zisk. Bod 4 přílohy stanoví, že náklady a příjmy musí být vypočteny v souladu s platnými účetními a daňovými pravidly. V bodě 5 přílohy se stanoví: „v případě, kdy provozovatel veřejných služeb provozuje nejen služby, pro něž je poskytována kompenzace a které podléhají závazkům veřejné služby, ale i jiné činnosti, musí být účetnictví uvedených veřejných služeb rozděleno tak, aby splňovalo alespoň tyto podmínky:
- provozní účty pro každou z těchto činností jsou oddělené a část příslušných aktiv a fixní náklady jsou přidělovány podle platných účetních a daňových pravidel,
  - všechny variabilní náklady, příslušný příspěvek na fixní náklady a přiměřený zisk spojený s jakoukoli jinou činností provozovatele veřejných služeb nemohou být za žádných okolností účtovány daným veřejným službám,
  - náklady veřejných služeb jsou vyrovnávány provozními příjmy a platbami orgánů veřejné správy, aniž by byl umožněn převod příjmů do jiného odvětví činnosti provozovatele veřejných služeb“.
- (100) Jak již však bylo uvedeno v 59. bodě odůvodnění, společnost Arfea nezavedla odpovídající systém oddělených účtů mezi činnostmi, které údajně podléhají závazkům veřejné služby, a jinými svými činnostmi, jak stanoví bod 5 přílohy nařízení (ES) č. 1370/2007. Bez ohledu na to, jaké vyrovnání se nakonec přizná, nelze tedy prokázat, že toto vyrovnání nepřekročí částku rovnající se čistému finančnímu dopadu, který odpovídá součtu pozitivních nebo negativních dopadů, které má plnění závazku veřejné služby na náklady a příjmy provozovatele veřejných služeb (bod 2 přílohy nařízení (ES) č. 1370/2007). Kromě toho vzhledem k neexistenci předem stanovených ukazatelů musí být každý výpočet kompenzace nutně proveden *ex post* na základě libovolně stanovených hypotéz, jak učinili poradci společnosti Arfea a znalec pověřený regionálním správním soudem pro Piemont. V neposlední řadě, jak je uvedeno v 60. až 63. bodě odůvodnění, úrovně zisku zohledněné znalcem pro výpočet výše kompenzací jsou vyšší než to, co lze považovat za přiměřený zisk.

- (101) Zatřetí Komise konstatuje, že sama společnost Arfea uznala, že ustanovení nařízení (ES) č. 1370/2007 nejsou v posuzovaném případě splněna, a tvrdila, že je právně a logicky nemožné takovýto soulad prokázat, neboť posuzovaná situace nastala mnoho let před vstupem uvedeného nařízení v platnost.
- (102) V důsledku toho má Komise za to, že dodatečná vyrovnávací platba poskytnutá na základě rozhodnutí regionálního správního soudu nebyla vyplacena v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1370/2007, a proto není slučitelná s vnitřním trhem.

6.4 Vyrovnání přiznané regionálním správním soudem nepředstavuje náhradu škody

- (103) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyzvala dotčené strany k podání připomínek s cílem stanovit, zda se rozsudky regionálního správního soudu netýkají spíše přiznání náhrady škody za údajné porušení práva než přiznání vyrovnání za veřejnou službu podle použitelných nařízení Rady. V této souvislosti podaly připomínky pouze italské orgány, které tvrdily, že dotčené opatření představuje vyrovnání za plnění závazků veřejné služby, a nikoli náhradu škody.
- (104) Komise v této souvislosti upozorňuje, že za určitých okolností nepředstavuje náhrada škody způsobené protiprávním jednáním či jednáním přičitatelným vnitrostátním orgánům⁽²⁰⁾ výhodu, a není tedy považována za státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy⁽²¹⁾. Účel náhrady utrpěné škody se liší od účelu státní podpory, neboť cílem náhrady škody je navrátit poškozenou stranu do stavu, v němž se nacházela před jednáním, které škodu způsobilo, jakoby k tomuto jednání nikdy nedošlo (*restitutio in integrum*).
- (105) Náhrada škody se však musí zakládat na obecném pravidle o náhradě škody, aby nespádala do oblasti působnosti předpisů o státních podporách⁽²²⁾. V rozsudku ve věci *Lucchini* Soudní dvůr rovněž stanovil, že vnitrostátní soud nemůže použít vnitrostátní právo, pokud by jeho použití bránilo „použití práva Společenství, jelikož by znemožnilo navrácení státní podpory, která byla poskytnuta v rozporu s právem Společenství“⁽²³⁾. Tento rozsudek vychází ze zásady, že ustanovení vnitrostátního práva nelze použít, pokud jeho použití brání správnému použití práva Unie⁽²⁴⁾. V této souvislosti v rozsudku ze dne 3. března 2016 ve věci T-15/14, *Simet*, Tribunál stanovil, že náhradu škody způsobenou uložením závazků veřejné služby nelze nekvalifikovat jako státní podporu pouze z toho důvodu, že představuje náhradu škody, neboť by to umožnilo obejít uplatnění článků 107 a 108 Smlouvy⁽²⁵⁾.
- (106) Pokud jde o dodatečné vyrovnávací platby, které společnosti Arfea přiznal regionální správní soud, Komise především uvádí, že rozsudky regionálního správního soudu odkazují na právo společnosti Arfea obdržet vyrovnání podle článků 6, 10 a 11 nařízení (EHS) č. 1191/69, jehož výši musí určit správní orgány na základě ověřených údajů. To naznačuje, že podle regionálního správního soudu právo společnosti Arfea na získání dodatečné vyrovnávací platby nevyplývá ani tak z obecného pravidla o náhradě škody způsobené protiprávním jednáním nebo jednáním vnitrostátních orgánů, jako spíše z práv údajně stanovených nařízením (EHS) č. 1191/69.
- (107) Zadruhé Komise podotýká, že vedle vyrovnání, která podniku přiznal již regionální správní soud, dne 6. června 2014 společnost Arfea předložila italským soudním orgánům žádost o náhradu škody ze strany regionu Piemont. Ve své žádosti společnost Arfea tvrdila, že v důsledku pozdního uznání vyrovnání, která jí ze strany regionu náležela za období let 1997 a 1998, utrpěla škody. To naznačuje, že sama společnost Arfea se nedomnívá, že vyrovnání přiznaná regionálním správním soudem představují náhradu škody.

⁽²⁰⁾ Například občanskoprávní delikt nebo bezdůvodné obohacení.

⁽²¹⁾ Spojené věci 106 až 120/87, *Asteris a další v. Řecko a EHS*, EU:C:1988:457.

⁽²²⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 16. června 2004 o nizozemské podpoře ve prospěch společnosti Akzo-Nobel za účelem minimalizace přepravy chlóru (věc N 304/2003), shrnutí zveřejněno v Úř. věst. C 81, 2.4.2005, s. 4; viz také rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o nizozemské podpoře na přemístění společnosti pro demontáž automobilů Steenbergen (věc N 575/05), shrnutí zveřejněno v Úř. věst. C 80, 13.4.2007, s. 1.

⁽²³⁾ Věc C-119/05, *Lucchini*, EU:C:2007:434, bod 59.

⁽²⁴⁾ Tamtéž, bod 61.

⁽²⁵⁾ Věc T-15/14, *Simet Spa v. Komise*, body 102 a 103.

- (108) Zatřetí má Komise za to, že poskytnutí náhrady společnosti Arfea jako kompenzace finančních nákladů, které vyplývají z údajného jednostranného protiprávního uložení závazků veřejné služby italskými orgány, by představovalo porušení článků 107 a 108 Smlouvy.
- (109) To je dáno skutečností, že takovéto přiznání náhrady by mělo pro společnost Arfea přesně též výsledek jako poskytnutí vyrovnání za závazky veřejné služby v posuzovaném období, a to přestože by koncesní smlouvy, které upravují dotčené služby, nebyly vyňaty z povinnosti předchozího oznámení ani nesplňovaly zásadní požadavky nařízení (EHS) č. 1191/69 nebo nařízení (ES) č. 1370/2007, jak bylo prokázáno výše.
- (110) Přiznání této náhrady by tedy v podstatě umožnilo obejít pravidla státní podpory a podmínky stanovené zákonodárcem Unie, na jejichž základě příslušné orgány, které ukládají nebo zadávají závazky veřejné služby, vyrovnávají příslušným provozovatelům náklady, které jim vznikly při plnění závazků veřejné služby. Přiznání náhrady škody odpovídající součtu částek podpory, která měla být poskytnuta, by ve skutečnosti představovalo nepřímé poskytnutí státní podpory považované za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem⁽²⁶⁾. Jak již bylo zmíněno, Tribunál vysvětlil, že za daných okolností nelze pravidla státní podpory obejít pouze proto, že dotčené opatření údajně spočívá v náhradě škody⁽²⁷⁾.
- (111) Komise se proto nedomnívá, že rozsudek regionálního správního soudu zakládá poskytnutí vyrovnání za škody, které společnosti Arfea vznikly v důsledku protiprávního jednání či jiného jednání přičitatelného vnitrostátním orgánům, spíše než přiznání protiprávní a neslučitelné státní podpory zakázané podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (112) Vzhledem k výše uvedenému Komise dospěla k závěru, že neoznamené opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, která je neslučitelná s vnitřním trhem.

7. NAVRÁCENÍ PODPORY

- (113) Podle Smlouvy a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise v případě, že zjistí, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, že dotyčný členský stát takovou podporu zruší nebo upraví⁽²⁸⁾. Soudní dvůr také opakovaně rozhodl, že povinnost, aby členský stát zrušil podporu považovanou Komisí za neslučitelnou s vnitřním trhem, má za cíl obnovu dřívějšího stavu⁽²⁹⁾.
- (114) Soudní dvůr v tomto ohledu stanovil, že tohoto cíle je dosaženo poté, co příjemce navrátí částky poskytnuté z titulu protiprávních podpor a ztratí tak na trhu výhodu nad svými konkurenty, čímž se obnoví stav, který existoval před vyplacením podpory⁽³⁰⁾.
- (115) V souladu s judikaturou čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 2015/1589 Rady⁽³¹⁾ uvádí: „Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil [...]“.

⁽²⁶⁾ Závěry generálního advokáta ze dne 28. dubna 2005 ve spojených věcech C-346/03 a C-529/03, *Atzori*, EU:C:2005:256, bod 198.

⁽²⁷⁾ Věc T-15/14, *Simet Spa v. Komise*, body 102 a 103.

Viz také judikatura Tribunálu týkající se doložek o odškodnění za navrácení státní podpory:

věc T-384/08, *Elliniki Nafpígotataskavastiki AE Chartofylakeiou v. Komise*, EU:T:2011:650, a věc T-565/08, *Corsica Ferries v. Komise*, EU:T:2012:415, body 23, 114 a 120 až 131. Viz také analogicky věc C-111/10 *Komise v. Rada*, EU:C:2013:785, bod 44.

⁽²⁸⁾ Viz věc C-70/72, *Komise v. Německo* (Sb. rozh. 1973, s. 813, bod 13).

⁽²⁹⁾ Viz spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, *Španělsko v. Komise*, (Sb. rozh. 1994, s. I-4103, bod 75).

⁽³⁰⁾ Viz věc C-75/97, *Belgie v. Komise* (Sb. rozh. 1999, s. I-3671, body 64 a 65).

⁽³¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

- (116) Jelikož dotčená opatření byla provedena v rozporu s článkem 108 Smlouvy a je nutno je považovat za protiprávní a neslučitelnou podporu, musí být částka podpory navrácena, aby se obnovil stav, který na trhu existoval před jejich poskytnutím. Navracení se týká období od okamžiku, kdy společnost Arfea začala využívat výhody, tj. od okamžiku, kdy jí byly podpory dány k dispozici (tedy 7. února 2014) až do skutečného navrácení. Částky, které mají být navráceny, zahrnují splatné úroky až do skutečného navrácení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora ve výši 1 299 594 EUR, kterou Italská republika protiprávně poskytla společnosti Arfea v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Italská republika zajistí, aby příjemce navrátil podporu uvedenou v článku 1.
2. Částky, které mají být navráceny, zahrnují úroky za období od 7. února 2014 do data jejich skutečného navrácení.
3. Úroky se vypočtou jako složený úrok v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽³²⁾ a s nařízením Komise (ES) č. 271/2008 ⁽³³⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.
4. Italská republika zruší všechny zbývající výplaty podpory uvedené v článku 1 s účinností ke dni přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 3

1. Navrácení podpory uvedené v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.
2. Italská republika zajistí provedení tohoto rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předá Italská republika Komisi tyto informace:
  - a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce navrátit;
  - b) podrobný popis opatření k zajištění souladu s tímto rozhodnutím, která již byla přijata a která se plánují;
  - c) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno, aby podporu vrátil.
2. Italská republika bude Komisi informovat o průběhu vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí až do úplného navrácení podpory uvedené v článku 1. Na žádost Komise neprodleně předloží informace o opatřeních k provedení tohoto rozhodnutí, která již byla přijata a která se plánují. Poskytne rovněž podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemce navrátil.

⁽³²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (EU) č. 2015/1589, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1)

⁽³³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1)

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 10. června 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2085**ze dne 28. listopadu 2016****o určitých dočasných ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influencí ptáků podtypu H5N8 v Nizozemsku***(oznámeno pod číslem C(2016) 7851)***(Pouze nizozemské znění je závazné)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Influenza ptáků je infekční virová nákaza ptáků, včetně drůbeže. Infekce viry influenzy ptáků u domácí drůbeže způsobují dvě hlavní formy uvedené nákazy, které se rozlišují podle virulence. Nízkopatogenní forma se obecně projevuje pouze lehkými symptomy, zatímco vysoce patogenní forma má za následek velmi vysokou úmrtnost u většiny druhů drůbeže. Uvedená nákaza může mít vážný dopad na ziskovost chovu drůbeže.
- (2) Influenza ptáků se vyskytuje převážně u ptáků, avšak za určitých okolností se infekce může objevit i u člověka, ačkoli riziko je obecně velmi nízké.
- (3) V případě ohniska influenzy ptáků hrozí, že by se původce nákazy mohl rozšířit do dalších hospodářství s chovem drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Následně by se mohl prostřednictvím obchodu s živými ptáky nebo jejich produkty rozšířit z jednoho členského státu do dalších členských států nebo do třetích zemí.
- (4) Směrnice Rady 2005/94/ES ⁽³⁾ stanoví určitá preventivní opatření zaměřená na dozor nad influencí ptáků a její včasnou detekci a minimální opatření pro tlumení, která je třeba použít v případě ohniska této nákazy u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Uvedená směrnice stanoví v případě ohniska vysoce patogenní influenzy ptáků vymezení ochranného pásma a pásma dozoru.
- (5) Nizozemsko oznámilo Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků podtypu H5N8 na svém území v hospodářství, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, a přijalo okamžitě příslušná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranného pásma a pásma dozoru.
- (6) Komise uvedená opatření ve spolupráci s Nizozemskem prozkoumala a přesvědčila se, že hranice ochranného pásma a pásma dozoru, které vymezil příslušný orgán uvedeného členského státu, jsou v dostatečné vzdálenosti od vlastního hospodářství, kde bylo ohnisko potvrzeno.
- (7) Aby se předešlo jakémukoli zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a kladení neopodstatněných překážek obchodu ze strany třetích zemí, je nutné urychleně popsat na úrovni Unie ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené v souvislosti s vysoce patogenní influencí ptáků v Nizozemsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Do doby, než se uskuteční příští zasedání Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva, by proto mělo být v příloze tohoto rozhodnutí definováno ochranné pásmo a pásmo dozoru v Nizozemsku, kde jsou uplatňována kontrolní opatření v oblasti zdraví zvířat stanovená ve směrnici 2005/94/ES, jakož i doba trvání takto stanovené regionalizace.
- (9) Toto rozhodnutí bude přezkoumáno na příštím zasedání Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Nizozemsko zajistí, aby ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice 2005/94/ES zahrnovalo přinejmenším oblasti uvedené v částech A a B přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije do dne 31. prosince 2016.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 28. listopadu 2016.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

ČÁST A

Ochranné pásmo podle článku 1:

Kód ISO země	Členský stát	Název
NL	Nizozemsko	<p>Oblast zahrnující:</p> <p>Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water). — Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309). — Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer. — Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708). — Bremerbergweg (N708) volgen in noordwestelijke richting overgaand in Oldebroekerweg tot aan Swifterweg (N710). — Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (water).

ČÁST B

Pásmo dozoru podle článku 1:

Kód ISO země	Členský stát	Název
NL	Nizozemsko	<p>Oblast zahrnující:</p> <p>Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf Knardijk N302 in Harderwijk de N302 volgen in noordwestelijke richting tot aan de N305. — Bij splitsing de N305 volgen in noordelijke richting tot aan N302. — De N302 volgen tot Vleetweg. — De Vleetweg volgen tot aan de Kuilweg. — De kuilweg volgen tot aan de Rietweg. — De Rietweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Larserringweg. — De Larserringweg volgen in noordelijke richting tot de Zeeasterweg. — De Zeeasterweg volgen in oostelijke richting tot aan Lisdoddepad. — Lisdoddepad volgen in noordelijke richting tot aan de Dronterweg. — De Dronterweg volgen in oostelijke richting tot aan de Biddingweg (N710). — De Biddingweg (N710) in noordelijke richting volgen tot aan de Elandweg. — De Elandweg volgen in westelijke richting tot aan de Dronterringweg (N307). — Dronterringweg (N307) volgen in Zuidoostelijke overgaand in Hanzeweg tot aan Drontermeer(Water). — Drontermeer volgen in zuidelijke richting ter hoogte van Buitendijks. — Buitendijks overgaand in Buitendijksweg overgaand in Groote Woldweg volgen tot aan Zwarteweg. — De Zwarteweg in westelijke richting volgen tot aan de Mheneweg Noord. — Mheneweg Noord volgen in zuidelijke richting tot aan de Zuiderzeestraatweg. — Zuiderzeestraatweg in zuidwestelijke richting volgen tot aan de Feithenhofsweg.

Kód ISO země	Členský stát	Název
		<ul style="list-style-type: none"> — Feithenhofsweg volgen in zuidelijkerichting tot aan Bovenstraatweg. — Bovenstraatweg in westelijke richting volgen tot aan Laanzichtsweg. — Laanzichtsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Bovendwarsweg. — Bovendwarsweg volgen in westelijke richting tot aan de Eperweg (N309). — Eperweg (N309) volgen in zuidelijke richting tot aan autosnelweg A28 (E232). — A28 (E232) volgen in zuidwestelijke richting tot aan Harderwijkerweg (N303). — Harderwijkerweg(N303) volgen in zuidelijke richting tot aan Horsterweg. — Horsterweg volgen in westelijke richting tot aan Oude Nijkerkerweg. — Oude Nijkerkerweg overgaand in arendlaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan Zandkampweg. — Zandkampweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Telgterengweg. — Telgterengweg volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bulderweg. — Bulderweg volgen in westelijke richting tot aan Nijkerkerweg. — Nijkerkerweg volgen in westelijke richting tot aan Riebroeksesteeg. — Riebroekersteeg volgen in noordelijke/westelijke richting (doodlopend) overstekend A28 tot aan Nuldernauw (water). — Nuldernauw volgen in noordelijke richting overgaand in Wolderwijd (water) tot aan Knardijk (N302). — N302 volgen in Noordwestelijke richting tot aan N305.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2086**ze dne 28. listopadu 2016****o určitých dočasných ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H5N8 ve Švédsku**

(oznámeno pod číslem C(2016) 7852)

(Pouze švédské znění je závazné)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Influenza ptáků je infekční virová nákaza ptáků, včetně drůbeže. Infekce viry influenzy ptáků u domácí drůbeže způsobují dvě hlavní formy uvedené nákazy, které se rozlišují podle virulence. Nízkopatogenní forma se obecně projevuje pouze lehkými symptomy, zatímco vysoce patogenní forma má za následek velmi vysokou úmrtnost u většiny druhů drůbeže. Uvedená nákaza může mít vážný dopad na ziskovost chovu drůbeže.
- (2) Influenza ptáků se vyskytuje převážně u ptáků, avšak za určitých okolností se infekce může objevit i u člověka, ačkoli riziko je obecně velmi nízké.
- (3) V případě ohniska influenzy ptáků hrozí, že by se původce nákazy mohl rozšířit do dalších hospodářství s chovem drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Následně by se mohl prostřednictvím obchodu s živými ptáky nebo jejich produkty rozšířit z jednoho členského státu do dalších členských států nebo do třetích zemí.
- (4) Směrnice Rady 2005/94/ES ⁽³⁾ stanoví určitá preventivní opatření zaměřená na dozor nad influenzou ptáků a její včasnou detekci a minimální opatření pro tlumení, která je třeba použít v případě ohniska této nákazy u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Uvedená směrnice stanoví v případě ohniska vysoce patogenní influenzy ptáků vymezení ochranného pásma a pásma dozoru.
- (5) Švédsko oznámilo Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků podtypu H5N8 na svém území v hospodářství, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, a přijalo okamžitě příslušná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranného pásma a pásma dozoru.
- (6) Komise uvedená opatření ve spolupráci se Švédskem prozkoumala a přesvědčila se, že hranice ochranného pásma a pásma dozoru, které vymezil příslušný orgán uvedeného členského státu, jsou v dostatečné vzdálenosti od vlastního hospodářství, kde bylo ohnisko potvrzeno.
- (7) Aby se předešlo jakémukoli zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a kladení neopodstatněných překážek obchodu ze strany třetích zemí, je nutné urychleně popsat na úrovni Unie ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků ve Švédsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Do doby, než se uskuteční příští zasedání Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva, by proto mělo být v příloze tohoto rozhodnutí definováno ochranné pásmo a pásmo dozoru ve Švédsku, kde jsou uplatňována kontrolní opatření v oblasti zdraví zvířat stanovená ve směrnici 2005/94/ES, jakož i doba trvání takto stanovené regionalizace.
- (9) Toto rozhodnutí bude přezkoumáno na příštím zasedání Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Švédsko zajistí, aby ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice 2005/94/ES zahrnovalo přinejmenším oblasti uvedené v částech A a B přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije do dne 31. prosince 2016.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Švédskému království.

V Bruselu dne 28. listopadu 2016.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

ČÁST A

Ochranné pásmo podle článku 1:

Kód ISO země	Členský stát	Název
SE	Švédsko	Oblast zahrnující: Ty části obce Helsingborg (kód ADNS 01200), které se nacházejí v kruhu o poloměru tři kilometry, jehož středem jsou desetinné souřadnice WGS84 N56,053495 a E12,848939.

ČÁST B

Pásmo dozoru podle článku 1:

Kód ISO země	Členský stát	Název
SE	Švédsko	Oblast zahrnující: Části obcí Helsingborg, Ängelholm, Bjuv a Åstorp (kód ADNS 01200) mimo oblast popsanou v ochranném pásmu a v kruhu o poloměru 10 kilometrů, jehož středem jsou desetinné souřadnice WGS84 N56,053495 a E12,848939.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS